

ديسان لهو شهتالمانهوه

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوهنی ښهتیا: شهوکهت شیخ یهزین

سهرنووسه: بهدران شههمهه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

بیژن نهجدی

دیسان لهو شهقامانهوه

وهرگیتر:

نهمین گهردیگلانی

کتیب: دیسان لهو شهقامانهوه

نووسینی: بیژن نهجدی

وهرگیترانی: نهمین گهردیگلانی

بلاوگراوهی ئاراس- ژماره: ۴۲۱

دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس نهکرهم

پیت لیتدان: نسار عهبدوئلا

ههلهگری: جهلال نهلیاس

سه‌رپه‌رشتیبی چاپ: ئاوپه‌حمانی حاجی مه‌حمود

چاپی به‌که‌م، هه‌ولیر- ۲۰۰۶

له کتیب‌خانه‌ی گشتیبی هه‌ولیر ژماره (۶۴) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوه‌تی

سوورپیتیک له ئاستارا

- گویم لی نییه ده لیتی چی؟
- ده لیم سوورپیتیک لیره یه.
- سوورپیتیک؟ ئه ویش له ئاستارا؟
- سهرم پرېبوو له قاووقیژی سهر ئه سپ و ده موچا و گه لیکې دا پوشر او به په له ی رهنگ و دوو که لی که پری سوو تاو.
- وهره سهری بزائم ده لیتی چی؟
- پاشان په نجه ره که م پتو ده دا.
- ئیسنا باران خوی به شووشه که دا ده کیشی.
- له بهر مورته زا رۆژنامه کانم له سهر کورسیله که لایرد. که له ده رگای دا و ده رگاکم کرده وه سهرمای ئاستارا و مورته زا پتکه وه خویان به ژوریتدا کرد.
- سهرما که ش بۆنی ماسیی لیده هات و مورته زاش.
- سلاوی کرد و یه کسه ر پۆبی بۆلای کورسیله که.
- ده موچاوی چرچ و لۆچیکې پتو ده دیار بوو که زۆریه ی راوچییه کان به ملا و ئه ولای لووتیانه وه یه بئ ئه وه ی پیر بوو بیتن.
- لاشانی کورسیله که ی گرت و به سهر به ره که دا تا کولای کوره که رایکیشا. راستت ده وی راوچییه کی وا نه بوو بلتی راوچییه، کوره راوچییه ک بوو که دۆکه ی بن باغه لی کۆته که ی زستانانه له دووره وه ئاره قه ی له شی ئه وی له هاویندا له قاو ده دا.

کوره راوچییه کان بۆ ماسی گرتن ناچنه زه ریا. روبرار بۆچی ئه وان له گوئی زه ریا له سهر رمل و خیزه که، ئه و شوینه ی که زه ریا که فی زاری هه لده خرپتی، خو دیتووته کایه ده کهن، دین و ده چن یان داده نیشن تا کو راوچییه کان به توره وه له زه ریا که بیته ده ری. ده ی... ها... ده ی... ها... گوربسه کان ده کیشن. ئیسنا به چکه راوچییه کان ئه و ماسییانه ی که تا کو بریندار ده بی کلکیان له عه رزی ده دن و بهر له وه ی مه رگ چاویان پر بکاته وه. (خو ده زانی ماسی پیلووی چاویان ناتروو کیتن. ههر پیلووشیان نییه). له توره که یان ده که نه وه و فریپیان ده دنه سهر لمه که. ماسییه حه رامه کان فریده ده نه وه نیو ئاوه که و ماسیی سپی له م لایه و ماسی که پور له و لاوه له سهر لمه که... ئاوا هیدی... هه روا... هه مووی تا کو ئوقره گرتنی هه موو ماسییه کان.

سه بر ئه وه یه ماسی ناتوانن بقیژتین. له بارانه رۆژدا دره نگتر ده مرن. له دوایین سات دا ئه و کاته ی به حال کلکیان ده جوو لیتن و تیناگه ن که پووله که کانیا ن گه رم داها تووه. ههر ئیمه ی مرۆف ده زانین ده مرین، ده زانی خو! چهن دلۆپه باران دووسه هه نگاو مه رگیان لی دوور ده خاته وه. ده کری ئاواش بلتین، مه رگ جگه ره یه ک داده گیرسیتن و هیتنده له و ده ورو به رانه پیاسه ده کا تا کو باران خو ش ده کاته وه.

مورته زا خۆی له سهر کورسیله که کوشمه له کرده وه. وا دیاره سهرمای ده ری کوره راوچییه زۆر پیس که سیره کردبوو. ههر دوو دهستی بۆ له باو هس گرتنی گه رما که له ده وری کوره که گرتبوو. خو شی به جار ی زمانی له گو چو بوو مه ته قی نه ده کرد. که گه رمی بۆه سویتدی خوارد که به چاوی خۆی دیتوویه سوورپیتیک بئ ئه وه ی جانتا که ی که له پیستی که له کیتی نه بوو دانیتته عه رزی، له قاوه خانه ی بیوک ئاغا ههر به پتووه سی پیاله ی چایی به بی قه ند هه لقراندووه و به سهر شوسته ی به سته له کدا له قاوه خانه وه تا کو مسافیرخانه ی خه زه ر بۆ جگه ره که ی که به فر ته ری کردبوو

له پهستا شه مچهي داگيرساندووه. پاشان جگه ره کهي فرپداوه و دهرگاي مسافيرخانه کهي به نوو کي چه کمه کهي کردو ته وه.

زور به هيتواشي، واکه هيچ کس دهنگي چه کمه و دهرگا داره کهي نه بيستبوو.

گوتم: چاوکه مورته زاده زاني سويندي به درو ياني چي؟

مورته زاه گوتي: نا... من نازانم! به قه بري بام نازانم.

گوتم: ده ي باشه ناوي چ بوو؟

گوتم: نه و کابرا سوورپيسته ده لتي؟

- ماراجينما... نه ري... ناوي ماراجينما بوو.

گوتم: ياني چي؟

- ياني پياويک به سواري مائيني گرياووه تيده په پري و له و ساله پري گريانه کاني به سواري مائيني گرياو و دوور ده که ویتته وه.

- ناپاوه!؟

گوتم: باوه پرم يي بکه.

- تو چووزاني.

- خو ي گوتي. من چووم بو مسافيرخانه که. پيکه وه قسه شمان کرد. يارمه تيمدا تاکو قزي له دواوه بيه ستی. هيندي کشم حه شيش پيپوو پيکه وه کيشامان. کاتي ده هاقه وه نه م شووشه يه ي پيدام. ئيستا مورته زاه شووشه يه کي چکوله ي به قه د شووشه ي (نه کسپکتورانت) شه ربه تي کوخه (خو ديتوته؟) له گيرفاني دهره ينا.

گوتم: نه مه چييه؟

گوتم: ماجوومه.

که واکه ي مورته زاه بوني دوو که لي ليده هات. چاوي به قولدا چووبوو.

نيگاشي که وتبووه پشت نه و جگه ره يه ي نه و روژه له گه ل حه شيش کيتشابوي.

نو سال دواتر روژتيک که بيستم ته رمي مورته زايان له دهره وه ي ئاستارا له گوي چومي سنووي ئيران و رووسيا به يي کيل ناشتووه، به پياسه کردن به ره و نه و مسافيرخانه يه رويشتم که قهت قهت هيچ سوورپيستيک دهرگا که ي به نوو کي چه کمه نه کردبووه.

له ژير شليوه بارانيکا ويستم و چاوم برييه نه و بانجيله ي که چهن سال له مه و بهر مورته زاه نيشاني دابووم. ليغه يه ک له سه ر نه رده ي بانجيله که هه لخرابوو. کولانه که پري بيوو له بوني لوکه ي خوساو.

گوتم: کهس له وي نييه؟

مورته زاه گوتي: رويشتووه... لاي عه سر رويشتووه... چووه بز رووسيا.

گوتم: که واپوو کابراي سوورپيست رووسيش بوو؟

گوتم: رووس؟ نا... ماراجينما نه مريکاييه. سوورپيستيکي رهنده کراوي خاليس نه مريکايي و کومونيست... من کوا گوتم رووس بوو؟ پيتمخوش بوو به مست بکيشم به و ددانه زهردانه ي مورته زاه و نه و بز يه يدا که هيندي کهس به زوري ده يگرن تاکو شتيکي له پشتنه وه بشارنه وه.

نه و هه تيوه ناجسنه به و دست و لاقه ره قه لانه يه وه تازه ده يويست وه ک ميژوک به سه ر ئاو و پوشکه دا پرا.

ده يگوت: سوورپيسته که په نجه ره ي بالگوني مسافيرخانه کهي به ره و به فر کردو ته وه و پرسيوه مۆسکو له م لايه وه يه، و انييه؟

پاشان گوتبووي ئيتر ناتواني و بهير خو ي بينيته وه چهن سال به سه ر رپوره سمی ناشتني «مه ک کاتي» دا تيپه ريووه و ئيستا دهسته و دايه ره ي سيناتور له کوي گورپه گور کراون.

نه وان عيله کهي ئيمه يان خاشه بر کردبوو. باوه گه وره م له «ئوکلا هوما»

نیژرابوو. دایکیشم له گورستانی «داچ سیتی» گورپیکي به تالی کړیوو، هم مو یه کشه مانه ده چوو خه نه تیلکه ی دهورانده وری گوره که ی به نینوخ ده کړاند.

سالانی تالان و بری سیناتور - که سوورپیسته چه په کانیان له گوتره ده گرت - دایکم قه بره که ی فروشت و به پاره ی نه و بسته زه و بیه - که نه گهر باوه گه وره میان تیدا بناشت بایه ناچار بوو تا روتی په سلان له ویدا هه لثرووشکی - هه لات بو میتکزیک. (باوه گه وره م به یی بژاردنی برینه کانی میتزیک و نه و دوسی سانیمیتز که له گت بوو.) سی کوره مامیشم بوو، که دوانیان له به ندیخانه ی «سوتورا» هینده یان سیفونه شکاوی مه بال چاک کردبووه و شه وانه ش هینده یان ئینجیل خوتندبووه که نه نجوومه نی به خشینی تاوانباران ره زایه تی دا که کوره مامه کانم بدنه ده دست قه شه ی کلیسه ی ماریای پیروز تاکو گرفتی فازلاوی کلیسه که ش چاره سهر بکری و عیسا مه سیحیش بتوانی لایه نگره سوورپیسته کانی خوی له نزیکه وه بیینی.

سیته مین کوره مامیشم له ئیستدیویه کی فیلم هه لگرتن ره نگ و بویه ی له ده موچاوی هه لده ساوی و به کړی روتانه دوا ی نه وه ته قه و تریشقه ی گولله مه شقیی ده بیست خوی له سهر نه سپه که وه هه لده داشت. جاری و ابوو پیستی شان و هه نیشکی داده مالکا؛ به لام ئیواران ده یتوانی کوتی گوشت بکری و به سه رنجیکي پر شانازیتز له دیتنی تابلوی «پیکه نینی ژوکوند» چاوی له و کوته گوشته سووره وده کراوه ی نیو ده ور بیه که ی به رده می بیی. هه لته گوشتی ره شه ولاخ ناتوانی له هیچ ده وری و قاپیکدا زرده بگری.

گوتم: تو باوه ره به و قسانه ی ده که ی؟

مورته زا گوتی: نه ی چون باوه ره ناکه م! مه گین تو تا ئیستا گوشتی ره شه ولاخت نه کړیوه؟

گوتم: مورته زا تو خودا توتی رونه که ره بخو و بری تاوی بخه وه.

گوتی: کابرای سوورپیست ده یگوت سالی ۱۹۷۴، دوو روتز به ره له هیرشی نه مریکا بییه کان بو نه و دوله ی ئیمه، کوچ و کوره ی پر له به لا و ئاپوری ژن و مندال و یه ستر و پیره پیاوانی عیله که مان به ره و کوتستانی پر له به ردی تیز و متفه رکی ده ورو به ری ده ره بنده که ده سستی پی کرد.

لاوه کان مانه وه که له نیوه راستی دوله که دا، له گوتی چومه که خویان راکیشن، تاکو لوری و ده بابه ی پر له سه ریازی «تایزنهاوتیر» نه توانن له و ره وه زانه نزیک بینه وه.

نه و کاته من دوازه سالان بووم و هیشتا ته یارم نه دیبوو. هیشتا نه گه یشتبوومه تیژیی به رده کان هاره یه کم بیست که به سه ر سهرمدا ده روتیشت، گرمه یه کی دوور... تاوا... هوو... وو... وو...

ده تگوت هه زاران مردوو به ده می قووچاوه وه له سه ر کتوه که ده نالین.

باوه گه وره له یه ستره که ی دابه زی و نه وانی دیکه راوه ستان تاکو هه ر کامیان چاو له به شیکي ئاسمان بیرن؛ به چاوانیکي پر له جوزیک ترسی ئایینییه وه.

من هه ر ده قامکم له سه ر نیوچاوانم راگرتبوو و خوره تاو له سه ر ده موچاوم قرچه قرچی بوو. پاشان باوه گه وره م نه راندی: نه وه تان، هو له وین. ده سستی راستی به یی هیچ داخوازییه ک له خودا، هه لیتنا بوو. چهن تو په لی ره ش له ولای نینوخ ی باوه گه وره مه وه له ئاسمان ده هاتنه خواری و ده نگیان جار له گه ل جار گه وره تر ده بووه و ده ته قینه وه.

یه ستره کان نه م لاق و نه و لاقیان هه لیتنا و دایانده نانه وه. به چاوی داچه راوه وه هینده یان گوتی له و گرم و هوره گرت تاکو هه موویان سله مینه وه.

له بیرم نایه که سیک له سه ر یه ستره کانه وه که وته خواری یان پیشتز هه موو دابه زیبوون.

ژنان دهستیان کرد به قیژه قیژ. قیژه قیژیک که له سهما و ههلهپه رکیکه بیان دهه چوو و له دهوری ئاوری شوکرانه بژیتری دهیان کرد.

له نیو نهو قیژه و ههراپه دا بوو دهنگیکی له تله تم له تهیاره که وه هاته گوی. باوه گه وره نه راندی ژن و منداله کان بهرنه پشت نهو بهردانه. برینداره کان... بگه نه فریای برینداره کان. که سیک هاواری کرد: که س هیچی لی نه هاتوو هه وره.

باوه گه وره گوتی: چی؟

هه میسان دهنگه کان هاتنه وه. ئه مجار دیان له نیوه راستی ئاسمانه وه. ئه شوینهی که خۆر له وێ دهگا به نیوه رۆی خۆی.

سالانیک دو اتر تیگه یستم که ته نیا دهستریژی دووری تیربار نهو هه موو دهنگه له تله تهی ههیه و بهو دهنگانهی که له پریکدا ده ته قینه وه ده لێن بۆمباران.

- بگه رینه وه.

نازانم له کوپوه نهو دهنگه هاته گوی. بگه رینه وه... بگه رینه وه بوو دۆله که. تا کو یه ستره کاتمان کو کرده وه و خۆمان گه یانده دۆله که رۆژتاوا بوو. زهرده په ریکی سوورباو دارژا بووه سه زهوی. نا! دارژا بووه سه ئاوه که. له وێ لۆری و نه فه ره لگر وه بهرچاو نه ده هاتن و ئیمه ش هیچ جی ته گه ریکمان له گوی چۆمه که و پال تهرمی لاوه کان نه دی. باوه گه وره م گوتی کوژراوه کان له لایه که وه کوکه نه وه و گه وره کان بچن هه رچی گوشت و قژه سه ری نه وانه ی و ا ناسرینه وه کو یان بکه نه وه و له سه ر یه ک هه لیا نچن له م لایه وه، زۆر دوور له چۆمه که.

مورتهزا گوتی: ده توانم جگه ره یه ک بیچمه وه؟

گوتم: هه ر ناماقو لیبه ک ده که ی ببه که.

چوومه ده سشۆری و سه رمم دا بهر شیره ئاوه که، تا کو نهو کاته ی کاسه

سه رم پر بوو له سه رمای ئاستارا. ئاوه که نه گرتنه وه و بیرم له لچ و چه ناگه ی مورتهزا ده کرده وه که له سه ر تیکه ل کردنی حه شیش و تووتن له رزه له رزی بوو. پیاو ده بی میتشکی کای تیدا بی که دانیشی و گوی بو قسه ی مورتهزا شل بکات. ده یگوت کابرای سوور پیست گوتویه:

- ئیمه ده ستمان دا بن پیلی تهرمه کان و له سه ر پاژنه ر امان کیشان و بردمان بو لای یه ستره کان. تا قمیکیان زۆر قورس بوون. به تاییه ت نه وانه ی که له گوی چۆمه که که وتبوون و پریشکه ی چۆمه که خووساند بوونی؛ به لام نه وانه ی که بونی گوشتی برژاویان لیده هات سوو کتر بوون.

باوه گه وره م فه رمانی دا ژنان برۆن بو کو کرده وه ی پووشکه و سووته مه نی و خۆشی کو ما به کو ما ئیزینگه کانی ئاور تیه ردا و ئامۆزاکانیشمی نارد مه نجه لی گه وره بیتن و پریان بکه ن له ئاو و له سه ر ئاوره که ی دانین.

ئیسنا شه و به سه ردا هاتبوو. شه ویکی هینده ره ش بوو که نه یده هیشت ئیمه رهنگی پیستی خۆمان وه بیتره وه. ته نیا نه وانه ی له قه راغ ئاوره که بوون چاویان سووری ده کرده وه و له سه ر باسک و سنگی رووتیان سوور یکی تاریک داگه راوی بلنسه و دوو که ل، خویتیکی وه بیتره دینا یه وه که نهو رۆژه له لای به رده ورد و درشته کانی چۆمی دیتبوومان و له ژیر قرچه ی خۆره تا ودا بۆگه ن بیوون.

نهو شه وه ژنان له سه ر رمله که دانیشته بوون و شان و سه ریان هه لده سووراند. له گه ل ده سکی دارینه ی ده ستاره کان (هه ر له و ده ستاره به ردینانه ی خۆمان هه مانه) گه لای وشک و دانه و پیله ی گیا و گژیان لی ده کرد، که ئیسنا ناوه که یانم له بیر نه ماوه. ئارد له لیواری ده ستاره که وه ده رژا سه ر نهو جاوه سپییه ی که را خرابوو. کو ره کانی مامیشم به لوئچ ده یان کرده نیو مه نجه له کانه وه؛ تا کو به سالآچوو ه کان مندالیان خه واند و ئیمه ش پانچا کاتمان^(۱) به ریز له پال تهرمه کان دانا. بونی نهو مه نجه لانه که

به دلرّه قیبه کی بی به زیبانه وه تال بو، دۆله که ی داگرت.

باوه گه وره م گوتی: ژنان برۆنه نیو که پر و که ویله کان و من و ناموزاکانم
بچین مردووکان پرووت که یینه وه. کراسی تا قمتیکیان له گه ل خوینی
وشکه لاتوو نووسابوو به پیستی له شیانه وه...

ئیستا پیست بوو له بهرمان داده مالدین یان کراس به جوانی له بیرم نییه.
پاشان باوه گه وره م هات و له گه ل نه و دۆعیانه ی - که له پشت رقیکی
گریانا وییه وه ده هاته گوئ - تهرمه پرووته کانی یه که یه که له باوهش کرد و
به پاقریبه کی خه مباره وه ده یخستنه نیو مه نجه له کانه وه. ههر دووان و
سیانی ده خستنه مه نجه لیکه وه. ههوا که پروون بووه و به یانی سه رمای
لووسی خوی له جه سته مان هه لده ساوی بلتیه کانی به خوله میشی
ئاو ره که دا رۆ ده چون. سپیده ی دابوو! نه دابوو! مه نجه له کافمان داگرت و
له سه ر لمه که ی قه راغ چۆم ریزمان کردن که ئیستا سارد ببوونه وه. پاشان
دانیشتین و چاومان له باوه گه وره م بری. که ههردوو دهستی تا هه نیشکی
ده کرد به نیو مه نجه له کاند و مردوو کانی یه که یه که، هیندی جاریش دوان
دوان... به له پی دهستی ده رده هینا و ده یخستنه نیو پانچا کانه وه.
مردوو گه لیک که سه ریان به قه د دنکه گو بیژیکی لی هاتبوو دست و
لاقیشیان به قه د بزماریکی شه مچه یی.

سپینه و ره شینه ی چاویان تاوا بووه و پیستی له شیان پیره لۆک ببوو
(وهک نه و کاته ی که ئیمه له جه مام دینه ده ری). ئیمه تا نیوه رۆ
پانچا کافمان له بهر خۆره تاو دانا و پاشان سی رۆژی ره به ق به ده وریدا گه راین
و دانیشتین. هیندی جار چهن سه عات له سه ریبه که چه مه رچۆ پیمان گیترا.
جو رپیک سه مای خه ماوی که وتوویتی یه که لایه نه ی ده ست و لاق و
جه سته مان بوو له گه ل خودا. ژنان ده ستیان ده گه یانده قولایه ی لاقیان و
پاشان نه و ده ستانه یان به ره و ئاسمان هه لده بری و ده کو رو وزانه وه:

(۱) پانچا جو رپیک ده فری شووشه یه له لیوان گه وره تره و سه ره که ی ته نه که یه.

- ئیلوو... ئیلوو... ئینیتانیا مونا را.

- نون ئینیتانیا ئونارا.

مورته زا ده یگوت که له سوور پیسته که ی پرسپوه یانی چی؟

سوور پیسته که گوتوو یه تی یانی خودایه خودایه منداله کانی خۆمان له تو
ده وئ - مندالی دیکه نا - هه رنه م مندالانه.

- ئینیتانیا مونا را.

نون ئینیتانیا ئونارا...

رۆژی سیهه م ژنان خۆیان کرد به که ویله که ی باوه گه وره مدا و
به شه رمه زاریه وه داویان لی کرد ودمیان بدا هه موو دایکان سه ریان
بتاشن. نه وان ئاوا له ژن بوونی خۆیان داده بران و به و سه ره تاشراوه وه
ره نگه تازیه باریبه که یان برژیته سه ر زهوی. ره نگه برژیته سه ر زهوی،
ره نگه تازیبه، ره نگه زهوی. هه رکه ژنان به سه ری سپی و ده موچاوی
شله ژاوه وه له نیوان ژن بوون و نه زۆکیدا له که ویله که ی باوه گه وره م هاتنه
ده ری، پیاوه کان رووی خۆیان وه رگیترا. نه وان ده بوو سالانیکی زۆر له
چاوه روانی سه رجیتی کردن له گه ل هاوسه ره کانیاندا له ده ره وه ی که پره کان
پیاسه بکه ن تا کو قژی ژنه کانیان هه میسان له سه ر شان و مه مکیان په خش
و په ریشان بیته وه. نه وه بوو که هه ر کام له پیاوه کان پانچایه کیان هه لگرت
و به ره و خۆر گرتیان و چاویان له مردوو هکان بری که ئیستا له نیو
شووشه دا وشک و سووک و چکۆله ببوونه وه. سبه یینی نه و رۆژه
شووشه کافمان خسته تیبری یه ستره کانه وه و نه و دهر و دۆله مان به جیهیشت.
هینده رۆیشتین که هیچ کام گویمان له خویره ی چۆمه که نه ده بوو.

من له سوور پیسته که م پرسی...

گوتم: ده مت لیک بنی مورته زا... من بو ده بی گوئی له و قو رپیا ته ی تو

بگرم.

مورتهزا گوتی: قۆرییات؟ قۆرییات چی؟ تۆ بۆ حالی نابی. یازده سال دواتر ماراجینمایان قۆلبهست کرد. دهزانی بۆ گرتیان؟ چونکه پۆلیس له نیو جانتاکه ی ماراجینمادا له بهینی کتیبهکانی لنینیدا پانچایهکیان دۆزبۆوه.

گوتم: تۆ شپیت بووی شپیت.

مورتهزا گوتی: چهن سال له مهوبهه که ماراجینما له کونهرهش رزگاری بو، کتیبهکانیان پیداهه، بهلام پانچاکه بان...

گوتم: دهزانم پانچاکه یان پینهداوه چونکه تۆ بهجاری لهونت لێ گۆراوه. مورتهزا گوتی: ماراجینما لیتی پرسیم تۆ دهزانی مارکسیسم چ بهلایهکی بهسههات.

گوتم: نا، من چووزانم.

گوتم: ئهري... تۆ چووزانی... چونکه ئیمه هه موو شپیت بووین شپیت.

مورتهزا گوتی: ئاخ بۆ؟

گوتم: چونکه هیچ سوورپیتستیک ناتوانی به کوردی قسه بکا.

مورتهزا گوتی: ناتوانی؟ ناتوانی؟ تۆش زۆر سهیری... ئه و سالانیکی زۆره له م ولاته دهژی و له سالانی بگرهوه بدهکه دا چوو بۆ کوردستان.

گوتم: له وی چ بکا... چوو بۆ کوردستان چ بکا؟

ئیسستا مورتهزا ههستا بوو له پال کورهکه وه چوو بووه بهر پهنجهرهکه. بهر سههماکه ی بهسهه مالهکانی ئه و دیوی پهنجهرهکه دا بلاو کردبۆوه.

جگهرهکه ی مورتهزا له نیو ته پلهکه که دا چهن شهقاو دوورتر له کوخه کوخی مورتهزا دووکه لی دهکرد. گوتی: چوو بوو بۆ کوردستان هییدی... تۆ که ریه تیت وا گولی کردوو ههه تیناگه ی من ده لیم چی... چوو بوو کوردهکان فیر بکا که چی و چی تیکه ل بکه ن و به دهستار لیتی که ن. چهندهشی بکه نه نیو مه نجه له وه تا کو کاسه سههه ی مردوو هکانیان بهقه د

گوتی بکی لێ بی؛ پیتستی کوردهکان چرچ و لۆچ بی و ههه که سه ی بتوانی تهرمی ک بخاته نیو پانچاوه و پانچاکهش بنیته گیرفانی پهسته که که یه وه و به ئه وان بلتی که چون پیاو ده توانی به سه ره قۆلی کوته که ی فرمی تسکه کانی بسپی. دهزانی. ئیسستا دهزانی ده لیم چی که ره!

نۆ سال دوایی رۆژیک که هه والیان هینا مورتهزایان له سهه سنوور به بی کپل ناشتوو، چووم له سهه تاقه ی وه تاغه که م ده فری ماجوومه که م هه لگرت.

گوتبووم خو! بهقه د ئه و شووشانه ی شه ریه تی ئه کسپکتوران ده بوو. سه ره که یم کرده وه، بۆم پتیه کرد. پاشان کردمه نیو ته شتی که وه و ئاوم به سه ردا کرد. که دهستم کرد به نیو ئاوه که دا. سه رمام بوو، نه ک سه رمای ئاستارا و کۆلانه کانی. سه رمایه ک که له ته پللی سه ری پیاوه وه ده ست پیددهکا و به یه سقانی له شیدا ده رواته خواری و له گه ل خویدا هه رچی که پیاو خوژی ده وی و باوه ری پتی بووه ده ی شواته وه و ده بیاته خواری.

هه ر که دهستم له ته شته ئاوه که ده رکیشا دیم به ری دهستم، (قامکه کانم) خودایه جا ئه وه چ بکه م! قامکم هینده چکو له بیوونه وه که ده بوو بیانبه مه بهر چاوم تا کو بتوانم بیانبینم... ئه وه یه که من قامکم هه ره یه...

یانی هه مه؛ به لام هه ر کامیان بهقه د ده رزیله یه کی سه ر خریان لیها تووه... ئه وه یه که هه ر چییه ک له مورتهزا... کابرای سوور پیتست و... له کوردهکان له بیرم ماوه بۆت ده گپرمه وه. (بینوسه په روانه^(۱) تۆ خودا) خو دیتوته من دهستم ئاوی لیها تووه، په روانه تۆخوا بینوسه.

(۱) په روانه: هاوسهه ی بیژهن نه جدی که هاوپی و یارمه تیده ری بووه له هه موو کاره ئه ده بی و هونه ریبه کاندایا. ئه م کتیبه ش پاش مه رگی نووسه به هه ول و تیکۆشانی ئه و خاتوونه به رتزه چاپ بووه.

گوتی: کاری کورپه کانی «قه سر» ه؛ نهو شتانه له «ئیبین^(۱)» نه بوو.

دیسان چاوم لی کرده وه.

گوتی: ئیستا بو ده تهه وی پاکي بکه بته وه؟

گوتم: پیترئ که سیک نهو تایه ی... چون بلیم؟ کردییه وه و خوی پیدایا کرد.

عالیه لقه شه مچه یه کی هه لکراوی تالای جگه ره که ی لیبوی برد و گپرایه وه و بهو جگه ره دانه گیر ساوه به وه که له نیتوان لیبو بی ماتیکه که پیدایا بوو، گوتی: خوی پیدایا کرد؟ خوی به چیدا کرد؟

گوتم: خوی به نیتو باسکمدایا کرد؛ ئا ئیرهم. بیت خۆشه بیبینی؟

له دوا یین رۆژانی ناز و نووزی عالییه وه تا کو نه م لیبوانه ی به جگه ره وه نووساو.

گوتی: دایینه بزنام.

دهستی گرتم. به جوریک که ده تگوت باسکی راسته می له باوهش کردوه. چاوی له خاله که بری.

گوتم: دیتت؟

گوتی: نا.

گوتم: به هر دوو دهستت چاوت بگره، وا که له پی دهستت تاریک داگرئ. به مجوره ئیستا چاوت به په نجه ره که وه بنووسینه... دیتت؟

هه ناسه ی عالییه له سه ر پیستی باسکم بوو و خوشی دارستانیک له ناوه که ی دوورتر...

چهن سال له مه و بهر له تاهیرم پرسیبوو.

- بو پی ده لاین عالییه چناری؟

(۱) قه سر و ئیبین: دوو به ندیخانه ی گه و ره ی تارانن.

نارنایرمان و خه نجهر و وشه کان له باسکی مندا

ههر چۆنی بوو تاهیرم له مائی پر له دوو که لی عالییه چناری دییه وه. گوتی: نا؛ تازه نهو کاره له دهس من نایه.

کراسه گیتلاسییه که ی به مه و دای دوو قۆچه له سه ر «به یانی دا سپیده ی باخی سیوان» ئاواله بوو. گه رمایه کی رووناک هۆده که ی پر کردبوو، په نکه که بونی عالییه ی به م لاو نه ولادا بلاو ده کرده وه. گوتم:

- عالییه خاتوون تو خودا تو شتیک بلن.

ترپه ی ههنگاوی تورکه مه نی له باسکه وه ده هاته گوئی و روخساری عالییه له چاوی پیتر ده هاته بهرچاو. گوتی:

- تو که به دهستی خۆته؛ حه ولتیکي بو بده.

هیشتا له چاویدا به قه د بنه په رداختیک ئاره ق، جوانی مابوو که تاهیر مهست بکا. منیش تا راده یه ک.

تاهیر له پشت کوخه کوخه که به وه جگه ره ی ده کیشا: قۆلت هه لکه بزنام.

قۆلی راسته م هه لمائی و له بهر ده موچاویدا رامگرت. نووکی قامکی به ده و رانده وری خاله که دا گپرا. به سه ر نه م په نجه ره شینه دا که تایه کی کراوه ته وه و تایه کی پیته دراوه. نهو په نجه ره ی که له سه ر باسکی من چرچ و لۆچی تیکه و تووه و پیر بووه.

گوتی: کنی بوئی کوتاوی؟

چاویکم لی کرد. سالانی به ندیخانه به سه ر روخساریدا پزایوو.

تاهير گوتبوی «له خوی پیرسه» .

شهویک له مهوادی دوو جگهره کیشاندا، عالیه گوتی لهم گهره که ی تیمه شارهداری چهن خه لقه چناری چه قاندهو، نائوه ونده، باریک و بسته بالا.

عالیه و مورتهزا ئه و بیان کردبووه ژوانگه. حه و توویهک دوا ی ناردنی بو خاش (مه بهستی مورتهزا بو) یه کی له و چنارانه م به ریشه وه هه لکیشا، که هه لکیشا هه روا به دوا ی خومدا رامکیشا تا کو پوستانه.

گوتبوی ئه و چنارهم بو پوستان بکه ن بو شاره وانی خاش، به ندی سی. پوستانه که شله ژابوو و پیشخزمه تی پوستانه، عالییه ی بردبووه چایخانه ی دایه ره که.

- له بیرم نییه له پینشدا نالبه کییه ک چاییم خوارده وه و پاشان دهستم کرد به گریان، یان هه وه ل گریام و پاشان نالبه کی... له بیرم نه ماوه.

هه رکه ده موچاوی له سه ر خاله که هه لگرت، دیتم په رداخه کان به حال و دوو به لا درزیان داوه... (هیچ کهس ته نانه ت عالیه ش بو هیتانه وه ی ته رمی مورتهزا نه چوو بو خاش. ئه و ریگا دوور و درپژه... هه و زور گهرم بوو. گوتیان حه قه نه ته رمه که ی بوگه ن ده بی.) عالییه باسکمی دایه ده ست تاهیر تا کو ئه ویش چاو له نیو په نجه ره که بکا و لقه شه مچه که ی دیسان لیدایه وه.

تاهیر گوتی:

- ئیستا هه ر به راستی ده ته وه ی پاکی بکه به وه؟ ژانی زوره ها!
عالیه له و به ری هۆده که خوی وه ک مه لافه له سه ر دۆشه که که پان کردبووه، تاهیریش کوخه کوخه که ی هه لگرتبوو و ده یوبست له هۆده که پرواته ده ری.

گوتم: تاهیر بو کوئی ده چی؟

عالیه گوتی: ده چی تیزاب و که لوپه له کان بیینی.

گوتم: تیزاب؟

گوتی: مه گین ناته وه ی بیسووتینی؟

تاهیر گوتی: مو دنه و تلپاک و شته کان له پشت ئه و ئاوینه یه یه؛ خوت ساز و ته یار که هه تا دیمه وه... ده نا له ژیر ئه و تیزابه دوا پراوه دا سه گت له پاشه وه ناژی؛ حالی بووی؟ رویشته.

گوتم: من له گه ل ئه وه تیدا نیم عالییه خاتوون.

گوتی: پیت خۆشه تیدا به، پیت خۆش نییه مه به. ئه و پرژانه ی که مورته زایان ده برده سه ر «هه شته» مه به ستم خاشه، شه وی به لووچه کان وه که یفیان دینا.

له پی دهستی چه په م نایه سه ر په نجه ره که و به ره و ئاوینه که ملم پیوه نا. عالییه له ته گاردو نیکی بو له توکوت کردم. سه ره تا دل م تیکه ل هات. نه ک ئه وه ی بر شیمه وه. ته نیا هیلنجم دا. ئیستا دوو که ل له نیو هۆده که دا چین چین پراوه ستاوه و بوته پلینکان هه تا بن میچه که. پالم به پشتییه که وه داوه و له سه ر پلینکانه کانه وه ده که وم به سه ر جگه ره که دا. له جگه ره که شه وه ده که ومه نیو دالانه که ی به ندیخانه ی قه سر و سه تلی گولدار ی زوباله ده به م بیریزم. ئه و لاوانه ی که سیاسی نین سه تله که م له ده ست وه ده گرن. دهنگی «به نان» ده ربیجه ی په نجه ره یه ک ده کاته وه و پیوه یده داته وه. تورکه مه نی قرموقالی وه ریخستووه، هه رجاریک که په رده که لاده در ی هه تا و به قه د له شی عالییه له سه ر فه رشه که خوی راده کیشی.

ده ورییه کی پر له وشه له سه ر پلینکانیک دانداوه. وشه خووساوه کان له سه ر ده ورییه که وه به ر ده بنه وه به سه ر چه قزیه کدا. (ئه ری تاهیر چیی لیتهات؟) چهن کاسه سه ری له توگوتی تورکه مه نی له سه ر فرمیسه که کانی چاویلکه ی ره شیان له چاو کردووه.

هه نیشکی له سه ر لیوا ری په نجه ره که داناوه و دیسانیش خه ریکه

دهگورپینتی. «ئارنایرمان» تووکه سهری پڑابووہ سهر عرزہکە. چاوانی لەپال کەوش و لاقی خەلکدا تەماشای هیچی نەدەکرد. دەمی کرابووہ. لیتی بەقیلەتاوی شۆستەکەوہ نووسابوو. چەن کتیب لە دەوروبەری پیرۆبلاو ببوونەوہ.

ئەو خۆینە ی کە لەبن باخەلییەوہ شۆلاوگە ی بەستبوو خەریک بوو رادەوہستا. پۆلیسەکان خەلکیان دەکشاندە دواوہ.

– برۆنە دواوہ. دەلیم برۆنە دواوہ کاکە!

دوای ئەوہ ی خەلک دەوری تورکەمەنییەکیان دا، لە پشت شووشە ی پاسەکەوہ نەمتوانی ئەو پاسەوانە ببینم کە چیی بەسەرہات. لیتخوری پاسەکە دابەزببوو، زپرە ی ئامبولانس دەہات.

عالیہ پرسیی: تۆ ھەر دانەبەزییت؟

– نا ھەمووی دووسی خولەکی نەخایاند. لەو کاتە ی نیوہرۆدا ویستگە ی «مونیریہ^(۱)» چۆل و ھۆلە. کورسیلەکانی ویستگە بەتال بوون.

ھەتاو ھیندە ھاتبووہ خوار ی کە شووشە ی پاسەکەم لادابوو و خۆم ھەتا شان و پیلەم بردبووہ دەری. لەسەر شۆستەکە لاویک کە چاوی تورکەمەنی بوو لە ژیر بانجیلەکەدا لەسەر کورسیلەکە ی بچووک دانیشتبوو. لەبەر پیی و ئەم لا و ئەولای پۆژنامە راخراوو. چەن دانە، نازانم! دەدواز دە کتیبیشی لی بوو. لە ژووور سەرییەوہ کیژۆلە یەکی وردیلانە بەسەر لیتواری بانجیلەکەدا، خۆی شۆر کردبووہ و تەماشای شەقامەکە ی دەکرد. ھیندە ی سەری شۆر کردبووہ دەتگوت شۆستەکە قژی گرتووہ و دەیکیشی. دەمویست لە پاسەکە دابەزم یان ھەر لەوتیوہ ھاوار بکەم.

ھۆی چکول گیان برۆ دواوہ؛ لەگەل تۆمە دەکەوی ھا!

(۱) ناوی گۆرەپانیککی تارانە.

کە گویم لەو دەنگە دەنگە بوو، دەنگیک کە شۆستەکە و نویتی نیوہرۆی پیکەوہ دادەقلیشاند. تاکو شوینی دەنگەکەم دۆزییەوہ، ژنیک بەمەلۆتکەکە یەوہ سوار بوو، تۆزە شەنەکی فیتنک بەقەد جوولانەوہ ی چارشیویتی چیت لە سەر وچاوم ھالا. ئیستا دەنگەکەم دۆزییەوہ. دووکەس پیکەوہ دەیانگوراند. ھیشتا تورکەمەنی لەسەر کورسیلەکە ی دانیشتبوو. پەنجەکانی لە ئەژنۆی ھەلدەپیکا و دەیکردەوہ.

دیسان ھەلدەپیکایەوہ و بەو دەمارە ھەستاوانە ی ملی لە پەستا دەیگوت:

– کتیبی ئارنایرمان.

پاسەوانەکە بەنوکی کەوشەکە ی لە کتیبەکانی ھەلدا و شتیکی گوت کەم لەبەر پشت پشتی ژنە ی مەلۆتکە گویم لیتەبوو.

ئەو جۆرە ی کە ئەو پاسەوانە دەینەراند دیار بوو دەمی بۆنی کلێشە ی لاقی لیدەہات. یان بۆنی نیوگەل... یان جیگە یەکی... ئەوانە ی بەشۆستەکەدا دەرۆشتن، ھەنگاوەکانیان شل کردەوہ. ژنیکیش لە شۆستەکە پەرییەوہ. تورکەمەنی ھەستا سەری. دیسان دەیگوت (کتیبی ئارنا...) کە پاسەوان بەپشتی دەستی کیشای بەدەم و لووتی تورکەمەنیدا. ئیستا ئەو بەراستی تورکەمەنی بوو یان نا، نازانم. (ھەرئەوہ) گوتم کە چاوی جۆرێک بوون. سەری بۆلای دیوارکە سووراند، لەسەر لاقیتی سوورا و ئەو کچە ی کە قژی لە بانجیلەکەوہ دارژابوو دەستی لەسەر دەمی خۆی دانا و تورکەمەنی کەوت بەعەرزدا و سنگ و ھەنیشکی دران بەقیلەتاوہکەدا.

– نرخ ی نەوت گەیشتە بۆشکە ی نۆ دۆلار...–

بە عالیەم گوت: ئەو رادیۆیە بکوژینەوہ.

تورکەمەنی سنگ و پەراسووی بەقیلەتاوہکەدا درا و پاشان تەواوی

قورسايى خۆى خسته سەر له پى دەستى كه به عهززه كه وه نووسابوو.

هيشتا به ته واوى هه لئه ستابوو كورسيه كهى گرت و هاويشتى. پاسه وان خيرا سهرى دزييه وه كورسيه كه درا به جامخانهى دووكانىكى زه مبه فرۆشيدا. كۆته لىكى باخه بى كه له نيو له چكه كه يدا پيڤه كه نى، ههر به و پيڤه نينه وه كه وت به سهر شووشه عه تر و ئودكولۆنه كاندا. له م لاي منه وه دنه گى تورمىزى ماشينه كان ده هات و دووكانى عه تر و زه مبه بۆنى ژنانى ئارايشت كراوى له شه قامه كه ئاژين كردبوو. جامخانه كه ورده شووشه كانى خۆى به سهر به له كىكى باخه بى بى ئه ژنودا رشتبوو. كه باخه كه له و گۆره وييه نايلۆنيانەى له پى كردبوو. ژنيك خۆى به چارشيوه چيته كه يه وه راده ژاند و له گه ل پشت پشتدا ده يگوت: «با حه زه تى غه وس» چارشيوه چيته كه پر له پرتە و بۆله يه ك بوو كه من ده موچاويم نه ده دى. به لّام شوسته كه هيشتا قژى ئه و كچۆله ي بۆ لاي خۆى ده كيشا. عاليه چايى بۆ هينام، مؤدنه كه م بۆنى سووتانى فلتيرى ليوه ده هات. پاشان چوو په رده كهى به ته واوى لادا. گه رمای نيوهرۆ بۆنى چه ورى شه قامه كهى به نيو هۆده كه دا كرد.

پاسه وانى زلخورت به پشتدا كه وت. لاچاويكى هه لمه سابوو، دم و لووتى پر ببوو له خوين. جا خوين و خوره كهى قووت دده ايان نا، نازانم.

توركه مه نى دانه ويبووه و كتيبه كانى كۆده كرده وه. دوو كه س ده ستيان دا بن پيلى پاسه وانه كه كه هه لبيستيننه وه. هه ركه توانيى به پيوه راوه ستى شه قىكى هه لينا يه وه و ته واوى كتيبه كان به ربوونه وه. دوو كه سه كه كايراي پاسه وانيان به ردا. كتيبيك فريدرا به ر سيبه رى پاسه كه. چه ن كه س به سهر به رگى كتيبه كه دا خۆيان كوور كردبووه كه ده ستيان له پشته وه شه ته ك درابوو. ئه وان له نيو دارستانى كدا بوون كه خه ئجير به لقه كانيدا هه لواسرا بوون.

توركه مه نى ده وريكى به ده ورى كتيبه كاندا ليدا و هه لات بۆ لاي دووكانه كه و له تى شووشه ي هه لگرت. ديسان ده يگوت (ئارنايرمان) يانى چى؟ ئه وه يانى چى؟ عاليه خاتوون تۆ ده زانى؟

عاليه گوتى: نا. ده ي ئاخري بوو به چى؟

من ئيتر ئه و بانجيله م نه ده دى. ده وروبه رى منيريه رينگاوبان گيرا بوو. له سهر چوار ريبانه كه چرايه كى سه وز ده كوژايه وه. پاشان به قه د برينيك و تۆه لى لۆكه سوور ده بوو. ئيستا ههر ئه و كتيبه م ده دى كه كه وتبووه ئه م لاي جنپوى زلخورت هه كه وه. ده وروبه ر هه تا لاي بۆتكه ي بيتاقه فرۆشى پاوان كرا بوو.

توركه مه نى ده ستى كرد به نيو ورده شووشه كاندا و به له كى باخه ي (گوتم كه گۆره ويى نايلۆنى له پيدا بوو) هه لگرت و كيشاى به سه رو سه گوتى زلخورت هه دا. حه يته پاشه و پاش كشا يه وه. عاليه به لۆيه كى مه لافه كه ئاره قه ي به رملى سرى. له سهر پردى نيوه راستى شه قامه كه روو پۆشى ژنيك ده شه كا يه وه. هه تا و هينده زه رد هه لگه را بوو كه پيم و ابوو ئه و ژنه ي سه ر پرده كه را وه ستاوه و نزيكيش ده بيته وه و خه ريكه ده شروا. يان ره نگه كه س له سهر پرده كه نه بووبى. منيش دواى ديتنى چه قۆكه پيم خۆش بوو ره نكيكى شين له سهر پرده كه ببينم. پاسه وان خۆى كيشا دواوه. ده ستى كرد به گيرفانى دواوه ي شالوار هه كه يدا پاشان وه ك ئه وه ي بيه وه ئى كه سيك له باوه ش بگرى، ئاميزى ئاوه لا كرد و به چه قۆبه كى هه لگيراوه وه له توركه مه نى نزيك بووه. چه قۆكه هه واى شوسته كهى قاش كرد. به له كى باخه به گۆره ويى داقليشاوه وه كه وته عه رزى. ههر پينج نينو خه كه ي لاي ليدرا بوو.

له سه ر پاژنه ي دووسى جار جوولا و پاشان هيج. ده تگوت ژنيك به ئاسمانى تاران هه ئه ئنن كراوه و با لاقىكى له گه ل خۆى هيناهه بۆ سه ر شوسته ي پال پاسه كه. كه چاوم له سه ر به له كى لاقه كه هه لگرت چه قۆكه م

دی له نیوان په راسو یان بن باخه لى تورکه مه نیبیه که وه هاته دهرى. نه و
رؤژه ههینی بوو. ههینی هه نه و خوینه بوو که له جهسته ی هاوینه وه
چۆر ابووه سهر قیله تاوکه و هه تاو وه کو باران دهبارى.

نیوه رۆ بوبوه مستیكى قووچاو و له گهرووم گیرا بوو. نهخت و چارم
ده کرد نه مده توانی قووتی بدهم. وهک بوغزی گریان، تو تا ئیستا وات
لیهاتووه عالیه خاتوون؟

تورکه مه نی خۆی گه یانده نه و داره ی قه راغ جوگه که وا کتیبه که ی له بهر
پیدا که وتبوو. پیموا ساتیک داره که ی له نامیز گرت. جوړیک... وهک
نه وه ی تورکه مه نی و داره که له پر بوو بیتنه ناموزای به کتر. مسافیره کان
به شانى به کدا هه لده رووچکان. که ته ماشای دهرى بکه ن. تورکه مه نی
که وتبوو و نینوخی له قیله تاوکه ده گیراند.

سه ری که وتبووه سهر رۆژنامه که.

- نرخى نهوت بۆته بۆشکه ی نو دۆلار- ئیتر بۆنى ئودکولۆن له دووکانه
شووشه شکاوه که وه نه ده هات.

تورکه مه نی ده مه وروو که وتبوو. لایه کی پرومه تی به قیله تاوکه وه
نووسابوو. چاوی خه ریک بوو له دار و پاس و لاق و قولی خه لکی به تال
ده بوو.

هیشتا به ری دهستی به عه رزه که دا دینا. هه نه و دهسته ی بۆ کتیبیک
دریژ کرد که له نیوان خوین و په نجه ره که ی سهر باسکی مندا که وتبووه سهر
عه رزی، سهر عه رزی، سهر عه رزی. کتیبه که ی بۆلای خۆی ده کیشا.
سهر به رگی کتیبه که خه نجه ریکی ده مخواری پیوه بوو. له سهر ده وریه کی
گه وره داندرا بوو. بالنده به ک به سهر ده وریه که دا به نیو دارستانیکی پر له
خه نجه ردا هه لده فری. تورکه مه نی خه نجه ره که ی له سهر ده وریه که هه لگرت.
له سهر ده وریه که خه نجه ره که ی هه لگرت. هه لگرت نه و خه نجه ره له سهر

ده وریه که به لام نهک بۆ نه وه ی له ته نانیک په نچک په نچک بکا. من هه ر
نه و نده م گوت:

- وامه که. تو خودا وامه که. نهک نه وه ی هاوارم کردی. من ته نات
نه مده توانی خه نجه ره م له نیو گه رووی خۆمدا بدۆزمه وه.

که سیک. چنگیک قزی دارژاو له بالگونه وه. که سیک له پشت نه م
خاله ی په نجه ره که ی سهر باسکم هاواری کردبوو (تو خودا بینیه سهر
جیگای خۆی). سهر م له پاسه که وه برده دهرى. شوسته که له نیو دۆل و
ده ره به کدا بوو. منیریه و دوو که ل پیکه وه دوور ده که وتنه وه.

تورکه مه نی چاوی تیپر بوم. زۆر شه که ت دیار بوو.

چاوی پر له وشه بوو. خه لک خه ریک بوون تهرمی بانجیله به کیان
ده برد. مندالیک خه ریک بوو له نیو چارشیتیو چیتدا ده خنکا.

دهنگی من به پیستی له شی تورکه مه نیبه که وه نووسابوو.

گوتی «ئارنا یرمان» پاشان خه نجه ره که ی له سهر ده وریه که دانا و له گه ل
کتیبه که به زگه خشکی هات بۆلای پاسه که. خۆی به لیتواری په نجه ره که دا
هه لواسی. خۆی کیشا سهرى. کتیبه که له خوینا خووسابوو. یارمه تیم دا
بیتته سهرى. پۆلیس خه لکی له سهر شه قام و شوسته که نه هیشتوو.
پاسه که ش وه ریکه ت. پاشانیش... ده ی باشه... نه ی نه و تاهیر چیبی لیهات
عالیه خانم؟

عالیه گوتی تاهیر؟ کامه تاهیر؟

بی تاوانه کان

ئەو دەوھەمین شەو بوو کە سەعات نۆ و حەوت دەقیقە دەستیگ پەنجەرە وەتاغە کە دەکرده و بە دەستکێشە رەش و تاریکە وە کە قامکەکانی بەنیویدا رۆچوو بوو، قژ و مەچەکی پر لە بازنی ژنیکی دەگرت. بەسەر فەرەشە کە دا رایدەکێشا و لەگەڵ قیژە و زیرەبەک کە هەوای وەتاغە کە دا دەقێشاند لە پەنجەرە کە وە فریتی دەدا شەقامە کە و دەیدا بەسەر بارانی نیوھەشە ودا.

نینۆخی ژنە کە لە تاریکایی هەڵدەچەقی و لاقی نەیدەتوانی پلیکانیک لەسەر باران و ئاوەکە و دەدۆزی. لەشی نیوھەشە رووت و پر لە ترس و خۆفی لە قوولکە ی رەشی نیوان پەنجەرە و قبیلە تاوی شەقامە کە دا بەرەو بکێشی مەرگای زەوی دەچوو.

بۆ ساتیک لە پی دەستی پر دەبوو لە وشە. دارەکانی ئەم بەر و ئەوبەری شەقامە کە لەسەر ریشە کە یان دەسووران و لقوێپەکانیان لەگەڵ شیرپەنجە بەرەو دەست و لاقی لیک بڵاوبوو ژنە کە دەنارد و هەوا خۆی لادەدا. ژنە چنگی لە بارانی دەوروبەری خۆی گیر دەکرد. ددانیشی قەپی دەکرد بەچەند ناوی نائاشنادا. بانجیلە و پەنجەرە رووناکە کان هەڵدەخولان و مائە سەرەونخوونەکان هەلۆاسرابوون. ژنە دەنگی هاواری خۆی لە و سەری شەقامە کە وە دەبیست. لەگەڵ ئەوێ بەسەر قبیلە تاوی شەقامە کە دا دەکەوت، دلێ لەگەڵ دلۆپە ی خۆین دەتوقی. نیوچاوانی لەگەڵ کاشییەکان لەت وگوت دەبوو، گلێنەشی لەگەڵ ئاویتە کە دەچرژا. بسکی بەخوێناو و

میشکی لینجییە وە دەنوسا و مورتەزا شان و ملی دادەتەپاند و هەر دوولاقی پیکە وە دەگوشی و خۆی لە نیو مەخمەری کورسیلە ی سینەماکە دا کۆشمە لێ دەکرد. لە نیو ئەو مۆسیقا دلەهەژینە ی کە لە پشت ئاژیری ماشینی پۆلیسە وە دەهاتە گوێ، لەگەڵ دیتنی ناوی فیلمساز لەسەر پەردە ی سینەماکە لە بەر خۆبە وە دەیگوت: دەک بەلەعنەت بی.

شەوی دووھەم، مورتەزا کە چاوی لە فیلمە کە دەکرد بەتامە زرۆبیەکی زۆرە وە لە زەینی خۆیدا، کە ئیتر لە هیچ ناترسێ، چاوی بریبوو هەموو بەشە رووناک و پان و پۆرە کە ی هەمبەری خۆی. ئیستا ئەو ئاگای لە چارەنۆسی هەموو کەسەکان بوو تاکو دوایین کاتی ژبانیان؛ هەر وەها هەموو ئەو کارەسات و رووداوانە ی کە هێشتا نەقەوماون. ئەگەرچی شەوی پێشوو خەونیکێ پر لە هاشە و پاشە ی لەگەڵ خۆیدا بردبۆ وە بۆ مالتی و چەندین سەعات لە خەونیکدا کە ئەوی لەگەڵ رەگ و ریشە ی گیا و گژ و کاژەلاکی دەم بە پیکە نین بە کە نەلانیکی قوولدا بردبوو خوارێ (نە لە تیک ئاسمان، نە ناوی کە سیک، نە پەنجەرە بێک، نە قبیلە تاویک کە فریدریتە سەری) لە دلێ خۆیدا گوتبووی:

- هەموویان بێتاوان بوون، هەموویان... سەرەتا پیموایوو قاتل ئەو پیاوێ بە کە لایەکی دەموچاوی سووتاو و وەلامی پرسیارەکانی پۆلیس نادا تەو.

دوا ی لێپرسینە وە یەکی زۆر و ئەو شەقامە دوور و درێژە ی بەرەو بەندیخانە دەچوو. ئەو شەقامە ی بێ کۆتاییتر بوو لە راپێچکە کردنی بازپرسە کە بە دەوری کورسیلە کە ییدا، راست لەو کاتە دا کە کابرای چروچاو سووتاو دەستی کرد بە گریان و تەنیا لا سووتاو کە ی فرمیتسکی پێدا هاتە خوارێ، مورتەزا تەواو برۆای بە بێ تاوان بوونی کردبوو. خۆزگە دەیتوانی لە تاریکایی تەموژاوی سینەماکە دا دەستی درێژ بکا و شانی کابرا بگری و رایتە کینێ.

من باوهر ده‌کهم. ده‌توانم سوئندیش بخوم کاری تو نیسه. ئیستا له قهره‌واشه‌که‌یان که به‌ملی بی‌گردانه و ده‌ستی بی‌بازنه‌وه ددانی به‌وه‌دا نابوو که حه‌وتووی دوو جار جلوه‌رگی چلکنی کوژراوه‌که‌ی شتووه و حه‌وتووی دوو جار له‌بهر ناوینه‌ده‌ستی به‌مل و به‌روکی پروتی خویدا هیناوه (وینه‌ی سابوون و چلک و کف و ده‌ستی ماسیو و قامکی جه‌مامبووی له‌ناوینه‌که‌وه داده‌پرژا و گولی کاغز دیواریه‌که‌ی ده‌خوساند) وه‌شک که‌وتبوو. ههر جارێ که‌قهره‌واشه‌که‌ نه‌یده‌توانی وه‌لام بداته‌وه، وینه‌یه‌کی زه‌لام و ژانابی ده‌ستی ده‌که‌وته سه‌ر په‌رده‌که‌، که‌ لویه‌کی داوینی له‌سه‌ر نه‌ژنوی گرمۆله‌کردبوو و هه‌لیده‌گلتۆفی.

- من ده‌بی‌بچمه‌ سه‌ر پیشاو.

بازیره‌که‌ گوتبووی: له‌که‌نگیوه‌ کارت بو‌ده‌کرد؟

- کارم بو‌ده‌کرد؛ ته‌نیا جلوه‌رگه‌کانیم بو‌ده‌شۆرد. من ده‌بی‌بروم...

- چه‌ندی پیده‌دای؟

- پاره‌که‌شی وه‌ک جلوه‌رگه‌کانی گلاو بوو، من ده‌بی‌بروم کاکه، من کاری پیشاو هه‌یه.

له‌دالانی مزاییک‌کراوی هۆده‌ی بازپرس و مه‌باله‌که‌دا. مورت‌ه‌زا مزاییکه‌کانی له‌سه‌ر په‌رده‌ی سینه‌ماکه‌ ده‌دی که‌ له‌پاژنه‌ی که‌وشی ژنه‌وه تا ده‌رگای کراوه‌ی مه‌باله‌که‌ خووسابوو. به‌دیتنی ئه‌و وینه‌ته‌ر و خه‌مبارهی ته‌ختی پێپه‌وه‌که‌، مورت‌ه‌زا بۆی ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌و ژنه‌ ته‌نانه‌ت ناتوانی کراسیتیکی چلکه‌سوو یان مه‌لافه‌یه‌کی گرمۆله‌کراویش له‌په‌نجه‌ره‌وه‌ فریادته‌ سه‌ر شه‌قام. له‌و کاته‌وه‌ هه‌ستی به‌وه‌کرد که‌ له‌جیهانیتیکی پر له‌مرۆقی بی‌تاواندا ده‌ژی.

خه‌لک له‌پشت له‌شی سووتاو و که‌فی سابوون و رۆماتیسیم و گریان خو‌یان حه‌شار داوه. پیاوان و ژنانی بی‌تاوان که‌ جلوه‌رگه‌کانیان داکه‌نن

پیستییک له‌پاکی و بی‌تاوانی وه‌ده‌ر ده‌که‌وی، که‌ به‌سه‌ر یه‌سقانه‌کانیان دا له‌به‌ریان کردوو، ته‌نانه‌ت له‌کو‌تایی فیلمه‌که‌ش دا که‌ قاتله‌که‌ هاواری ده‌کرد:

- من کوشتووومه، ئه‌گه‌ر ته‌رمه‌که‌بیم پیده‌نه‌وه، دیسان ده‌یکوژمه‌وه... سێبه‌ری داری حه‌وشه‌ی به‌ندیخانه‌که‌ی دی که‌ به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌دا ده‌چوونه‌ پیشی تاکو به‌بن لاتی کابرای به‌دیل گیراودا تیه‌پرن. فیلمه‌که‌ ته‌واو بوو.

خه‌لک له‌دالانی ته‌نگی پشت هۆله‌که‌وه‌ ده‌چوونه‌ ده‌ری. هیندی جار شانیان له‌شانی مورت‌ه‌زا ده‌گیرا. ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌ش که‌ ههر یه‌که‌ی به‌لایه‌کدا رۆیشتن و چیژی بیستنی تریه‌ی پیاوان له‌گه‌ل شه‌قامه‌که‌ رۆیشتن. مورت‌ه‌زا به‌بزیه‌کی شاراووه‌چاوی له‌په‌نجه‌ره‌ی روناکی ماله‌کان ده‌کرد. له‌هه‌موو ئه‌و ریتگایه‌دا که‌ له‌نیوان ئه‌و و ماله‌که‌ی دا درێژ بوو، هیچ ته‌رمیتیک له‌سه‌ر شوسته‌که‌ وه‌به‌ر چاو نه‌ده‌که‌وت.

ئه‌و شه‌وه‌ مورت‌ه‌زا به‌شه‌رمه‌زاریه‌کی ئه‌وتۆوه‌ له‌په‌نجه‌فه‌که‌ی خزا که‌ ده‌تگوت به‌لیوی ره‌ژییه‌وه‌ خه‌لکی ماچ کردوو. بی‌ئوه‌ی چراکه‌ بکوژینیته‌وه، هینده‌ی روانیه‌یه‌که‌چی دیواره‌کانی ده‌وربه‌ری و هینده‌ی گوئی هه‌لخست بو‌بی‌ده‌نگی پر له‌خورپه‌ی وه‌تاغه‌که‌، که‌ له‌سه‌ر به‌ک که‌له‌که‌ کرابوون، تا له‌ئاکامدا له‌ژیر پیلوه‌کانی خویدا نیژرا. خه‌وی لیکه‌وت. ئه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی سینه‌ماکان تاریکاییه‌کیان نیشان ده‌دا، که‌ په‌رده‌ی سپی و گول بووی توێژال توێژال ده‌کرد و رۆحی ئه‌و ژن و پیاوانه‌ی که‌ سالانیتیکی زۆر بوو له‌سه‌ر ئه‌و په‌رده‌ سپیه‌ مردبوون، کورسی به‌کورسی به‌نیو هۆله‌که‌دا ده‌گه‌ران و ههر کاتێ که‌ یه‌کیان جارێکی تر ده‌مرد هه‌موویان چه‌پله‌یان بو‌لیده‌دا.

مورت‌ه‌زا رۆژی دوایی له‌به‌یانیه‌یه‌وه‌ تاکو ئیوارێ هه‌ولێ دا خه‌ونه‌کانی دوێ شه‌وی وه‌بیر نه‌یه‌ته‌وه.

خهونی دیسوو که نهواری فیلم به داریکه وه هلواسراوه و ئەم ده یخاته ملی پیاوانتیک که نیوهی سهر و چاویان سووتاووه و کورسیلهی ژیر لاقیان به له قه ده ترازینتی. ئەمه بوو که شهوی دواپیش چوو بو دیتنی ئەو فیلمه. بئی تاوانه کان له نیوگه ردیلهی پرژ و بلاوی تیشکیکدا وهک تارمایی و تاپۆ که وتبوونه مه له و له کونی ئەو سهری هۆله که وه به رهو په رده که ده چوون و له وئ فرمیسک و میزبان رانه ده وه ستا. دواي چاو هه لیتانی قه ره واشه که له پال دیواری مه باله که دا و شه رمیکی ته ر که به گۆره و بیه کانیه وه نووسابوو، ژنیک له ریزی پشت سهری مورته زاوه گوتی:

چه په له له قهستی خۆی تۆپاندوووه.

مورته زا سهری وهر سووراند و به هیتواشی گوتی:

نه وه لالا وا نییه.

پیاویک له په نا ژنه که دانیشتبوو گوتی:

- چی؟

- ئەو که سی نه کوشتوووه. قاتل که سیکی دیکه یه؟

- قسه مه که کاکه!

- باشه، به لام ژنه کهت...

له سهر په رده که په رداختیک ئاویان بو قه ره واشه که هینابوو.

- ژنه که ی من چی؟

پاریزه ری سینه ما که چراقه وه که ی هه لکرد.

مورته زا گوتی: ژنه کهت به هه له چوووه.

که سیک هاواری کرد: بیکوژینه وه.

کابرا گوتی: دهمت لیک نی ناپیاو.

مورته زا گوتی: باشه من دهم لیک ده نیم، به لام ژنه کهت جنیبوی بهو

چاره ره شه دا.

قه راوه شه که یان دیسان برده وه بو وه تاغی بازپرس.

- به تو چی جنیبوی داوه یان نا.

ژنه که ی گوتی: کام چاره ره ش؟

- تو پیت گوت چه په له مه گین وات پی نه گوت!

ئیسستا مورته زا پشتی له په رده که یه و به پیوه راوه ستاووه. نووکی قامکی بو لای چوار قامکی قه ره واشه که راداشتوو که ره ش هه لگه را بوون و ئەو قامکه ره ش و جه مامانه ی له مقه بای په نجه نیگاری ده ساوی. پاریزه ره له درژیایی شه و قی چراقه وه که یدا مورته زا ی دیبه وه. بازپرس شتیکی گوت که له هه لالا و بگری سینه ما که دا نه بیسترا.

- دانیشه بایم... دانیشه دهی! مورته زا دانیشته وه.

پاریزه ره گوتی: وهره ده ری.

مورته زا گوتی: بو بیمه ده ری؟

- ده لیم وهره ده ری.

مورته زا گوتی: ئاخر بو بیمه ده ری؟ ئەوانه چه قه چه ق ده کهن من بیمه ده ری؟

پیاوه به ژنه که ی گوت: وه لاهی ده لیم له ده می را کیشم.

مورته زا سهری وهر سووراند.

- له دهم را کیشی؟ له ده می من؟

دواي شله ژانی هه وا و زرمه ی مستیک، ده می مورته زا پر بوو له سوپراییبه ک که له پووک و ددانییه وه ده هاته دهر. ژنیک قیزاندی. په رده ی سینه ما به ره و دیواره کان رۆیی. ره شایی هۆله که له بالگۆنه وه دارژا. مورته زاش به سه رنجیکی له بیرکراوه وه که وت به سه ر ده سکی کورسیله که یدا.

دهموچاوی که ئیستا ماسیبوو له سهر تاریکاییه که وه هاته خواری. له دهورو بهرییه وه دهنگی ههلاتنی خه لک و پیکدادرانی کورسیله کان ده بیسترا. ئه ویش بی ئه وهی په نجه رهیه ک بکرتیه وه، دهمه وروو درا به ته ختی عهرزی هۆله که دا پیستی دهموچاوی به تۆیه لئی تیخوله تووی ته ره وه نووسا.

پیای دهموچاوی بریندار له سهر پلیکانی دادگا راوه ستابوو چاوی له تاریکایی هۆلی سینه ماکه ده کرد و به ههردوو پرومه تی فرمیستی داده وهراند.

قهرا وه شه که دهموچاوی به هه نیشک و مه چه که ماسیبوه که ی شار دپوه.

سه رنجی مورته زا له پال پیچکه ی کورسیله کاندای که وتبوو. چاویکی هه لته ده هات. ههر ئه و چاوه ی به ته ختی عهرزی چیمه نتۆی هۆله که وه نووسابوو و ته واری بی تاوانه کان به سه ریدا تیپه ریبوون. چرای هۆله که هه لیبوونه وه.

وینه ی رهنگ په ربوی ژنیکی که کوژرابوو، له سهر چرای جهسته قلیشی و گه مارۆی چراکانی سینه مادا رهنگ په ربوتر ده هاته بهرچا و. مورته زا له سهر چۆک و دهستی قه وهی له خۆی دا که هه ستیتیه وه. دهسکی کورسیله یه کی گرت و توانیی له نیو ئه و مۆسیقا دل هه ژینه ی که له بلیندگۆکانه وه بلا و ده بۆوه، ئا و خوینی لینچقی ده می تف کاته وه و له خۆی بهرسی:

من بۆ وام لئی هاتووه؟

تازه خه ریک بوو کزانه وهی ده مویه ل و ئه و ژانه ی که چاویکی پی قووچاندبوو ده دۆزییه وه و زمانی به زامی بووکی دادینا، له هۆله که بردیانه ده ری. به یانی رۆژی دواپی، خۆی دی که به چاویکی هه ل ماسیبوو و چه سپیک که له لیوییه وه تا کو لاجانگی چوو بوو، له ئا وینه ی وه تاغه که یدا راوه ستاوه و پیای دهموچاوی بریندار به روخساریکی بی برینه وه به مست له

شوشه ی ئا وینه که ی ده دا. مورته زا لاروومه تی به ئا وینه که وه نووساند. ئه وان یه کتریان له با وهش کرد و تا کو کرانه وه ی بلیت فرۆشی هه موو سینه ماکانی دنیا هینده یان پیکه وه قسه کرد تا له ئاکامدا مورته زا به جهسته یه که وه که بۆی جیوه ی ئا وینه ی لیده هات خۆی له ئا وینه که دوورخسته وه. کراسه سپییه که ی به په له په له ی خوینه وه به لاشانی چرپا که یدا هه لواسرابوو. هه لیگرت و بۆی پیوه کرد.

- خۆ ئه وه بۆی خوین نییه... ئه ی بلتی چی بی؟ ته نیایی؟ به و کراسه وه تا کو لای ته شتۆکه ی حه مام رۆیشت و به دهستی قه ره واشه که کراسه ی شۆرد.

له ده ره وه، بارانیکی خه ماوی ده باری. مورته زا هه رچی ده ی شۆرد و هه لیده گلۆفی سپیایی کراسه که پتر رهنگی ده گۆرا و په له خوینه کان روونا کتر ده بوون و شلقه شلقی ئاوی ته شته که نه یده هیشته گۆی له ترپه ی بارانه که بی. دهستی په ره لۆک بیوون و رۆماتیزمیکی رچیا و بیژان به جمگه ی قامکه کانیدا تیده په ری. کراسه که ی گوشه ی به وتوو وشکی کرده وه. له بهری کرد و پاشان له بهر ریزی ئه و بارانه، به بی چه تر چوو ده ری.

کۆلانیکی به ره و لای سیغارفرو شیک کی شای. دوو که لیک تال له کۆلانه وه به ره و شه قام سه ری پیوه نا.

له بهر ئه وه ی شانی وه شانی که س نه که وئ، له شۆسته که په رییه وه و به قه راغ قاناوی شه قامه که دا ده رۆیشت یان رهنگه له بهر ئه وه بوو که پی له م ته زمانه نه نی که له په نجه ره کانه وه فری نه ده درانه سه ر قیله تا وه که.

جامخانه ی دوو کانه کان وینه ی زه لامی مورته زایان شوشه به شوشه به ری ده کرد. خوینیکی که دلۆپ دلۆپ له نیو ده ماره کانیدا ریگای ده کرده وه، گوته گوتی دلّی به ره و قولایه ی لاقی ده برد.

هیندی جار مورتہزا بہ دستیکی، مہچہ کی دستہ کہی تری دہگرت و کوتہ کوتی دلئی دہ کردہ مستییہ وہ و دانہ دانہ دہ بیژارد.

باران دہستی مورتہزای گرتیو دہ ببرد بۆ سینہ ما.

ئہو کارایہی بلیتہکانی دہ دراند گوتی:

- بۆ کوئی؟

- بۆ کوئی یانی چی؟

- تاوی سہ بر کہ.

رؤیشت و بہر پتوہ بہری سینہ ما کہی لہ گہل خۆی هیتنا.

- دیسان دہ تہہوئی شہر و قرہ ہہ لایستی؟

مورتہزا گوتی: شہری چی؟ من دہ مہہوئی...

- نا، نا...

تاقمیک لہ دہوریان کو بوونہ وہ.

- برؤ بۆ سینہ مایہ کی دیکہ... ئہم فیلمہ لہ شویتہکانی تریش نیشان دہدری.

مورتہزا لارومہ تی نیشان بہر پتوہ بہری سینہ ما کہدا و گوتی:

لہو سینہ مایہی ئیوہ بوو لییان دام، چاو لیکن.

- پیت وایہ ئہو کارایہی لئی دای ئیستا لہ نیو ہۆلہ کہ دانیشتوہ؟

- نا...

- ئہی بۆ ہاتووی؟

مورتہزا گوتی: ہاتووم ہہر لہ سہرہ تای فیلمہ کہ وہ بہ خہلکی بلیم قاتل کیتیہ.

- رۆلہ وا دیارہ تۆ بہ جارئی لہ و نت لی گۆراوہ.

بزہیہ کی دا بہ دہموچاوی مورتہزادا. بزہیہ کی دور لہ خوشہ ویستی کہ

تہنیا بہ کہلکی پرو پاگہ ندہی خہ میر ددان دہہات.

مورتہزا بۆ ئہوہی لہ پیگۆر کہی دہرگای پیشہ وہی سینہ ما کہ وہ بچیتہ

شہ قام بلیتہ کہی وردو پرد کرد و لہ تہکانی فری دا سہر قوروچلپاوی

شوستانہ کہ و لہ گہل خہلکی، بہ پنا دیوارہ و دیوار دا ملی پتی گرت.

زۆر زوو شہ قام لہ مورتہزا خالی بوو. موسیقای دلہہ ژینی باران و

سیگنالی ماشین و ہاتوچوی خہلک ہیندہی خایاند، تا ئہوہی دیسان لہ

پشت پلہی سووری کراسہ کہیہ وہ، مورتہزا لاواز و دانگۆشت،

بہ توو کہ سہری درتوہ کہ گوتچکہی داپوشیبوو، چاوی چکۆلہ و خہم

لینیشتووی تور کہ مہ نیانہی و دہموچاوی رہ قہلہ و سہر ما بردووی و برین و

قہ تماخہی بہ بی چہسپی دہموچاوی و دہر کہوت. بہرام بہری بلیت فرۆشی و

خہلک لہ نیو ریزہ کہدا، لہ گوی قاناوی شوستانہ کہ دانیشت. لہ تی گاردۆنی

بہ سینگییہ وہ نابوو کہ ناوی بی تاوانہکانی لہ سہر نووسیوو... قاتلہ کہش.

سەرى بۆ لاي كۆلەنەكە وەرسووراندى و نەراندى:

- تاهير! ئەو ھاتى؟

تاهير لە و سەرى كۆلەنەكە وە گوتى:

- بەلى كاك مورتەزا.

زانيم تاهير ھىشتا وەك من ھەژدە سالانە.

گوتم راوہستە با جلوپەرگەكانم لەبەر كەم.

لە ماوەى تىپەر كردنى كۆلانى ئاشتى دا قسەى نەكرد. من و تاهيرى خستبوو دەوى خۆى و مىلى ھەلينا بوو لە پيشەو دەرويشت.

لەوسەرى كۆلەنەكە مندالتيك خەرىك بوو بەرەژى ديوارەكەى دەنوسى.

كاك مورتەزا كە گەيشتە لاي گوتى:

- برۆو ژیوروى، برۆ دەى!

مندالەكە گوتى: بۆ برۆمەوہ؟

كاك مورتەزا گوتى: بۆ ئەو ھى ئيمە تىپەرین، سەر رپگاکەت گرتووہ.

مندالەكە سەرى سوورما بوو.

لە و لاي كۆلەنەكە وە شان بەشانى يەك كەوتينە رى. وينە دەچوو

بەشەويك سالتيك لە ئيمە گەورەتر بووى؛ بەلام ھەر بەراستى پشت لىوى

لە پشت لىوى تاهير رەشتر بوو. ھى منيش جى جى مووى لىھاتبوو. لە

شوشەى دوكانەكاندا كە لە خۆم دەروانى بەتوزيش سمىلم نەبوو. لە

ھوشەى قوتابخانەكە پىم گوت:

- كاك مورتەزا دەزانى پىنج مانگى ديكە منيش دەبمە نۆزدە سالان؟

كاك مورتەزا گوتى: دەى بشى چىبە؟

گوتم: ئەو كاتە ئىتر كاك مورتەزا و ئيلە و بيلە فت؛ منيش دەبمە

كاك...

سەرنجى مراوييەك

من ھەژدە سالان بووم بەلام تاهير ھەژدە سالى تەمەن بوو. كاك مورتەزا ھەژدە سالى تەمەن بوو. ئيمە مندالانى كۆلانى ئاشتى «رەشت» بووين. لە نيو كۆلەنەكە دا دەبوو وەك سەرباز ريز بىستين و برۆين. رۆژتيكيان بەيانى لە دەرگای ھوشەكەيان دا؛ پەيتا پەيتا و بچ برانەوہ دەركەكەيان دەكوتا. بەر لەو ھى زردايك چارشىوہكەى بدۆزيتەوہ، خۆم گەياندە دەرگاكە. سەرى كۆلەنەكەمان ئاوەلا و بەرىن بوو، دارتيليك لەولای مالى كاك مورتەزاوہ -دەوى ئەو ديوارە خستە سوورەى كە لە سەرى نووسرا بوو «مەنيژە كەرە» - مالى تاهير ھەل كەوتبوو.

كاك مورتەزا گوتى: سلاو كەت كوا جوو جەلە؟

گوتم: سلاو.

كاك مورتەزا گوتى: سلاو چى؟

گوتم سلاو چى چىبە؟

كاك مورتەزا گوتى: وەكو مندالى بنىادەم دەمت بكەوہ و بلى سلاو كاك مورتەزا.

گوتم: لە كەنگىتوہ وای لىھات ؟

- لە ئەمرۆوہ. چونكە لە ئەمرۆوہ من بوومەتە نۆزدە سال. بەلام تۆ ھەر

لە ھەژدە سال دای بەچكە دەولەمەند! ويستم دەرگاكە پىوہ دەمەوہ،

لاقتىكى دايە بەر دەرگاكە و گوتى:

مەگىن ئەمرۆ نايەى بۆ قوتابخانە؟

كاك مورتەزا گوتى: خۆت دەلئى پىنج مانگى دىكە، ئىستا خۆ نىيت.
 راستىشى دەكرد. تا پىنج مانگى دىكە ھەيھوو.
 لە نىوھ پراستى ھەوشەكە كۆتەكەى داكەند و داىھ دەست تاهىر و چوو
 دەستى كرد بە تۆپىن.
 من و تاهىر چووين لەسەر پلىكانەكانى قوتابخانە دانىشتىن.
 لە ھەوشەى قوتابخانەدا ھەك رۆژانى پىنج شەممەى «تازاوا» پۆل پۆل
 مندالان كۆ ببوونەوھ.
 تاهىر رقى بە دەستەوھ گرتنى كۆتەكەى كاك مورتەزاى تىكەل قسەكانى
 كرد و گوتى:
 - دوو مانگى دىكە ھەژدە سالىي منىش تىدەتە قىنى. ئەو كاتە دەبى
 بالۆرەيەك بۆ كاك مورتەزا لىدەم پەردەى گوتچكەى بدپىنى.
 دەستى نا سەر دەمى خۆى و بالۆرەيەكى واى لىدا كە پارىزەر لە
 نووسىنگەكەى دەرپەرىبە دەرى.
 - ئەوھ كى بوو؟ سەگبا نە ئەوھ كى بوو؟
 نىوھرۆ لە سەرى كۆلانەكەى خۆمان كاك مورتەزا دىسان كەوتە پىشەوھ و
 بى ئەوھى سەرى ھەرسورپىنى گوتى:
 - نانى نىوھرۆتان خوارد، زوو ھەرنە دەرى كارم پىتانه.
 گوتم: ناكرى ئىستا پىمان بلتى؟
 خۆى كەدوھ بە ماللىدا كە دەرگاگەى دايمە و دەرھەم ئاوەلا بوو.
 لە سەر سفرەكە لە ئەلفەوھ نەھاتمە بى. نىوھى بىر و ھۆشم لای كاك
 مورتەزا بوو.
 نىوھى تىرشى لای ئەو قاپە زەردەى رىش تاشىنى باوكم بوو كە بى
 كەلك لە پال ئاوتىنەى دەسشوربىيەكە داندرە بوو لە پال خەمىرى رىش
 تاشىن و قۆتراشەكە.

دەمىك بوو باوكم مەكىنەى رىش تاشىنى كارەباى كرىبوو.
 ھەموو بە يانپىيەك وىرە وىرەكەى ھەك بانگ لە خەوى ھەلدەستاندم.
 پىتمووا بوو ئەگەر مانگىك قاپ و تىخ و دەزگاگە بىنە ھاوپىرى
 دەموچاوم، سمىلم بە ئىستالبن دەلئى كۆستە! ئەو كاتە ئىتر زرداىكم
 بەژىركراسى بى قۆلەوھ بەبەر دەمدا ھاتوچۆ ناك.
 بەپەلە پەل نەكەم خوارد و ھەلا تەم بۆ كۆلان. تاهىرم لە مال ھىنا دەرى و
 پىكەوھ چووين بۆ دەرگاى مالى كاك مورتەزا. پىكەوھ خۆمان داىھ بەر
 ھەتاوى سەرەتاي پايز.
 كاك مورتەزا گوتى: چەندەت پارە پىيە؟
 گوتم: ھەوت تەن.
 كاك مورتەزا لە تاهىرى پرسى: تۆ چەندەت پىيە؟
 تاهىر گوتى: با برۆين بۆ سىنەما.
 جارى پىشوو قۆچەقانىيەكى لەگەل خۆى ھىنا بوو بۆ سىنەما تاكو بەبەرد
 لە زگى مەشەدى عىباد راکىشى.
 كاك مورتەزا دىسان لىي پرسى: تۆ چەندەت پىيە؟
 تاهىر گوتى: سى قران، خۆت چەندەت پىيە؟
 كاك مورتەزا گوتى: ئەو ھەوت تەن و سى قرانەمان بەسە. ئىوارى
 دەچىن بۆ سىنەما. پارەكەمان دەبىتە چوار تەن و سى قران. تەنىكىشى
 دەدەين بە «سى بىچكا» و دەبخۆين. يەكى يازدە قرانمان بۆ دەمىنىتەوھ.
 تاهىر گوتى: ئەوھ باج ھەرگرتە ئىتر.
 كاك مورتەزا گوتى: تۆ ھەشت قرانىشت ھەگىر دەكەوى، ئىتر بۆ دەستت
 كەدوھ بە پىرتەپرت؟
 تاهىر گوتى: خراپىش نىيە ھا... باشە.

کاک مورته‌زا گوتی: بیینه بزائم، وهره خواری.

گوتم چی؟

کاک مورته‌زا راوه‌ستا: پاره‌کته ده‌لیم ئیتر.

گوتم: خو من حهوت تمه‌نه‌که‌م پی نییه.

تاهیر گوتی: پیت نییه؟

گوتم: نا، سه‌عات دوو باو‌کم له دوو‌کان بیته‌وه حهوت تمه‌نی حهوتانه‌م ده‌داتئ. هیشتا نه‌بوته سه‌عات دوو، وا نییه؟

تاهیر گوتی: وه‌للا ده‌لیم تیپی سره‌وینم... لییده‌م کاک مورته‌زا؟

کاک مورته‌زا گوتی: هه‌ر‌که‌س بلتی بیسمیلا تو ده‌لیمی نه‌له‌مدولیللا!

له‌سه‌ر سه‌کووی به‌ر ده‌ر‌گای مالیک دانیشته. من و تاهیریش له‌به‌ر سیب‌ه‌ر‌که‌هه‌لترووش‌کاین و به‌ردمان ده‌هاویشته جوگه‌ی نیوه‌راستی کۆلانه‌که‌وه.

کاک مورته‌زا گوتی: ئیستا که‌وای لیتهات ده‌بی بچی سه‌د تمه‌ن له باوه گیانت وەر‌گری.

تاهیر گوتی: سه‌د تمه‌ن؟!

گوتم: نایدا.

کاک مورته‌زا گوتی: تو پیت خویش نییه دوو‌چه‌رخه‌به‌کت هه‌بی؟

گوتم: با.

گوتی: ده‌ی باشه‌ سنی به‌سنی سواری ده‌بین و ده‌چین بو قوتابخانه. یه‌کمان له‌سه‌ر پاشته‌ر‌که‌که‌ی داده‌نیستی و یه‌کمان له‌پیشه‌وه.

تاهیر گوتی: ئه‌ی کئی له‌سه‌ر زینه‌که‌ی داده‌نیستی و لیبی ده‌خوری؟

کاک مورته‌زا گوتی: نۆره ده‌که‌ین.

تاهیر گوتی: من تیدانیم. ئه‌وه هییدی که‌ری حه‌م‌بالیه‌ نه‌ک

دوو‌چه‌رخه‌سواری.

گوتم: راست ده‌کا.

کاک مورته‌زا گوتی: شتیکی دیکه ده‌کرین.

تاهیر گوتی: چی؟

کاک مورته‌زا گوتی: ده‌چین بو بازار بزاین چی هه‌یه بی‌کرین.

تاهیر گوتی: با بچین.

منیش گوتم: با بچین.

ئه‌وه‌بوو که ده‌ستمان کرد به‌ته‌قاندنی شه‌قام و بازاری ره‌شت؛ هه‌رله بازاری «شیک» وه‌هه‌تا «سه‌رمه‌یدان».

کتیپی حوسین کوردی شه‌بسته‌ری و شانامه و ئه‌میر ئه‌رسه‌لان هه‌موویان به‌سه‌ریه‌که‌وه ده‌دا به‌سی و دوو تمه‌ن. له‌خیری گوزه‌راین.

له‌ژیر کۆشکیکی پیشه‌وه‌مان تاهیر گوراندی:

- خۆیه‌تی.

تیژ به‌ره‌و دوو‌کانیکی دوو‌ده‌ری رۆیشته و له‌نیوکه‌لوپه‌له‌کانیدا که له‌سه‌ر شوسته‌که هه‌لیان‌رشته‌بوو ده‌ستی دا ده‌مبیلێک^(۱). دوو سنی جاری تا سه‌ر شانی هه‌لیناو هینایه‌وه خواری.

کابرایه‌ک له‌نیو دوو‌کانه‌که‌وه گوراندی:

- له‌سه‌ر جیبی خۆی دانیه‌وه‌رزشکار!

تاهیر سه‌ری کرد به‌دوو‌کانه‌که‌دا: ئه‌وه به‌چه‌نده؟

- نایفرۆشین.

کاک مورته‌زا خۆی گه‌یاندی و گوتی:

(۱) ده‌مبیل: وه‌زنه‌ی وهرزش کردن.

- بۆ نایفرۆشن؟

- بەدانه نایفرۆشین.

گوتم: دەلتی چی؟

تاهیر گوتم: ئەم هه موو دەمبیلە کێ دێ بەسەر یە کەووە بیکرێ؟

کابرا گوتم: بەسەر یە کەووە چاوە کەم، بەسەر یە کەووە.

هاتە دەری: ئەوانە دوو کیلۆیین، ئەوانە چوار کیلۆیین، ئەوانەش دە کیلۆیین. بەدانه بیانفرۆشم تا ق دەکەون.

کاک مورتەزا گوتم: دانه ی بەچەندە؟

کابرای دوو کانداری گوتم: بە کیلۆیە. کیلۆی پینج تەن.

تاهیر بە منی گوتم: دا حیسابی کە بزانی دەبیتتە چەندە؟

گوتم: دوو دانه دوو کیلۆیی، دوو دانه چوار کیلۆیی، دوو دانه دە کیلۆیی دەبیتتە سی و دوو کیلۆ. سەدو شەست تەن.

کاک مورتەزا گوتم: ئێمە شتی کمان دەوی راست بایی سەت تەن بێ. با برۆین کورپنە.

کابرا گوتم: هەر لە هه وه له وه دیار بوو ئیوه کربار نین... تەماشای ئەو خێر و بەرە کە تانە.

تاهیر گوتم: ئاگای حەیدەری دەلتی سی و دوو کیلۆ دەمبیل پیاو قۆر دەکا.

ئاگای حەیدەری مامۆستای وەرزشمان بوو.

کاک مورتەزا دوو شەقاو لە دوو کانه کە دوور کەوتەووە گوتم:

ئەری کاکە! شەوانە ئەم هه موو دەمبیلە دەبەنە کوێ؟ نێو دوو کانه کەت جیتی مەترسیبە ها!

کابرا گوتم: دەپرۆ، هه تیبوه بەر لایە.

خودایە چەندە پێکە نیین؛ تاکو سەری کۆلانە کە «ئافە خرا».

توونیمان بوو. کاک مورتەزا لە لای سەتلی ئاوقۆرە راوہستا. تاهیر بە بیوازی دوو قرائیدا و شەری بە کمان بە هەرسێ کمان خوار دەوہ. بە نۆرە قومان لێدە دا. دلمان فینک بۆوہ. ترشی و شیرینی بە کە ی ددانی پیاوی ئال دە کردەوہ. ساردییە کە شی گەرما ی دوانیوہ پۆی لە ژێر کراسە کائمانەوہ دەری پێراند.

بە مەودای دووسێ هەنگاو دوور لە یە ک دەریشتین. تەماشای وینە کانی سینە ما سە عدیمان دە کرد.

لە پر لە پشت سەرمانەوہ قەرە بە لڤ کەوتە شە قامە کەوہ. پەوہ یە ک کچ لە قوتابخانە ی فروو غ هاتبوونە دەری.

تاهیر گوتم: چا و ئەو کچانە، هە ک چەند دانه تان!

تاهیر گوران دی: دەمبیل خاتون لە سەر هه وای ئەوینە.

پاسە وانیک ی بێ کلاو لە بانکی سادراتی سەری کۆلانە کە هاتە دەری. کاک مورتەزا بە کۆلانی پشتی سینە ما کە دا فیزمال کیتی لێدا. ئیمەش بەودای ئەودا تیمان تەقاند.

لە بەر دوو کانیکی لە یستۆک فرۆشی پێک گە یشتینەوہ. خاوەنە کە ی سە گیک ی سپی قورمیش کردبوو لە بەر پیتی ژنی کدا داینا بوو. سە گە کە هە لدهات و دەوہ ری. ژنە لاقی دە کیشا داوہ و مندالە کە شی خۆی خستبووہ پشت دایکی. تەزلی یکی سوور لە ملی سە گە کە دا بوو لە سەری نووسرابوو نەوہ تەن.

تاهیر گوتم: حەو حەوت ناوی کاک مورتەزا؟

ژنی ک لە نێو دوو کانه کەوہ گوتم: ئە یە پۆ چ بێ تامە.

کاک مورتەزا پێگە ی خۆی گرتە بەر و پۆی.

تاهیر گوتی: بۆ ئاوا له پڕ متهقت لیبرا کاک مورتەزا؟

کاک مورتەزا گوتی: دەلێم چۆنە ئەم هەموو کچە هەبە و ئێمە هیتشتا ئاشق نەبووین.

تاهیر گوتی: خۆ ئاشق بوون بە زۆری نییە.

گوتم: کێ دەلێ ئاشق نیین؟ هەر له ئیستاوه هەین؟

تاهیر گوتی: وا دیاره ئیتر دووچەرخە فت. ئیستا دەچین بۆ هەزلیتکردویی و مێبازی.

گوتم: باوکم بزانی داری تەرمان له قوون دەپری.

کاک مورتەزا گوتی: جا بۆ؟

گوتم: سێ ساڵه حوکمی کردووه نەهیلین خالم بێ بۆ مالم. دەلێ خالم...

تاهیر گوتی: یانی هەر بەراستی هەشە؟

گوتم: زردایکم دەلێ خالت ئاشقی سەما کەرێک بووه که له «بیجارکەن» سەما دەکا.

کاک مورتەزا گوتی: کۆری چاک تۆ دەزانی چۆن ژن هەلدهگرن؟

من و تاهیر ویکرا گوتمان: نا.

تاهیر بەتەنیا گوتی: ئیستا ئەوه گریمان ژنی کمان ساز کرد و ژنه گوتی ۹۹ تەن.

چارمان چیبیه؟

کاک مورتەزا له نیتوهراستی شوسته که له بهر مهیخانهی پهروین ههردوو دهستی ههڵینا و هاواری کرد له هه‌موو خه‌ڵکه که‌سیک نییە پیمان بلێ سەماکەری سەد تەنی له کۆین؟

خه‌ڵکی ده‌ورو به‌رمان خۆیان لێ لادا. هه‌روا چاویان لێده‌کردین و

ده‌رۆیشتن. تاهیر دانه‌وی پا‌که‌تیکی نایلونی له‌سه‌ر عه‌رزى هه‌لگه‌ته‌وه و فووی تیکرد و به‌ری ده‌ستی پیداکیشا. پیاویکی قه‌له‌و که له‌پیشمانه‌وه ده‌رۆیشت پیتی وابوو دیواری ژوورسه‌ری به‌سه‌ریدا رووخا. بیچاره‌ بازیدا سه‌ر شه‌قامه‌که و به‌شیاوای چاوی له‌ په‌نجه‌ره‌کانی سه‌ر مه‌یخانه‌ی په‌روین ده‌کرد. پاشان تاهیری دی و ده‌می هه‌لمالی، جنیوی چۆن، ته‌پ و توژی لێهه‌لده‌ستا. به‌شوسته‌که‌دا هه‌لاتین و هه‌رسی‌کمان پیکه‌وه گوراندمان: خۆتی خۆتی عه‌بدو‌للا. له‌ کۆل به‌وه باوه ئەسه‌دوللا.

قوت و قوشقی گه‌یشتینه‌ بازارى «شیک» سه‌ره‌تا پر بوو له‌ بۆنی ماتیک. هه‌وایه‌کی تام خۆش له‌ بووتیکه‌کانه‌وه ده‌هاته‌ ده‌ری. ناخه‌ری به‌ره‌و مه‌یدان بامانداوه و چووینه‌ نیتو بۆنی سویره‌ ماسییه‌وه. له‌به‌ر دووکانی هه‌رشته‌ فرۆشییه‌ک کاک مورتەزا گوتی:

- هه‌رشته‌ فرۆشی به‌بێ مانگی په‌مه‌زان وه‌ک چوارشه‌مه‌ سووری دوای نه‌ورۆز وایه‌.

تاهیر گوتی: وه‌ک ترشیاتی سیر وایه‌ له‌ نیتو ده‌فری مه‌ه‌بادا.

من گوتم: وه‌ک پیکه‌نینی زردایکم وایه‌ له‌ شه‌وی سانه‌هاتی مردنی دایکدا.

تاقمیک له‌ نیتوهراستی مه‌یدانه‌که له‌ ده‌وری شتی‌ک کۆ ببونه‌وه. کاک مورتەزا خۆی کرد به‌نیتوانیاندا و ئیمه‌ش به‌شانه‌ چرکی خۆمان تیخزاند و چووینه‌ پیشی. پیاویک له‌سه‌ر عه‌رزه‌که دانیشتیوو و گیانله‌به‌ریکی گه‌ره‌ی له‌ باوه‌ش گرتوو.

تاهیر پرسى: ئەوه چیبیه؟

کاک مورتەزا گوتی: ئەوه چیبیه حاجی؟

پیاوه‌که هه‌یچی نه‌گوت، که‌سێ له‌ په‌نامانه‌وه گوتی: تاوسه‌ رۆله‌.

گوتم: داوای چه‌نده‌ی لێده‌کا.

خاوهنى تاوسه كه گوتى:

- ههشتا تمه ن.

كابرا رووس بوو. لهو غهواره ئاوارانهى باد كوويه يى.

كاك مورتهزا گوتى: بهسهرى تو نه گهر بيگوتبايه سهت تمه ن ده مكرى.

پياويك كه له پالماندا ويستابوو گوتى:

بهدهم و فلچيدا دياره بلشويكه. مامه له كردن له گه له و جوړه كه سانه كه فاره ي هه يه. كابراى بادكوويه يى به بزه يه كه وه به و پياوه ي گوت كه ده يگوت كفاره ي هه يه:

- ههشتا تمه ن.

پياوه كه گوتى: نه مانه دين و ئيمان بيا ن بيه.

باد كوويه يى گوتى: ههشتا تمه ن.

پياوه كه گوتى: نه گهر به خوړا بيش بده يه ي نامه هوئ.

بادكوويه يى گوتى: ههشتا تمه ن. ديسان بزه ي هاتى.

خومان له نيو ئاپوره كه ده ركيشا. تاهير گوتى:

- من تا ئيستتا تاوسم نه دي بوو. زور جوان بوو نا؟

كاك مورتهزا گوتى: منيش تا ئيستتا بلشويكم نه دي بوو.

گوتم: برىا بمانكر بيايه.

كاك مورتهزا گوتى: بلشويك له رهشت تاوس بفروشى به تاوسه كه يه وه ههشتا تمه ن ناهيئى.

تاهير به ته ماته فروشى گوتى شه قامه كه ي گوت:

كاهه ته ماته ي سهت تمه نيت هه يه.

پياوه كه گوتى: نا باينجان ه ره شه ي سهت تمه نيم هه يه.

من گوتم: نوشى گيانت بى. چاكى نا به دلته وه.

تاهير شه قتيكى بو هه لئينا مه وه. خو م كيشا يه وه و نه يگرتم.

كاك مورتهزا گوراندى: له كوئى به وه تاهير. بابچين بو مه يدانى زيرينگه ران.

گوتم: من ئيتر له گه لئتان نيم.

تاهير گوتى: منيش نايه م.

كاك مورتهزا گوتى: بو وا ده كه ن چ بووه؟

تاهير گوتى من برسيمه.

كاك مورتهزا گوتى: هيشتا دوو سه عاتى ماوه بو ئيواره.

كوئانه كانى مه يدانى زيرينگه ران هينده ته نگه بهر بوون كه نه ديوارى خشتى سوور ده هاته بهرچاو، نه هه تاويك كه تينه كه ي پاشه و پاش بكشپته وه.

له پال دوو كانىكى سمسارى من و تاهير له سه ر عه رزى ره هيل بووين. كاك مورتهزا چاوى له كورسيه يه ك برى كه پيچكه كه ي وه ك برؤى زردايكم كه وانى بوو. به نووكى قامكى له پشتى كورسيه كه يدا و كورسيه كه له سه ر برؤى زردايكم كه وه ته خوړاژاندى.

تاهير گوتى: له سه ر گرتو من ده ليم هى جووله كه يه ك بووه.

كاك مورتهزا گوتى: تو چووزانى.

تاهير گوتى: له سينه ما ديم جووله كه يه ك له سه رى دانيشت بوو خو ي راده ژنى و نه كتريك هات كابراى جووى به كورسيه كه وه برد.

گوتم: پاشان چى ليها ت؟

تاهير گوتى: كابرايان برد يه خته بيان كرد.

كاك مورتهزا گوتى: دهك له بهر نه و هوشه ت مرم جا تو نه بى خه لك قوربان وه سه ر ده كرى. كاهه نه و كورسيه يه بايى چه نده؟

کهس جواپی نه داوه کاک مورتهزا سهري کيتشا ژوورئ و گوتی:

- کهسی لی نیبیه.

من و تاهیر به پهله ههستاین و خۆمان به دوو کانه کهدا کرد. هه ره وهک بهزیندوویی له گۆریان راگردیتین و ابوو. بارخانهیهک کۆنه و مۆنه. رهزاشا له سهه دیوار راوهستابوو خهریک بوو دهچوو بۆ تاراوگه. مۆلیتیک خۆی کوور کردبووه، قاپ و قاچاخی گاو کراو، گه رهکان چکۆله کانیان له باوهش کردبوو.

چرای پیچکه به زنی نهوتی به ریز قه دی باریکیان پیکه وه نابوو. له سهه رفته کان تابههوی کتیبی کۆن و تۆز لی نیشتوو.

تاهیر گوتی: بزائم ده توانی لیتره باوکی باوه گه وهی کاک مورتهزا بدۆزییه وه؟

کاک مورتهزا چاوی له تارپکی گه وه بریبوو که جی جی له سهه کلکه کهی سه ده فیان چه سباندبوو. بۆ خۆی بی دهنگ و مات خۆی به دیواره که وه هه لپه ساردبوو.

تاهیر گوتی: چیبیه دلت گرتوویه؟

کاک مورتهزا گوتی: ده مت لیک نی.

سه ری برد بۆ لای دیواره که وه و له سهه تیله کانه وه گوپی نابه کونی تاره که وه، هه ره به راستی پیمان و ابوو گوتی لییه. گوتم:

- چیبیه دهنگی لیوه دی.

کاک مورتهزا سه ری کيتشا داوه و گوتی:

- کلکه کهی سه ده فه کوره دهنگی زه ریای لیوه دی. گوتی پیوه نین.

من و تاهیر گویمان پیوه نا. هیچمان نه بیست.

کاک مورتهزا گوتی: گوپتان لیبوو؟

تاهیر گوتی: ئه ری. ئه ویش چ ده ربایهک پر له ماسیی خاویار. کاک مورتهزا گرژ بوو.

له سمساری هاتینه ده ری. که گه بشتینه بهر مهیدانه که کاک مورتهزا راوهستا. سهیری ئه و مندالانه ی ده کرد که له کۆلانی پشت مهیدانی زیرینگه ران خه ربکی کایه ی قانه قوولکه بوون. من و تاهیریش خۆمان کرد به نیو منداله کاندا. هه ره ده تگوت سه ده ساله کاک مورتهزا ده ناسن. کوپتکی قژ سووریان تیدا بوو به کاک مورتهزای گوت:

- ده یکه ی؟

تاهیر به قژ سووره ی گوت:

- هه تا دوو قرانی له گه ل تۆم.

منیش گوتم: قرانیکیشی له بالای من.

قژ سووره به کاک مورتهزای گوت:

- دهستی چه نده بیکه یین؟

کاک مورتهزا گوتی:

- دهستی هه وه ل سیزده قران.

سیزده قرانی دوو قرانی و تاقرانی کرده مستیبیه وه. ئه ژنۆی راستی نووشتانده وه. خۆی چه پ و چیر کرد و چاوی له قوولکه ی بن دیواره که بری. من دلّم که وتبووه کوته کوت. مستی پر له پووله ورده ی هیئا پشت قوونی. هیئنده ی چاو له قوولکه که بری که من ئه رخه یان بووم نه قژ سووره ده بیینی، نه ئیمه.

که هاویشتی قژ سووره که رهنگی په ری. دوازده قرانیان راست چوونه نیو قوولکه که وه. قژ سووره گوتی:

- تۆ هه ره به فشه برده وه.

کاک مورته‌زا گوتی:

- ده‌بهاوی تۆش یان بکیشم به‌ته‌پلّی سهرتدا؟

تا وه‌خۆ هاتینه‌وه کاک مورته‌زا پاره‌کانی کۆ کردبووه و ئیمه‌ی به‌دوای خۆیدا پراکیشا به‌ره‌و قاوه‌خانه و نان و پاقله خواردن.

له‌ نیوه‌ی نانه‌که‌دا کاک مورته‌زا داوای پیوازی کرد. تاهیر وه‌ک سیتو قه‌پالّی له‌ پیوازه‌که‌ ده‌گرت. قاوه‌خانه‌که‌ پر بوو له‌ کرێکار که‌ به‌ تورکی قسه‌یان ده‌کرد. مته‌قیان لیبرابوو. وه‌کو ئه‌و غه‌واره‌ بادکووبه‌بیسه‌که‌ش چاویان له‌ ئیمه‌ ده‌کرد. وایان سه‌رنج ده‌داین ده‌تگوت ده‌یانه‌وی شه‌که‌تییه‌که‌یان بفرۆشن به‌هه‌شتا تمه‌ن.

هه‌رکه‌ له‌ قاوه‌خانه‌که‌ هاتینه‌ ده‌ری. تاهیر قرقینه‌یه‌کی دا که‌ پیاوێک له‌سه‌ر بانجیله‌یه‌که‌وه‌ گوتی:

- گه‌روو، گه‌روو نییه، ده‌روازه‌ قه‌زوینه.

له‌ خواره‌وه‌ ژنییک به‌تورکی گوتی:

هه‌ک قوزه‌لقورت خۆی که‌ری خواردووه.

تاهیر ره‌شتالّه و به‌له‌ باریک و شپوه‌ تورک بوو.

گه‌راینه‌وه و له‌ کۆلانی زێرینگه‌ران هه‌لبووین.

هیشتا ئیواره‌ دانه‌ هاتبوو، له‌م سه‌ر بو ئه‌و سه‌ر چرایان هه‌لکردبوو.

وه‌ها که‌ پیاو پوژی چواری خه‌زله‌وری وه‌بیر ده‌هاته‌وه.

کاک مورته‌زا من و تاهیری نارد تاکو جامخانه‌ی دووکانه‌کانی ئه‌وبه‌ر ته‌ماشای که‌ین و چاو بو شتی سه‌ت تمه‌نی بگێڕین. خۆشی چوو سه‌ری کرد به‌دووکانیکدا که‌ هینده‌ ته‌نگ و چکۆله‌ بوو ده‌تگوت قه‌بره‌. وه‌کو دیواره‌کانی ئیمام زاده‌ هاشمیش بریقه‌ی ده‌هات.

له‌به‌ر جامخانه‌یه‌ک تاهیر گوێراندی: چاو چاو کاک مورته‌زا ئه‌و هه‌موو زێره! ده‌لّیی ملی زردایکی ئه‌مه‌یه.

به‌پاژنه‌م له‌قه‌یه‌که‌م دا له‌ شوینه‌ خراپه‌که‌ی. تا ئه‌و سه‌ری زێرینگه‌ران وه‌دوام که‌وت و سیخورمه‌یه‌کی له‌ خالیگه‌م کوتا.

کاک مورته‌زا هات و لیکی کردینه‌وه. بامانداوه به‌ره‌و بازاری مسگه‌ران.

کاک مورته‌زا هینده‌ی چاو له‌ کابرایه‌ک بری که‌ له‌سه‌ر پێ کووڕ بیۆوه و خۆی ده‌له‌قاند و ئاره‌قه‌ی ده‌رشت که‌ تاقه‌تمان لیبرا و له‌وانه‌ بوو ته‌قه‌و زینگی مس و چه‌کوش میشکی سه‌رمان به‌ری.

تاهیر له‌ بن گوتی کاک مورته‌زا دا نه‌راندی:

- نایه‌ی پرۆین.؟

منیش گوێراند:

ئه‌وه ئیواره‌یه‌ کاک مورته‌زا.

کاک مورته‌زا گوتی:

ئیمه‌ش ده‌چین له‌ ده‌وری مه‌لامیندا پلاو ده‌خۆین.

مسگه‌ر گوتی:

- زۆر که‌س قورئانیان فرۆشتووه داربیه و ده‌مه‌کیان کرپوه.

کابرا هه‌ر وا خه‌ریک بوو له‌ جیوه‌ هه‌لده‌په‌ری و ئاره‌قی هه‌لده‌رشت که‌ ئیمه‌ دوور که‌وتینه‌وه.

ئێستا هیدی نه‌ پوژ بوو نه‌ شه‌و. ئیواره‌ش نه‌بوو. شتییک بوو له‌ نیتوان به‌کشه‌مه‌وه‌ شه‌وی دوو شه‌مه‌دا. من و تاهیر خه‌ریک بوو له‌ پێ ده‌که‌وتین.

کاک مورته‌زا مته‌قی نه‌ده‌کرد. هیندی جار دووکانداره‌کانی وه‌شک ده‌خست. به‌قالّی و مه‌قالّی و عه‌تاری. چوو بووه‌ نیوه‌پراستی جه‌غزی ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که‌وه‌ به‌کابرای مارگری گوت:

ئه‌و ماره‌ت به‌چه‌نده‌؟

پاشان دهیبۆلاند:

- توخمه سهگ دهلّی بهسی تمهن. ئەو ماره زهلامه بهسی تمهن.

گوتم دهست هه لگره کاک مورتهزا تو خودا وهرن با پرۆینهوه بو مائی.

گوتم: با بهسه پرۆینهکهوه تا «خارئیمام»^(۱) بچین.

دهگه پرۆینهوه و له حاجی ئاواوه دهچین بو بهر بانکی میللی. لهویشهوه راست دهچینهوه بو مائی.

گوتم: باشه.

لهقه لهق خویمان گه یانده خارئیمام. مامه له چیبهکان که لویه له کانیان کو کردبووه، له نیو جه غزیکدا، له کوتمی بو دوو که لئی تریاکه وه بگره هه تا گولمییخی خوار و ختیچ. چاویلکهی خر که له چاوی مردوویان دامالیوه و دهیفرۆشن. چاوی کاک مورتهزا لهسهه ئەم دهست فرۆشهوه دهچوو سهه دهست فرۆشیککی تر. من و تاهیریشی شهکتهت و ماندوو و دهوای خوئی خستبوو. وهک سهگ ملۆمۆی دهکرد و بهدوای شتیکی سهت تمهنیدا دهگهرا.

گه یشتینه لای پیاویک که تووکه سههه له نیوهراستدا لادا بوو. بهردهمی پر بوو له شتی جوژاوجوژ. کاک مورتهزا چاویکی له که لویه لای کابرا کرد. پیتی نایه نیوهراستی شتهکان و پرسه:

- ئەوه بهچهنده؟

پیاوه مژیککی له جگه ره قوونچک زهردهکه دا و نهیهینا و نهیبرد گوتم:

بهسهت تمهن.

ههرکه گوتم بهسهت تمهن کاک مورتهزا له جیتی خوئی وشک بوو.

پرسه: گوتم بهچهنده؟

(۱) رۆژ بازار و چاکتیکی شاری رهشته.

کابرا گوتم: سهت تمهن.

چاویکم له شتهکه کرد نه مزانی چیبه.

تاهیر گوتم: باشه ئەوه چیبه بهسهت تمهن.

کابرا گوتم: زرّیه.

کاک مورتهزا باوهشی به کابرا دا کرد و شق و کوت به ربوو ماچکردنی.

پیاوه خوئی کیشایه دو اووه گوتم:

- مهستان کردوو؟

کاک مورتهزام کیشایه دو اووه تاهیر دهستی دا زرّیکه و هه لیگرت. ده تگوت کو لیککی ده زبیله هه لگرتوووه.

کاک مورتهزا گوتم: دایینه بزانه.

تاهیر زرّیکه دایه دهستی.

کاک مورتهزا گوتم: خودایه زۆر شکور. راست بهسهت تمهن. هی کیبه؟

کابرا گوتم: هی ئیمام حوسینه.

ئیمه له جیتی خویمان وشک بووین. وهک ئەوهی سه تلّیکمان ئاوی سارد پیتا بکهن.

کاک مورتهزا زرّیکه به ههردوو دهستی گرت و گوتم:

- یانی هه بهراستی هی ئیمام حوسین خۆبهتی؟

کابرا گوتم: هی خوئی خوئی نا کاکه، هی ئەو کابرا چه مهربی بیژه، ئاغا سهید جه لال بوو هینای فرۆشتی.

کاک مورتهزا گوتم: بو فرۆشتی؟

کابرا گوتم: پاره که له نیوهی تازیه دا که وته کوخه کوخ و عاشوورای به په کدا دا.

زانی شیله ی نه ماوه، محه رهم ته و او نه بیوو فرۆشتی.

من له کاروانسه‌رای ره‌شت چوومه نیو ژنانه‌وه و دایکم پالی به‌دیواری
دووکانیکه‌وه دابوو. ده‌یکتیشا به‌سنگی خویدا. ژنان له دواوه گولایان
به‌سه‌ردا ده‌پرژاندم. دایکم خودا خودای بوو کفنییک له ده‌ست قه‌مه
وه‌شینییک وه‌گرئی. که کفنییکی وه‌رگرت هه‌ر له‌وی بوورایه‌وه.

- بیینه کوره بیده‌وه به‌من.

گوراندوم:

کاک مورته‌زا داینی.

تازه دره‌نگ ببوو؛ کاک مورته‌زا کۆته‌که‌ی داکه‌ند و دایه ده‌ست تاهیر.
زرتیکه‌ی به‌سه‌ر کراسه‌که‌یدا له به‌ر کرد. وه‌ک جلیسقه‌ی بی قۆل وا بوو.
کابراکه‌ی وا مووی سه‌ری له نیوه‌راستدا لادا بوو جگه‌ره‌که‌ی فریدا نیو ژنیر
سیغاره‌که‌وه.

تاهیر گوتی: کوره تۆ به‌راستی شیت بووی کاک مورته‌زا.

کاک مورته‌زا سه‌ری به‌پشتدا خست که زرتیکه به‌سه‌ر شانی خویه‌وه
ببینی.

- مه‌حشهره مه‌حشهر! تاهیر. تۆ چاوی لیکه. که‌س شتی وای نییبه.

گوتم: کاک مورته‌زا خو ئیمه پاره‌مان پینیه.

کاک مورته‌زا گوتی: هه‌ر بیریشی لی مه‌که‌وه. له باوکتی ده‌ستینین.

کابرا تیمان گه‌یشت؛ گوتی:

- یان دایده‌که‌نییبه‌وه، یان سه‌ت تمه‌ن دپیه خواری.

کاک مورته‌زا گوتی: دایده‌که‌مه‌وه؟ پاره‌که‌یت ده‌ده‌می.

کابرا گوتی: بیینه بزائم!

کاک مورته‌زا گوتی: به‌نۆکه‌رت بم بچۆ پاره بیینه.

گوتم: سه‌د تمه‌ن یه‌کجار زۆره باوکم نامداتی.

کاک مورته‌زا که‌وته پارانه‌وه. گوتی:

- هه‌رچه‌ندی پیدای وه‌ریگره. بچۆ بو مالی ئیمه باقییه‌که‌ی له دایکم
وه‌رگره.

کابرا گورانندی: دایکه‌نه بو‌ره‌که.

ده‌ستفرۆشه‌کان یه‌ک یه‌ک و دوو دوو هاتن و ده‌وریان داین.

کابرا زۆری هه‌روگیف له خو‌ی ده‌دا. کاک مورته‌زا گوتی:

- به‌سیکه تۆش. مه‌گین ده‌مانه‌وی به‌مفته لیت بستینین. پاره‌که‌ی
ده‌ده‌ین.

کابرا گوتی: تۆ سه‌ری خو‌ت راست ده‌که‌ی!؟

کاک مورته‌زا ده‌ستیکی به‌زرتی سینگی خویدا هیناو گوتی:

- به‌م ئیمام حوسینه ده‌تده‌می.

کابرا گوتی: کام ئیمام حوسین. من ده‌لیم هی چه‌مه‌ری وپژه. ده‌لی به‌م
ئیمام حوسینه!

تاهیر په‌ریبه نیو قسه‌کانه‌وه و گوتی:

چاوه‌که کاک مورته‌زا ئیستا دایکه‌نه‌وه، سه‌بینی دین ده‌یکرین.

کاک مورته‌زا گوتی: بشمکوژن داینکه‌نم.

من خو‌م کیشا دواوه. شه‌و که‌وت به‌سه‌ر خارئیمادا.

تاهیر کۆته‌که‌ی کاک مورته‌زای دا به‌من.

کابرا توند یه‌خه‌ی کاک مورته‌زای گرتبوو رایده‌وه‌شاند و له‌په‌ستا
ده‌پگوت:

- ده‌لیم دایکه‌نه‌وه، ته‌ماشای به‌م ئیواره‌یه تووشمان به‌تووشی کیوه بووه.

وه‌للا ده‌لیم وای لیده‌م...

کاک مورته‌زا گوتی: لیم ده‌ی، تۆ ده‌بی ته‌پل لیده‌ی.

کابرا گوتی: زۆلی سه گ دایکه نه.

هه ره له و کاته دا شه ققهی زلهی کاک مورته زا هات. کابرا به سه ره
که له پهل کانبیدا تخیل بوو.

دهستفرۆشه کان رژان به سه ره کاک مورته زادا دهشتی که ره به لا.

که ته قه ی زرتیکه م بیست به به رددا در، زانیم کاک مورته زا کهوت
به عه زدا. زۆر ترسام و هاوارم کرد:

- پاسه وان.

پاشان هاوارم کرد:

- تاهیر.

هه لاتم به دوای پاسه وانیکدا.

له نیو تاریک و روونی دارتیه که دا. له نیوه پراستی خارئیمام، کهوتم.

هه ستامه وه. هه لاتم خۆم کرد به نیو کۆلانی نه و سه ره ی «بادی نه لالا» دا.

له سووچی ده ره وهی مزگه و ته که دانیشتم. پاشان به پیبیان وه ری کهوتم
به ره و شه قامی «په هله وی» و گۆره پانی شاره وانی پشت هوتیل ئیران. که
گه یشتمه سه ره حه وزی حه و شه که مان زردایکم هات بۆ لام. گوتی: له کوی
بووی تا ئیستا؟

ده موچاوی بۆ شتم. هیشتا باو کم نه هات بۆ وه. له پال حه ووز و سه کو ی به ره
پلیکانه کان هه ره له وه هه وئی پاییزه وه خۆم نووساند به سنگی زردایکمه وه و
دهستم کرد به گریان. زردایکم هه ره نه و بۆنه ی لیده هات که باو کم پبی خوش
بوو.

بۆ سه به نی له مائی نه هاتمه ده ری. رۆژی دو ات ره له کۆلانی ئاشتیدا له گه ل
تاهیر لووتمان به لووتی به کدا ته قی.

گوتم: سلاو.

گوتی: سلاو.

پیکه وه چووین بۆ قوتابخانه.

به ره له وه ی مامۆستای جوگرافی بیته پۆله که، کاک مورته زا به سه ره ی
تاشراوه وه هاته ژووری. لایه کی لیوی هه لماسیبوو. چاوی چه په ی شین
بیو وه و دا که و تبوو.

برژۆله کانی که و تبوونه سه ره به ک. چه سپیک به لایه کی ناوچا وانیسه وه
نرابوو. له به ره ده رگا که دا تۆزی راره ستا و پاشان چوو بۆ لای کورسیله که ی.
به دوای نه ودا مامۆستا به نه خشه ی لوول کراوی نه م رۆژه لاتی نیوه پراسته وه
هاته ژووری.

هه ستاین. کاک مورته زا هیتواش چوو دانیشتم. ئیمه ش دانیشتم.

کاتی مامۆستا نه خشه ی به ته خته که وه چه سپاند. خه تکیشه که ی بۆ لای
پاداشت، لامان کرده وه و چاومان له کاک مورته زا کرد. وه ک مراوی
به چاویکی له په نجه ره که وه له ده ری پامابوو. دیتم هه ره به پراستی وه ک نۆزده
سالان ده چی. سالیکی له ئیمه گه و ره تر.

پیریژنه که به لایه کی له چکه که ی چاوی سړی و سهر قوئی کراسه که ی به لووتیدا هینا .

خړوخوژ بوو، قهت خه نه ی له سهری نه دابوو. پشتی چاوی په نه مابوو، وهک نه وه ی تازه له خه و هه ستایئ.

روومه ته سپیبه که ی هیندی خال و په له ی پیوه بوو. ههر له و خال و په لانه به سهر ده ستیشیبه وه بوو. له لیواری چرپاکه له پال لاقی میرده که یدا - که له قولایه یوه هه تا نینوخی له مه لافه که هاتبوه ده ری - دانیشست. نه ی توانی دوایین رژی گسک دانی هژده که وه بیر خوی بیئینه وه.

قاپ و که چکی هژده که بونی چیشتی کونیا ن لیده هات. دوا ی فروشتنی کورسیله کان ئیتر نه ی توانی بوو قه وه ی کاتژمیره دیواریبه که بگوړئ.

که وه تبوه دلته ورژنه نه کا گوئی له بانگی نیوه رڼه بی، بانگی شیوان نه بیستی و پاشان ناچار بی شه وی تا به یانی لای نه و مه یته بی.

- که بانگیان دا رهش ده پوشم.

قوئی کراسه که ی هه لکرده. گزوه ویبه کانی داکه ند. واریسی به له که جوانی پیته ماوه که ی ژانیک ناسکی ده برده سهری. پیریژن له چکه که ی له سهری کرده وه و ده ستیکی به کونی بی گوارهی به لگی گوئییدا هینا. ده موچاوی به ره و ناوینه که سووراند. چاوی له قه تحه وینه ی دیواره که نه ده کرد و هه تا چوو ده سنوژ هه لگرئ بانگی دا.

پیریژن به بنی چیبون و بی راخه ری وه تاغه که دا تیپه ری. له و سهری وه تاغه که بوخچه که ی کرده وه. کراسیکی ره شی شوړ - که پاره که عاشورا به پال کوری قه تل برینه وه دا تیپه ری بوو - جووتئ گوره ویی رهش که به حه وشه ی زیاره تگادا ریشتبون - هه لیگرتن و خوی پروت کرده وه. وینه ی پشت شووشه ی قه تحه که لایه کی ده موچاوی کیشرابوو، په رده ی په نجه ره که ش چاوی له شه قامه که بریبوو.

دیسان له و شه قامانه وه

پیریژنه که بالنجی له سهر ده می بیددانی میرده که ی دانا و چاوی له ره گی هه ستاوی ده سته کزه که ی و قامکه ره قه له کانی پیره پیاهه که بری که چنگی له پروته ختیبه چیه گولداره که گیر کردبوو.

پاشان چاوی له لاقی و نینوخیه درتزه کانی کرد که ژیره که یان پر بوو له چلک.

لاقی لیک بلاو ده کرد، ده یخسته سهر یه ک و پاژنه ی له چیه ته که هه لده چه قاند. ههر که لاقی درتژ بووه و گه یشته نه رده کانی نه و سهری چرپاکه و لاقه فرتیکه ی هیواش بووه و له جووله کهوت، پیریژن دهستی له سهر بالنجه که هه لگرت.

مه لافه یه کی به سهر ته رای ژیر پاتوئی میرده که یدا کیشاو چوو په رده ی وه تاغه که لادا و په نجه ره که بکاته وه و هه وای پر له بونی لۆکه ی نالکولای و دهرمان و بونی ته شتو که ی له رشاهه خالی نه کراو هه لریژینه سهر سه نگفه رشی حه وشه که. ههر له سهر جیبی خوشی نه وه نده راوه ستی تاکو هورژنی گریان به یه سقانی له شیدا تیپه ری و پرواته نیو سنگیبه وه و پاشان بیته گه روویه وه، له ویشه وه خویکا به ژیر پیستی ده موچاویدا تاکو بتوانی روخساری خوی به هه ر دوو دهستی بگرئ و پر به و له پی ده ستانه بگری.

ته نافیتک به سهر حه وزی حه وشه دا کشابوو، له قه دی داریک هالا بوو و گه رابووه تاکو به سهر پیشورکه ی قه راغ حه وشه که دا تیپه ری. ته شتیک له ژیر پلووسکه که دا بوو پر پر له تره ی باران.

دهموچاوی پیره پیاوه که له بن بالئجه که دابوو. بارانیش نه ده باری. کاتنی که پیریزنه که ره شی پووشی، ته ماشای کرد پیستی جه سته ی وهک قامکی مندال که له حه مام هاتیبته ده ری، پیره لوک بووه. قوچچه ی کراسه که ی داخست، له نیوئه و بونی نه فتالینه دا - که دهم و لووتی پر کردبوو - بیئوئه ی په نجه ره که پیوه دا یان پشت له مردوو که بکا له وه تاغسه که هاته ده ری.

شوخته که بونی خوئی باران لیدراوی لیده هات. پیریزن که به ره و دهواخانه ده چوو، له بهر ده و اخانه که راوه ستا و نهخت و چاری کرد ناوی ئه و ده و ایانه ی - که هه تا دوینن ده بکری - نه هاتنه وه بیری. سه ری و هر سووراند تاکسی باریکی پر له ته ماته ی دی ده وری فه له که که ی لیده دا. سالانیکی زور به سه ر بونی روب و مه نجه لی نیوه راستی حه وشه که یاندا تیپه ری بوو.

چرای سووچی فه له که که وه کو لؤکه یه کی که له سه ر برنیا ن دانابن، په له یه کی سوور بوو. پیریزنه ویستی چاوی له سه ر چراکه هه لگری. گریی له چکه که ی توند کرده و به سه ر خو ره تاویکی ره نگ بزکاودا که له ژیر پییدا که وتبوو، به ره و شه قامیکی دیکه و هر سوورا. چاوی زیت کرده و تا کو بتوانن ژماره ی سه ر ده رگاگان بخوینیتته وه.

له پشت ده رگای مالیکه وه بونی گوشتی سووره وه کراو ده هات. قوتابخانه یه یک له و به ره وه بوو که ته په ته پی هه لاتنی مندالان و درمه ی توپ له دیواره که یه وه ده بیسترا.

له ده رگایه کی دارینه ی کراوه وه کوریکه چکوله پرووت و قووت ده ره پی و ژنیک به سه ری پرووته وه به دوایدا هه لده هات.

پیریزن هه سته ی کرد که مه مکی پر بووه له شیر و نامیزی کردوته وه تا کو هه وای ده ورو به ری له باوه ش بکا.

کچیکی عازهب به چارشیتویکی پر له بونی نانی گه رمه وه به لایدا تیپه ری.

دهنگی «لا اله الا الله» له شه قامی پشته وه هه ستا.

- نه وه دهنگی چییه؟ ئاوا زوو ته رمه که بیان دیتوته وه؟

زه رداویکی سه هؤلین له ژیر په ره ی دلیدا کو بپوه. وه کو که سییک که به نیو چومیکدا بروا، به ده ست و لاقی به سه ر شوسته که دا خو ی به ره و پیشه وه ده کیشا.

که به جاری هه ناسه ی سوار بوو، شانی دا به مه رمه ری دیواریکه وه. پاشان پشتیشی هه ر به و دیواره مه رمه ره وه دا و چاوی له و پیاوانه بری که داره مه ی تیکیان له سه ر شان بوو و به نیوه راستی شه قامه که دا ده رویشتن.

- چون له بیرم چوو ده رگای حه وشه که داخه م؟

کاتی داره مه ی ته که به به رده میا تیپه ری و هه موو شه قام و شوسته که پر بوو له ژن گه لیک که به دوا ی «لا اله الا الله» دا هه لده هاتن، نه ویش ره شایی چارشیتوه که ی تیکه ل ره شایی چارشیتوه کان کرد و ده یان جار حه وت هه نگاو له گه ل خه لکی له دوا ی تابو ته که وه ریگه ی بری.

گه یشته کو لانی لای شیرینی خانه یه ک. له نیو خه لکه که هاته ده ری و له سه ر سه کو ی مالی یازده هینده دانیشتن تا کو ئه و زه رداوه برواته خواری. هه و پر له بونی وانیل بوو. به رامه ی شیرینی له سه ر لیته ی جوگه ی شه قامه که خو ی مه لاس کردبوو. پیریزنه به له پی ده سته ی ئاره قه ی لا ملی سه ری و گوپی هه ل خست بوئه و ده نگانه ی له شه قامه که وه به ره و ساردخانه که ده رویشتن.

هیندی له ولاتره وه ده رگایه ک بوو ژماره که ی ۱+۱۲ بوو.

پیریزن هه نیشکی نا به دیواره که وه که بتوانن هه سته ی. ته قولبایی ده رگای ۱۵ ده سته یک بوو ببوه مشت که له مه چه کیبه وه پردرا بزوه. ئیستا ئیتر

پیریتزنه که نهیده توانیی به بی دست گرتن به دیواره وه پروا. له ده رگای ۱۷ وه لق و پۆیی چلووره گرتوی داریک هه لواسرابوو.

پیریتزن خۆی گه یانده ده رگای ۲۱ و قامکی له سهر دوگمه ی زهنگی ده رگاکه دانا و لای نه برد. به و هه موو دهنگه له په ستاو ناخۆشه ی زهنگه که ئیتر نه متوانی بنووسم. جگه ره کهم له سهر عهرزی بی راخه ری هۆده کهم فریدا و هه ر به و ده مپاییه جیره ی له پیمدا بوو کووژاندمه وه. له هه موو ته و ماوه به ی له پلیکانه کان ده چوومه خواری و به گوئی حه وزه که دا تیده په پیم و له بهر ته نافه که سه رم دانه واند، دهنگی زهنگه که هه ر ده هات. که ده رگاکه م کرده وه پیریتزن خه ریک بوو ده که وت به عه رزدا. بالا به رزتر له وه بوو که من نووسی بووم. چاویلکه ی ره شی له چاوه فرمیسکا و بییه کانی کردبوو. قهت له زه ینمدا ته وم به چاویلکه وه نه دیوو.

ورده خال و په له ی لووت و پروومه تی زۆر له وه زیاتر بوو که من بیرم لیده کرده وه.

له چکه که ی تا نیوه راستی سه ری کشاپۆوه. قژه ماشویرنجییه که ی که وتبووه سه ر نیوه ی روخسار و چاویلکه که ی. ره شایی جلو به رگ پیرییه که ی دا پۆشیوو.

چه نه و لیتی خواره وه ی هه ر ته و جوړه بوو که من ده موست بینووسم.

وردورد هه نیسکی دده و که وتبووه هه ناسه برکی.

گوته: مائی... مائی ئاغای نه جدی؟

گوتم: تو لیره چده که ی؟

گوته: توئی نه جدی؟

پیریتزن ده می کرده وه، به لام بهر له وه ی قسه بکا. دهستی کیشا تا کو خۆی به شتی که وه راگری.

به شان و ده موچاوه وه به ره و رووم هات. نه گه ر نه مگر تایه ده که وت به سه ر

سه نگفه رشی حه وشه که دا. چوومه ژیر پیلی له باوه شم کرد و بردم بو لای حه وزی نیوه راستی حه وشه که. ته شتیکی مسین له پال حه وزه که دا بوو، پر بوو له ئاوی کوئی باران. چاویلکه که ییم له چاوی دامالی و هه ر به م ده ستانه م چند شلیم ئاو به ده موچاوییه وه دا. که چاوی هه لیتنا گوتم:

چۆنی، خاتوون، چاکی؟

ده تگوت نامبینی.

گوتم: دهنگی من ده بیستی؟

سه ری له قاند.

گوتم: پیت خۆشه توژی پاکشیتی؟

ته رای لیو و نووکی لووتی به ره شایی چاره که و سه ر قۆلی سه ری و هیتاش گوته:

به ر له عنه تی خودا که ی، ده زانی من چیم له و پیره پیاوه کرد؟

گوتم: تو زۆر شه که تی.

گوته: شه که ت؟ من به بالنج...

گوتم: باوه ر بفرموو من تا وانم نه...

پیریتزنه که گوته: ئه ی تاوانی کییه؟ من ته نانه ت نازانم ناوم چیه؟

ئه و پیریتزنه پیر و بی ناوه ی که من نووسی بووم، له پریکدا له سه ر کاغه زه کانی منه وه هاتبووه سه ر دنیا.

گوتم: نازانم.

گوته: بو ده بی من...

گوتم: پیمو بوو ئاوا باشتره.

پیریتزن گوړاندی: باشتری چی؟

گوتم: نازانم.

گوتی: ئیستا من چ به لایه کم به سهر دئ؟

گوتم: نازانم، من ههر نازانم.

پیریژن گوتی: ئەئ تو چی ده زانی؟

گوتم: پیت خو شه په رداختکت شه ربهت بو بیتم؟

پیریژن گوتی: من ته نیا دهمه وئ بگه ریمه وه بو ماله کمم. پیمخو شه بزنام

ناوم چیه. چهن سالم ته مه نه؟ پیستی له شم جو ریکه ده لئی بیرم، نا؟

گوتم: تو خودا ئەوه نده مه گورپینه.

په نجه ره کانی ئەولای هه وشه که کرانه وه و ژنانی دهر و جیران

سه ره تاتکییان بوو.

پیریژنه دیسان نه پاندى: مبه وه بو ماله کمم.

ئیت نه متوانی بیریکه مه وه. عه به سرا بووم. پیمخو شبوو که سیکیش ئاو

له سهر و چاوی من پیرپیتنی.

تکام لیکرد که دهستی بداته دهستم. یارمه تیم دا تا بتوانی به پیوه

خو راگری، یارمه تیم دا تا کو بتوانی به ریدا پروا. دیسان له هه وشه که

چووینه دهری.

کۆلان پر له شه ققه و جیره ی داشقه ی زبلرپه زه کان بوو. سه تلکیکی زباله

له سهر سه کوی دهرگای ۱۱ بوو.

پینج شه مه بوو. هه وروه لا بوو. کهس وه بهر چاو نه ده کهوت. که

گه یشتینه سهر شه قامه که دیتم قیله تا وه که (چرچ و لوچی تیکه وتوه).

گوتم: ئەمه بوچی وایه.

پیریژن گوتی: کاتی هاتم چاوم به ده بابیه که کهوت که بهم شه قامه دا

تیده په ری. له درزی شووشه ی شیرینی خانه که وه بوئی ئیزنگی سووتاو

دههات.

هیچ دهرگایه که نه بوو که تایه دارینه که ی کرابیتته وه. له پیریژنه م پرسى:

ئەئ کوا ئەو دهرگایه؟

گوتی: کام دهرگا؟

گوتم: ئەو دهرگایه ی کرابووه و کورپکی پرووت و قووتی لیوه دهر په ری.

پیریژن گوتی: ته نیا ئەم دهرگایه کرابووه.

گوتم: تو ژنیکت نه دی که قزی درپه بی و به دواى منداله که یدا هه لئ؟

پیریژن گوتی: ئیره پر بوو له ژن و به که شه ف و مه نقه لیه وه

راوه ستا بوون. ته وای ئەم گه ره که دوو که ل دایگر تبوو.

کچیک که بوئی نانی گهرمی له باوهش کردی به شه قامه که دا

تینه ده په ری. هیچ دهرگایه که نه بوو له سهر بوئی گوشتی سووره وه کراو

داخرا بی. قوتا بخانه کم دوزیه وه دیواری نه بوو. نه رده ی کورت کورت

هه وشه ی قوتا بخانه که ی له شوسته که جیا کردبووه. کراسی بیتقۆل و

چارشپو نوژی خالدار و په رۆ و پالی مندال له سهر توپی والیه که

هه ل خرابوون. ژنی پیش خزمهت په رۆیه کی به بهر ده میا هه لدا بوو گسکیکی

درپی به عه رزه که دا دینا و به پشت توژیکت توژ و خو ل و گه لای وه ریدا

ده رۆیشت. په نجه ره ی پوله کان کرابوونه وه و قوتا بخانه بوئی هه یینی

لیده هات.

پیریژن باسکی له له پی دهستی مندا جوولاند و گوتی:

- با بوین.

شه قاوی له پیش منه وه دهرۆیشت، پشتی کوور نه بوو. به لام سه رمای

دهور و بهرمان خو ی پی کوشمه له کردبوو. ده تگوت به دواى خویدا

رامده کیشی. قامه کانم رچیبوون.

گوتم: ئەمشه و به فر ده باری.

پیریژن گوتی: له ئیستاوه تۆ خەریکی دەله‌رزى.

گوتم: من زستانانه خۆم رووت و قووت دەکرده‌وه و ده‌چوممه نپو ئاوه‌وه.

پیریژن گوتی: من بروا ناکه‌م.

گوتم: بۆ؟ کاتێ سەرما کارى له یه‌سقان ده‌کرد، با‌بم ده‌بیردین بۆ کانی‌اوى گهرم. هه‌تا بن چه‌ناگه ده‌چووینه ژتیر ئاوه‌که‌وه، بۆگه‌نى لێ‌ده‌هات به‌لام گهرم بوو. به‌فریش وردورد به‌سه‌ر قژ و ده‌موچاوماندا ده‌بارى. ئیستا بروا ده‌که‌ی؟

پیریژن گوتی: نا.

گوتم: راستت ده‌وى خۆشم بروا ناکه‌م، به‌لام پیتموایه ئاواش ده‌کری پیاو خۆی گهرم بکاته‌وه.

گه‌یشتبوینه نزیک سمسارییه‌ک. دوو که‌س ئاوپینه‌یه‌کی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر داشقه‌یه‌ک داگرت و بردیانه سمسارییه‌که. ژنیکی لای داشقه‌که راوه‌ستا‌بوو ده‌پاراوه.

- وریابن، تۆ خودا وریا بن.

ئه‌وه‌نده له‌وى راوه‌ستاین تا‌کو سمسار ئاوپینه‌که‌ی به‌دی‌واری دوو‌کانه‌که‌یه‌وه هه‌لپه‌سارد. ژنه پووله‌که‌ی بژارد و له دوو‌کانه‌که هاته‌ ده‌رى و پشت له ئاوپینه‌که له ئیتمه دوور که‌وته‌وه.

سه‌رما به‌پالماندا تیده‌په‌رى و سه‌رى ده‌کرد به‌سمسارییه‌که‌دا. خۆی له ئاوپینه‌که هه‌لده‌ساوى و پاشان ده‌هات پیتستی له‌شى منى ده‌رزى ئازن ده‌کرد، ئیتر نه‌مده‌توانی قۆلى پیریژنه‌که بگرم. قامکه ته‌زیو و له گۆ چوه‌که‌م نیشان دا.

- چاوى لێ‌که.

پیریژن راوه‌ستا قامکه‌کامی به‌توندى گرته نپو له‌پى ده‌ستى. ده‌موچاوى هینا خوارى و ده‌مى کراوه‌ی له‌سه‌ر له‌پى ده‌ستم داناو «هوى» لێ کرد.

ئه‌و خه‌لکه‌ی به‌لاماندا را‌ده‌بردن هه‌نگاوه‌کانیان شل کرده‌وه. به‌فریش ده‌ستى کرد به‌بارین. تا‌قمیتک له ده‌ورمان راوه‌ستا بوون. گهرمایى پیریژنه‌که به‌له‌پى ده‌ستما رۆچوو‌بوو. بۆنى ده‌میشى موو به‌موو و یه‌سقان به‌یه‌سقان به‌له‌شمدا ده‌گه‌را. کولووى تازه‌ی به‌فر هه‌ر که له‌سه‌ر ره‌شایی له‌چکه‌که‌ی ده‌نیشته‌وه ده‌تواوه.

گوتی: گهرمت بۆه؟

تا ئیتمه در به‌خه‌لکه‌که بده‌ین و خۆمان بگه‌یه‌نینه قاوه‌خانه‌یه‌ک، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی به‌شۆسته‌که‌دا ده‌رۆیشتن چه‌تره‌کانیان هه‌لدا.

قاوه‌چى دوو په‌رداخى گه‌وره‌ی چایی له‌سه‌ر میتزه‌که بۆ داناین. کاتى قه‌ندانه‌که‌م بۆ پیریژن را‌داشت، دیتم پشتى ده‌ستم پر بووه له خال و په‌له. قاوه‌خانه‌که پر بوو له فه‌علا و کریکار. هیتستا په‌له‌ی ره‌نگ له‌سه‌ر یه‌خه‌ی کراسى تا‌قمیتکیان وشک نه‌بۆوه.

یه‌کیان به‌لگی گۆ و پیتستی ملی شینیکى کالى پیتوه نووسا‌بوو.

لاوتیک که گوتی له را‌دیۆ گرت‌بوو، نینۆخى گیتچاوى بوو. سه‌رى ده‌خوراند و ورده خیز و لم له قژى ده‌وه‌رى و ده‌که‌وته سه‌ر شالگه‌ردنه ره‌شه‌که‌ی. له په‌ناى سه‌کۆى کاشى و گیزه‌ی سه‌ماوه‌ره‌که ده‌رویشیک له‌سه‌ر کورسیله‌یه‌کی دارینه کوروشمه‌ی کرد‌بوو، خه‌ونووچکه‌ش ده‌بیرده‌وه و مه‌سنه‌ویشى ده‌خوینده‌وه.

پیریژن ئاماژه‌ی به‌په‌رده‌یه‌کی گه‌وره کرد که دی‌واری ژوورسه‌رى کریکاره‌کانى داپۆش‌یبوو. په‌رده‌که پر بوو له ئه‌سپى ر‌مب و تیر تیه‌ه‌لچه‌قاو. له ژتیر پیتی ئه‌سپه‌کاندا چه‌ند پیاوتیک که‌وتبوون که جه‌غزى سپى و سه‌وز ده‌ورى سه‌ر و چاوى گرت‌بوون.

به‌پیریژنه‌م گوت: چایی دیکه‌ش ده‌خۆی؟

گوتی: من ده‌مه‌هوى لێره برۆمه ده‌رى.

گوتم: دهجاری با دانیشین.

گوتمی: من پیم عه یبه لای ئەم هه موو خه لکه بگریم.

چاوی له سه ر په رده که هه لئه ده گرت و له په ستا ده یگوت:

- هه سته... هه سته.

دهره وه شوسته بوو. ئەسپ دیار نه بوو؛ کرپوهی ده کرد. له بهر گریانی کپ و بی دهنگی پیریژن هه تا فه له که قسه م له دم نه هاته درئی. له فه له که که بهر ده رگای دوو کانی قه ساییک ئاو دایگرتبوو. خه لک به سه ر دوو ته خته داری گه ورده دا ده په رینه وه.

به پیریژنه م گوت خوئی به ملسدا هه لئاسی و لاقی هه لئینی. په رینه وه له وه بهری ته خته کانه وه دامنا. پیریژن هه لاته ژیر بانجیله یه ک تا کو له ژیریدا به فری سه ر جله کانی به ته کیئتی. منیش ئیتر به بی ئەو نه متوانی پیم له سه ر به فره که توند که م. ده بوو پال به شتی که وه بده م. تا کو سه رمای ده ور و پشتم نه توانی بو لای دره ختی گوئی شوسته که پالم پیوه نی. ئاوینه یه کی گه وره به نیوه راستی شه قامه که دا هه لئه هات. سمساره کانی به ده وایدا غاریان ده دا. ئاوینه که له بهر ده رگایه ک راوه ستا. ژنییک ده رگایه کی لی کرده وه. ئەوان هه ر له وئی باوه شیان پیکدا کرد و ده رگایه کی پیوه درایه وه.

ئیسنا له لای داره که وه خو م گه یانده لای پیریژنه که. قو لیم گرت و ده وری فه له که که مان لی دا. له و شه قامه وه که به ره و مالی پیریژنه که ده وژیشت، به په نا دوو کانی داخرا و کو مە لئیک په نجه ره دا تیپه رین که بوئی دوو که ل و به ورینگی کووره یان لی ده هات. ده واخانه له کو تایی شه قامه که هه لکه و تبوو.

گوتم: ئەوه ده واخانه یه.

پیریژن گوتمی: به راسته.

گوتم: له سووچی ئەو شه قامه ده بی ده واخانه به کی لی بی.

پیریژن گوتمی: هه ر به راست.

چرای پشته وهی هیندی له په نجه ره کان هه لکرا بوون. شووشه ی ده واخانه که هه لم و بوغ دایپوشیبوو. هه ر له وئی راوه ستاین. سه رم به شووشه که وه نووساند ده ستم به ملاو لای ده موچاومه وه گرت وه ک ئەو که سانه ی له بهر تاو راوه ستاییتن و بیانه وهی شوینیکی سیبه ر چاک بیین. کورسیله یه کی ته گه ردار له نیوه راستی دوو کانه که دا بوو. پیاییک له سه ر عه رزه که دانیشتیبوو روئی له ته گه ریکیان ده دا.

گوتم: ئیره خو ده واخانه نییه.

پیریژن گوتمی: له وه ده چی کارگا بی؛ پیموا دوو چه رخه سازیبه.

شانم به شانی پیریژنه وه دابوو. چهن هه نگاومان ما بوو بگه یه ماله که ی.

گوتم: یارمه تیم بده ئەم چهن هه نگاوه ش با نه که وم.

پیریژن هاته بن پیلمه وه. تا گه یشتینه به رده رگا، هه و ته و او تاریک داها ت.

به که ناری سه نگفه رشی حه وشه که دا تیپه رین. ته نافه که به سه ر حه وزه که دا ها تبوو. له په نا پیشتورکه که ته شتیکی مسین پر بوو له تاریکی.

وه تاغه که بوئی چیشتی کوئی لی ده هات. پیریژن چرا که ی هه لکرد.

له سه ر دۆشه که چه ی پال کاغه زه پرژوبلا وه کان دانیشتم. به پیریژنه که م گوت په نجه ره که پیوه دا و په رده کان داداته وه و ته شتو که ی رشا وه که به ری بیژی.

پاشان گوتم بو شو رنی قاپ و که وچه که کان کتیریبه ک ئاو بنیته سه ر وه جاخه که. دوایی گوتم پرۆ بو لای چرپاکه. پاشان گوتمیشم بالئجه که له سه ر ده می پیره پیاهه که لبا.

پیریژن بالئجه که ی لابر د و له میرده که ی پرسى:

- چۆنی؟ باشی؟

گوتی: به لئی.

پیریژن گوتی: هیچ کویت نایه شی؟

گوتی: نا.

پیریژن گوتی: هیچت ناوی؟

گوتی: با، برسیمه.

له پال کاغهزه کان دانیشتم تا پیریژن دوو هیلکه بکاته نیو رۆن.

ده بی جلویه رگه که ی به کراسیکی شین بگۆرم و له چکه که شی

به له چکه یه کی گولدار ی کشمیر.

نه خوشخانه نا، شه مه نده فەر

هەر ئه و چهن چرکه یه که ژنیک چارشیتوه که ی کرده و دیسان له خوی
هالانده و بهس بوو که به یانی یه کشه مه و سپیایی کراسیکی درێژ
پیکه وه ئاویتته بن.

هیلان کپ و بی دهنگ بوو. ده موچاوی ئه و مسافیرانه ی چاوه پروانی
گه یشتنی شه مه نده فەر بوون، به فینکایی به یانییه وه نووسابوون.

له چایخانه ی پال هیلانسه که وه گیزه ی سه ماوهر ده هات.

له پشته وه ی چایخانه که له سه ر کورسییه کی به ردین مورته زا خوی
راکیشابوو. ده ستیکی له سه ر چاوانی دانا بوو هیتشتا له تاریکایی شه وی
پیشووی ده پروانی و له دلێ خۆیدا جنیتوی به و رۆژنامه فرۆشه ی ئه ولای
کورسییه که ی ده دا، که هه رای ده کرد.

له ژیر دارینا و پیکدا پیاو پیک له سه ر جانتا که ی دانیشتبوو جگه ره ی
ده کیشا. ده کرا ده ست به هه وای ته مومژا ویدا بیینی. له پشت
دهسته نویتیکه وه - که له سه ر عه رزه که داندرا بوو - ژنیک سی چل سالان
هه لته روشکا بوو؛ بی ئه وه ی چا و له کۆتایی هیلانسه که هه لگرئ، ده میکی
خه و تووی به گۆیکه ی مه مکیییه وه نووساند بوو.

به ره وه ی ئه و بتوانی قه تاره که ببینی، کورسییه به ردینه که پر بوو له
دهنگی شه مه نده فەر و مورته زا به شه که تی هه ستا و دانیشتم. قژی به نووکی
قامکه کانی له سه ر ناوچاوانی لادا و به ماندوو بی وه ریکه وت. چوو بۆ لای
ئه و حه وزه چکۆله ی پال چایخانه که، که کاشییه کانی وه کو مزگه وت سه وز

بوو. شلپیتیکی به سه روچاوییه وه دا و هر له وی راوه ستا. دوو ده ست به شانیه وه له واسرا بوو، ده تگوت دوو دانه سه ولن و هه وا وه کو تاو ده برن و له شی مورته زا بو پیشه وه را ده دن. نه گهر له پال داریکدا راوه ستایه ده تانگوت:

- نه وهش داریکه پیست و گوشتی که سیتی که بهر کردوه!

دووه کی جگهره، ره شایی و خه تی سمیلی ون کردبوو. چاویشی هیئنده که وج بوون که دهیتوانی زه رده خه نه که ی تا شکر بکات.

بوئی روئه سووتا و هیلاسنی گهرم داهاتوو، ولاتی داگرت. جیپری تورمز، ده تگوت بره نده و بهیه سقانی مورته زایدا دینن. خه لکه که به ره ولای شه مه نده فهره که رویشتن و هه وریش به سهر کتیه که دا تپه ری و سیبه ره که ی به سهر ریگاکه دا کشا که شان به شانی هیلاسنه که بوو.

دوای نه و هه موو گرمه و جیره ی راوه ستانی شه مه نده فهر، ئیستا مورته زا پیی خویش بوو هه راو هاواری روژنامه فرۆشه که له نامیزگری. له تیک ئاسمان که وتبووه نیو حه وزه که وه.

- برۆ ده ری، برۆ ده ری بو ره پیوا!

هه موو سه ربان وهر سوراند بو لای دهنگه که وه و مورته زا تا ناخری ته مه نی قهت نه وه ی له بیر نه چۆوه و کابرایه ک به ده ستیکی به ده رگای فارگو نیکی وه هه لواسرا بوو به ده سته که ی دیکه شی هه وای ده قوسته وه.

پاسه وانیتیک خه ربیک بوو به هیز و قه وه تی خوئی مه چه کی ده کیشاو پاسه وانیتیک دیکه ش پالی پیوه دنا تا کو له فارگو نه که ی و ده رنی.

- به ربیده، من ده لیم نه و ده رگایه به رده.

کابرا که وه ته خواری.

قهراخ هیلاسنه که خیز ریژ بوو. مورته زا هیشتا نه یده زانی ته ماشای چی ده کا.

مسافیریکی جانتا که ی دانا. ژنیک که له پال ده سته نوینه که دا بوو مه لو تکه که ی به سینگییه وه نووساند و کابرا به چۆکه وه که وه سه ر خیز ریژه که. به شانی چه پدا تلی خوارد. لایه کی ده موچاوی به خیزه که دا خشا. نیو چاوانی رووشا و ته وای گیا و گژه کان تا کو بهر قه دی کتیه که له توئی ریشه کانیا نه وه رمبه ی که و تنه که یان بیست.

پاسه وانه کان بوخچه یه کی چکوله یان بو کابرا فریدا و دهنکه برینج و جلو به رگی ژیره وه له سه ر عه رزه که پرژوبلاو بوونه وه. ئیستا مورته زا هه لده ات. بلیندگۆی و یستگه که ده یگوت:

- موسافیره کان سوار بن.

کابرا هه ولی دا دانیشی. هه ردوو ده ستی به که شکه ژنیدا دینا. مورته زا خوئی که یان دی.

- کاکه!

کابرا له سه ره خو گوتی: وه ی سه رم، وه ی سه رم.

مورته زا دانه وی. چوو بن پیلی و پیکه وه هه ستان. به ره و حه وزه که وه ریکه و تن.

تا نه وان گه یشتنه لای حه وزه که و مورته زا کابرای موسافیری له پال پی شورکه که دانا و به ده سه ری ته ری نیو چاوانی پاک کرده وه و سی چوار ورده خیزی له ژیر پیستی کابرای غه رب ده رهینا، قه تاره که وه ریکه وت و سه رانسهری و یستگه که دیسان که وه ته وه ژیر یه کشه مه یه ک که ده نگه هه ور و هه لا بوونی نه ده بیسترا. هیلاسن دیسان سارد بووه.

مورته زا گوتی: ده توانی برۆی؟

روژنامه فرۆشه که شتومه که کانی به بی دهنکه برینجه کان کو کرده وه و له بوخچه که ی پیچا.

مورته زا گوتی: چییه؟ کویت دیشی؟

پۆژنامه فرۆشه‌که بوخچه‌که‌ی لای ئەوان دانا .
 شه‌مه‌نده‌فهریک به‌بێ ده‌نگی به‌سه‌ر هیتلاسنه‌که دا تیپه‌ری و دره‌ختیکی
 سه‌وز و پړلق و پۆپ به‌رگ و ریشه‌وه له فارگۆنه‌که‌وه فریدرا ده‌ری .
 مورته‌زا خۆی کرد به‌چایخانه‌که‌دا ، به‌قاوه‌چییه‌که‌ی گوت :
 - نه‌باتتان هه‌یه ؟
 - نا ، کاکه‌ نیمانه .
 که‌شه‌فی چایی و په‌رداخیکی گه‌وره ده‌وری هه‌وزه‌که‌یان لێدا . مورته‌زا
 گوتی :
 - ئەوه بخۆ ده‌توانی به‌ریدا برۆی .
 کابرای موسافیر قۆلی هه‌لکرد . ده‌ستی کیشا بۆ لای هه‌وزه‌که .
 مورته‌زا گوتی : گویت لێیه ؟ ده‌شتی بلی...
 هیشتا ده‌ستی کابرا هه‌تا مه‌چه‌ک له نیو‌ئاوه‌که‌دا بوو که‌ خۆتین له‌ کونی
 گوێچکه‌یه‌وه هاته‌ ده‌ری و به‌لاملیدا هاته‌ خواری و ده‌مه‌پروو که‌وته‌ نیو
 هه‌وزه‌که‌وه...
 مورته‌زا شانی گرت و هاواری کرد .
 - فریاکه‌ون ، یه‌کێ بۆ یارمه‌تی .
 تۆزێ له‌ لاتره‌وه ، یه‌کشه‌مه‌ به‌دریژایی هیتلاسنه‌که دوو له‌ت بیسو .
 خۆتینیک که‌ ره‌ش ده‌چۆه‌ رانه‌ده‌وستا و مورته‌زا هاواری ده‌کرد :
 له‌م ده‌ور و به‌ره‌ که‌س ماشینی نییه ؟
 قاوه‌چی گوتی : بچن به‌شوین تاهیردا .
 مسافیره‌که‌یان له‌سه‌ر قایشی سه‌نده‌لێی دواوه‌ی په‌یکانه‌که‌ راکیشا .
 مورته‌زاش له‌ پال لێخوره‌که‌ دانیشت . ویستگه‌که‌ خۆی کیشا دواوه .
 هیتلاسن به‌ره‌وه لای کێوه‌که‌ رۆیی و تاهیر خستییه‌ ده‌نده‌ی جوار . ئەو وشه
 وردانه‌ی سه‌ر تابلۆی قه‌راخ جاده‌که‌ په‌نه‌می بوون ، گه‌وره‌ ده‌بوونه‌وه :

له‌ تونیل نزیک ده‌بنه‌وه .
 ماشین خۆی کرد به‌دالانیکی ره‌شدا که‌ له‌ درزی به‌رده‌کانیییه‌وه ئاو
 داده‌چۆرا .
 زه‌وی له‌ ژێر چرای ماشینه‌که‌دا زه‌رد هه‌لگه‌را بوو . له‌ میچی تونیله‌که‌وه
 چلووره‌ ئاهه‌ک ده‌که‌وتنه‌ خواری و له‌ت و کوت ده‌بوون . له‌ ده‌ره‌وه‌ی تونیل
 هیشتا یه‌کشه‌مه‌ بوو . مورته‌زا چاویکی له‌ کابرای بریندار کرد . دیتی
 لایه‌کی ده‌می به‌قایشی سه‌نده‌لێیه‌که‌وه نووساوه و سه‌ری به‌لادا که‌وتوه و
 ده‌رشیته‌وه .
 گوتی : دا رایگره‌ بزاتم .
 له‌ که‌ناری نیوان قیله‌ تاو و گیاو گژدا له‌ ماشینه‌که‌ دابه‌زین .
 تاهیر گوتی : خه‌ریکه‌ ده‌مری .
 ته‌ختی بنی ماشینه‌که‌ به‌زه‌رداو خووسا بوو . لایه‌کی ده‌موچاوی کابرا
 ماسی بوو . سووچی لێویشی به‌و لایه‌دا کیشی هاتبوو . نه‌یده‌توانی چاوی
 راستی هه‌لێنی .
 خه‌ریک بوو له‌گه‌ل هیلنج ده‌نگی خۆشی ده‌هیناوه .
 تاهیر گوتی : با دایگرینه‌ خواری .
 مورته‌زا گوتی : نانا ، ده‌ستی لێنه‌ده‌ی !
 بوخچه‌که‌ی کرده‌وه . چه‌نه‌ی کابرا و قایشی سه‌نده‌لێیه‌که‌ی به‌و چاره‌که‌یه
 سه‌ری .
 ده‌موچاوی کابرا وه‌ک هومایی سپی هه‌لگه‌را بوو .
 تاهیر گوتی : خه‌ریکه‌ تووشی گێره‌وکیشه‌مان ده‌کا . من ئیتر تێدانییم .
 بیهینه‌ خواری .
 مورته‌زا گوتی : ئا لێره ؟ له‌م چۆلگه‌یه ؟
 تاهیر گوتی : تۆ گوتت که‌وتوه... چاوی لێکه... خه‌ریکه‌ ده‌مری .

مورتهزا گوتی: ئەو هەر پشاوتهوه.
تاهیر گوتی: ئەوه هاتوو مرد.
مورتهزا گوتی: سواری دهکهم.
تاهیر گوتی: چی دهکهی؟
مورتهزا گوتی: سواری دهکهم سوار...
تاهیر گوتی: سواری چی؟
مورتهزا نهپاندی: سواری شهمندهفهر...

پزیتیک لۆری له جادهکهوه تیپه رین. مورتهزا و تاهیر له لای کاپووتی
پهیکانهکه راههستا بوون و بهجووت دهیان نهپاند. ههر دووکیان بهمشت
دهیان کیشا بهسهر گیلگیرهکهدا.
مورتهزا رهگی ملی ههستا بوو. بای لۆریبهکان قژی ئالۆزاندهبوو و
کهوتیوه سهه نپوچاوانی. مورتهزا دهستی ههلهتهکاند و هیندی جار
ئاماژهی بهو سههری جادهکه دهکرد.
یهکی له لۆریبهکان پیش ئهویتر کهوت و بی بهزهییانه سیگنالیک
لیدا.

تاهیر بی ئهوهی گوی بداته ههرا و گورهی مورتهزا، له پشت شووشه
پهیکانهکهوه کابرای مسافیری نیشان دهدا. دواى ئاخیرین لۆری گوتی:
- ئیستا بۆ نهیبهین بۆ نه خوشخانهیهک یان دههمانگایهک؟
مورتهزا قامکی بۆ لای جادهی پشت سههری راداشت و نهپراندی:
- چونکه ئهویان له شهمندهفهر فری داوته خوارئ نهک نه خوشخانه!
تاهیر گوتی: تۆ شیت بووی شیت.
پاشان چوو به پشت فههمان. مورتهزاش سوار بوو و دههراکهی توند
پیههه دا.

نیو ماشینهکه پر بوو له بونی ئارهقهی لهشیان. لهسهه پێچی دواایی

جادهکه بهرپگایهکی خاکیدا لایاندا. بهچهه دهقیقه جاریک له نیو داری
قهراخ جادهکهوه شهمندهفهریک وهدهر دهکوت و پانایی جادهکهی
دهپری. پهیکان به نیو شهمندهفهرهکاندا تینههپهپری و تهپۆلکیکی خۆل و
تۆز له گهله خۆیدا دهبرد بهرپگادا.

تاهیر گوتی: برۆ نهولاوه هیدی پشقهه.

پاشان وهپیش ماتۆرسکلپتیک کهوتن. هیندهی سیگنال لیدا تاکو نه
مانگایهی خوودار کرد که لهسهه جادهکه راههستا بوو. مانگاکه بهره
بیهستانییک ههلات. ئەو ژنانهی پهتاتهیان ههلهکهند، سهریان وهسوراند
و هیندهیان چاو له پهیکانهکه کرد تاکو ژان و ماندویهتی پشتیان دههجوو.
دیسان دانهوینهوه. مورتهزا چاویکی له کابرای موسافیر کرد. دوگمه
کراسهکهی ههلهگرتبوو و لهپی دهستی لهسهه سینگی موسافیرهکه دانا بوو.

تاهیر گوتی: مردوو ه؟

مورتهزا گوتی: خهریکی له دینم دههدهکهی، ههه له پهستا مردوو ه،
مردوو هت داناوه!!

دهستی ههلهپنایهوه و مشتی قووچاند. مشتی پرپر بوو له سیخه
ههناسهکیشانی کابرا.

تاهیر گوتی: تۆ لیت روونه ئەم جادهیه دهچیته ویتسگه؟

مورتهزا گوتی: ئهری.

تاهیر گوتی: لهم نیوهه چی وهگیر من دهکهوی؟

مورتهزا گوتی: پارهه وههدهگری و دههزانی خهلهک چۆن سواری
شهمندهفهر دهبن و چۆن فریدهدرینه خوارئ... پاشان دلێ پر بوو و له
چاویبهوه ههلهچوو. بهپشتی دهستی تهپایی سیمی سهری و تا گهپشتنه
پردهکه له نیو ماشینهکهدا باران دهباری. له دههوههش بهفر سههکه بهبهه
شووشه و شکهوه لهقهلهقی بوو.

مورتهزا دوو جگه‌ره‌ی داگیرساند. دووکه‌ل له شووشه‌ی داکشواوی په‌یکانه‌که‌وه دهرنه‌چوو. له‌و لای پرده‌که‌وه که‌نده‌لانیکی پر له‌ ئاوی لیبوو بهر له‌وه‌ی تاهیر تورمز بگری، په‌یکان خو‌ی خسته نیوی. ماشینه‌که له‌سهر جه‌غزیک‌ی گه‌وره سووړاو پوچوو. ده‌ستی تاهیر له‌ فه‌رمان به‌ریوو، مورتهزا که‌وت به‌سهر کابرای موسافیردا. تاهیر به‌سهره‌وه که‌وت به‌سهر سه‌نده‌لییه به‌تاله‌که‌ی مورتهزا‌دا. ئه‌وان به‌سهر په‌کدا ده‌گلان. جه‌سته‌یان له‌ په‌کتر ده‌درا و بوئی له‌شیان کراس به‌کراس ده‌گه‌پا.

قورولیت‌ه‌ی که‌نده‌لانه‌که‌هینده ره‌ش بوو که‌ دوا‌ی هاتنه‌وه ده‌ری په‌یکانه‌که‌ه‌و په‌کشه‌مه‌ه‌وره‌وه‌لایه ده‌تگوت که‌وتوته بهر خو‌ره‌تاو. له‌ ده‌ره‌وه‌ی که‌نده‌لانه‌که‌، تاهیر پیدالی‌ گازه‌که‌ی به‌بنی ماشینه‌که‌وه نووساند. جاده له‌ قه‌راغ چومه‌که‌ خو‌ی راکیشابوو؛ په‌یکان پښ به‌پیتی ئاوه‌که‌ ده‌رپویشته پیشی.

له‌وبه‌ری چومه‌که‌وه تارمایی باریکی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ دیار بوو.

تاهیر گوتی: چه‌نده‌مان ماوه؟

مورتهزا گوتی: ئیمه زووتر ده‌گه‌ینی.

له‌ هه‌مبه‌ریاندا له‌وه‌ سهری جاده‌که‌ چه‌ند گوری‌ پراوه‌ستا و له‌ دووره‌وه‌ دیار بوون.

تاهیر گوتی: ئه‌وه چیه؟

مورتهزا گوتی: په‌مپی بیتزینه.

دوا‌ی په‌مپی به‌نزی، خو‌له‌میشیک‌ی دووکه‌ل گرتوو بینای ویتسگه‌ بوو. بو‌تکه‌ی بیتاقه‌ فرۆشی پر بوو له‌ کاغه‌زی تاگاداری. خرکه‌ به‌ردیان له‌سهر رۆژنامه‌کانی بو‌تکه‌ی رۆژنامه‌ فرۆشی دانابوو که‌ هاتنی شه‌مه‌نده‌فه‌ر رۆژنامه‌کان هه‌لنه‌داته‌وه.

هیل‌اسن کپ و بی‌ده‌نگ له‌سهر عه‌رزی په‌هیل‌ببوو.

مورتهزا په‌یکانه‌که‌ی له‌به‌ر ویتسگه‌دا به‌تاهیر راگرت. پیاو‌تیک له‌سهر

جانتاکه‌ی دانیشتبوو تووی ده‌ترووکاند. مورتهزا سهری برده بهر بو‌تکه‌که‌ و گوتی:

- بیتاقه.

تا‌کو تاهیر له‌ ماشینه‌که‌ بیته‌ خواری و خو‌ی له‌سهر پشتینه‌ی بسو‌رپینی و قرچه‌قرچی په‌سقانی پشتی بیستری و ژنیک چارشپوه‌که‌ی بو‌ساتیک بکاته‌وه‌و دیسان له‌ خو‌ی به‌ال‌پینه‌وه، شه‌مه‌نده‌فه‌ر گه‌بشتی. جیر و هو‌ری پراوه‌ستانه‌که‌ی ده‌تگوت تیخ به‌سهر ئاوتینه‌دا دینن. ده‌رگای فارگونه‌کانی کرانه‌وه. خه‌لک به‌ره‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ وه‌رپیکه‌وتن. مورتهزا به‌تاهیری گوت:

- یارمه‌تیم بده.

کابرای موسافیریان دابه‌زاند. هه‌ردووکیان چوونه بن‌پیلی.

که‌ له‌ پلیکانی فارگونه‌که‌ چوونه سهری‌ پاسه‌وانیک گوتی:

- بیتاقه‌تان پیتی؟

مورتهزا گوتی برۆ ئه‌ولاه.

له‌رپه‌وه‌که‌دا موسافیره‌کان رپگیان بو‌کردنه‌وه، کاغه‌زی لوول کراوی بیتاقه‌ وه‌ک جگه‌ره به‌لیتوی مورتهزاوه ده‌له‌ریبه‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی موسافیره‌که‌یان له‌سهر سه‌نده‌لیی کووپه‌به‌کی خالی دانیشان و سهریان نابه‌دیواری کووپه‌که‌وه، پاسه‌وان گوتی: ئه‌وه نه‌خوشه؟

مورتهزا به‌تاهیری گوت برۆ خواری، به‌لام هه‌ر له‌وی به‌هه‌تا من دیم.

تاهیر له‌ قه‌تاره‌که‌ دابه‌زی. ویتسگه‌ چۆل بوو.

له‌ چایخانه‌که‌وه ده‌نگی رادپو‌ده‌هات.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی تاهیر ژیرپیل‌ه‌ی چاییه‌که‌ی هه‌لقو‌راند، تیکه‌ل به‌ده‌نگی رادپو‌که‌ بیستی:

- گلاوانه‌ی پیسانه.

کاتن شهسته بارانی نۆشابه خۆشی کردهوه، مه‌نسور سه‌ری له‌بن هه‌نیشکی هه‌نایه‌ ده‌ری: دیتی له‌ سووچی هۆده‌که‌ی له‌ نیوان چریاکه‌ و دیواره‌که‌دا کچی‌ک خۆی کوشمه‌له‌ کردهوه. قژی خووساوه‌ و ده‌ستی راده‌ته‌کیتی.

به‌سه‌ر سوورمانه‌وه‌ گوتی: تو‌کی‌ی؟

کچه‌ خۆی کرد به‌ژیر چریاکه‌دا و خۆی شارده‌وه.

مه‌نسور گوتی: هۆی کچی‌ له‌ گه‌ل تو‌مه‌ وهره‌ ده‌ری.

پاشان ده‌مه‌و‌روو راکشا و ته‌ماشای بن چریاکه‌ی کرد. ژیر چریاکه‌ پر له‌ نیگا بوو. کچه‌ ده‌له‌ری. مه‌نسور گوتی:

- سه‌رماته‌؟ کچه‌ سه‌ری له‌قاند.

مه‌نسور گوتی: شتی‌کت ده‌می له‌به‌ری بکه‌ی؟

کچه‌ سه‌ری له‌قاند. مه‌نسورم مه‌لافه‌یه‌کی له‌سه‌ر دۆشه‌کی چریاکه‌ هه‌ل‌گرت.

- له‌ خۆتی بپه‌چه‌، ده‌زانی خۆ.

کچه‌ مه‌لافه‌یه‌کی وهرگرت.

مه‌نسور چاوی قووچاند و گوتی: ناوت چی‌یه‌؟

ده‌نگی‌ک له‌ تو‌ی مه‌لافه‌که‌وه‌ گوتی: پی‌سی.

خۆریش به‌له‌تی‌ک له‌ ئاسمانی تاران‌ه‌وه‌ نووسا. چرای شه‌قام و ماله‌کان هه‌ل‌کران. وینه‌ی ته‌له‌فیزیتون دارژا. ده‌نگی رادیو بلاو بووه‌. پی‌سی‌ش به‌بالا به‌رزه‌که‌یه‌وه‌ که‌ له‌مه‌لافه‌ پی‌چرا بوو له‌ ژیر چریاکه‌ هاته‌ده‌ری و وه‌ک نه‌مامی‌ک که‌ کراسی مانگی له‌به‌ر دای، له‌ نیوه‌راستی وه‌تاغه‌که‌ راوه‌ستا.

مه‌نسور گوتی: له‌ نیو‌ئه‌ و شووشه‌یه‌دا چت ده‌کرد؟

شووشه‌که‌ له‌ به‌ر ئاوینه‌ی وه‌تاغه‌که‌دا که‌وتبوو و هه‌شتا که‌فی زارکه‌که‌ی

جهسته شین و جهسته ناو

ته‌مه‌ن ۱۹. که‌سب و کار، کریکاری نه‌ققاش. ناو: مه‌نسور.

پیستی ده‌موچا و لاملی چهن په‌له‌ی رهنگ پی‌وه‌ دیار بوو. شینی وشکه‌لاتوو قاوه‌یی ته‌ر هه‌شتا بنمیچه‌که‌ی ته‌واو رهنگ نه‌کردبوو که‌ گویی لیبوو.

- به‌سه‌ ئیتر! بو‌ئه‌مرۆ به‌سه‌سه‌.

مه‌نسور له‌ نی‌ردیوانه‌که‌ هاته‌ خوار. تینوی بوو. رو‌پۆشه‌ رهنگاوییه‌که‌ی دا‌که‌ند و کراسه‌ سپییه‌ ساده‌که‌ی له‌به‌ر کرد و له‌ خانووبه‌ره‌که‌ هاته‌ ده‌ری. ملی شه‌قامی‌کی تاران‌ی گرت و هه‌تا ئه‌و سه‌ری رو‌یشت. سواری پاس بوو. شه‌قامه‌کانی تاران‌ ده‌رو‌یشتن. دابه‌زی له‌ دووکانی لای ماله‌که‌یان نۆشابه‌یه‌کی کری و به‌پلی‌کانه‌کاندا وه‌سه‌ر که‌وت. له‌سه‌ر پلی‌کانی‌کیان پی‌ره‌پیاوی‌ک دانیشتبوو، که‌ شووشه‌ی نۆشابه‌که‌ به‌به‌ر سه‌رنجی دا تی‌په‌ری. شووشه‌که‌ ده‌شله‌قا. نۆشابه‌که‌ له‌نیو‌مشتی مه‌نسوردا که‌فی کردبوو و ده‌تگوت که‌سی‌ک ئه‌وکی شووشه‌که‌ی گرتوو و ریتی ده‌گوشی تا‌کو بی‌خنکیتی. مه‌نسور هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ وه‌تاغه‌که‌ی و هه‌ل‌چه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری نۆشابه‌که‌ دانا و هه‌ل‌په‌چری، فی‌شقه‌ی کرد و بارانی نۆشابه‌ به‌ره‌ و بنمیچه‌که‌ رو‌یی. له‌ سه‌ریشه‌وه‌ دیسان داباری.

مه‌نسور شووشه‌که‌ی فری‌دا و ده‌موچاوی گرته‌ ژیر هه‌ردوو هه‌نیشکی و دل‌ی دا‌که‌وت. شانی له‌ بن ساردایی نۆشابه‌دا کۆم کرده‌وه‌ که‌ له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ ده‌باری. هه‌نده‌ ماتل ما هه‌تا ده‌نگی خالی بوونی شووشه‌که‌ ته‌واو بوو.

وشک نه بپووه؛ پيپسی چوو بۆ لای په نجه ره که.
ده موچاوی له سهر هه تاو دانا و په نجه ره که توانیی گریانه بی دهنگه که ی بیستی.

مه نسووریش گوئی لیبوو. پيپسی به لایه کی مه لافه که لووتی سری.
مه نسوور گۆراندی: چلمه کهت دامه لووشه نیو مه لافه که وه کچی!
پيپسی سهری وهر سووراند. وه تاغه که پر له دهنگی دلّه گوئی بوو:
تهپ، تهپ، تهپ، تهپ، تهپ، تهپ...

مه نسوور گوئی: باشه دهی باشه، دایلووشه.

پيپسی گوئی: من له کویم؟

مه نسوور گوئی: ئالیره، مه گین نه تدیوه!

پيپسی گوئی: ئهی براکه م کوا؟

مه نسوور گوئی: ته نیا بووی، که له شووشه که هاتییه ده ری که ست
له گه ل نه بوو. نه کا له گه ل ت بوویت و من نه مدیتی.

چاویان به بن چریا که دا گپرا. پشت په رده کان گه ران. ته نانه ت مه نسوور
دهستی به سهر رفحه که شدا هیئا. پيپسی دهستی له ئاوینه که ش رۆ کرد.

مه نسوور گوئی: چۆنه قاوی لیکه یین؟ ناوی چیبیه؟

پيپسی گوئی: کۆلا.

به جوت به نیو وه تاغه که دا هه لده هاتن و هه رایان ده کرد:

- کۆلا، کۆلا، تۆ له کوئی کۆلا؟

هه لده سووران و سه ربان له گپه وه ده هات. ده ستیان له هه وا ده هالا و
به نیو یه کتر دا تپه ده پهرین و بۆنی له شیان به سه ره که دا ده رپژا.

مه نسوور که هه ناسه ی سوار ببوو گوئی:

ده لیم بلتی له نیو شووشه یه کی دیکه دا نه بی؟

پيپسی گوئی: ئاخهر کامه شووشه؟

مه نسوور گوئی: ئهم شاره پره له شووشه نۆشابه.

پيپسی گوئی: راست ده که ی؟ له کۆین؟

مه نسوور گوئی: ئه ری هه موویان گارگه یه که ده یاندا ته ده ری.

پيپسی گوئی: ده بی بیدۆزه مه وه، یارمه تیم بده.

مه نسوور گوئی: من ده توانم هه وت هه شت دانته بۆ بکریم، رایان
وه شپیم و سه ره که یان هه لپچرم، به لام خو ته واوی شووشه کانی ئهم شارهم بۆ
جیبه جی نابی.

پيپسی گوئی: چۆنه هه موویان بشکینین.

مه نسوور گوئی: بیان شکینین؟ چی بشکینین؟ فه لاقه مان ده که ن.

پيپسی گوئی: که س نامان بینی.

مه نسوور گوئی: تۆ شیت بووی.

پيپسی گوئی: باوه ر بکه. ته نیا تۆ من ده بینی. که ده ستت بده یه ده ست
ئیتتر هیچ که س نامان بینی. بیتنه ده ستت بده ده ستت. بیتنه ده ستت.

له وه تاغه که چوونه ده ری. له پلیکانه کان چوونه خواری. پیره پیاوی
سه ر پلیکانه که هه ستی کرد که بایه کی فینک و ته ر به په نا روومه تیدا
تپه ری.

له نیو دوو کانی به قالیدا سه ری شووشه کان ده پهرین به م لاو لادا و
کفاره ی گاز و نۆشابه به رزتر له وه که سانه بوو که خو یان له به قالییه که دوور
ده خسته وه و شانیان له یه کتر ده گیرا و هه لده هاتن.

مه نسوور له سه ر مه لافه که وه دهستی پيپسی گرتبوو. به مه ودای دوو
ده ست پيپسی له پيشه وه و مه نسوور له دواوه به کۆلانی کدا بایانداوه. با
مه لافه که ی راده وه شانند. سه گیتک به دواوی بۆنی کۆلانه که دا هه لده هات و
به دوو که س ده وه ری که هه ر نه بوون. کاتی له وه سه ری کۆلانه که وه گه یشتنه

سەر شه قام، پىپسى نىئۆنىتىكى گەورەى شووشە نۆشابهى دى. لەسەر تابلۆى چلاوگە باپىيەك.

مەلافە و كرىكارى نەققاش و كچىك كە لە ئا و بوو، شە قاميان گرتە بەر پاسىك بە نىئۆ لە شياندا تىپەرى. ئەوان بە نىئۆ بە دەنەى ئاسنى ماشىنە كاندا تىدەپەرىن. لە نىئۆ راسى شە قام، مەنسور لاقى ھەلخلىسكا و كەوت. پىپسى لە گەل خۆى كىشا. لەسەر خە تىكى سىپى - كە قىلە تاو ھەى كردبوو دوو بەش - گلان. ئەو ھەوايەى كە ھەلىان دەمژى بۆنى بىنزىنى لىدەھات.

مەنسور گوتى: خۆشمدەوتى.

پىپسى گوتى: چى؟

مەنسور ھاواری دەكرد: خۆشمدەوتى.

پىپسى گوتى: گويم لى نىيە دەلىتى چى؟

ئەوان شتىك بوون لە نىئۆ زەوى و ئەو بىندا. لە نىئۆ قىلە تاو ھەى و ئاسماندا. خەرىك بوو رۆژىش ئاوا دەبوو. ئۆن بەسەر شووشە نۆشابه كەدا دەرۆشە و لە تىكى ئىوارەى روناك دەكرد، كە دەكوژايەو. ئەو لە تەى رەش دەكرد. پىپسى خۆى مەنسورى ھەتا لای نۆنەكە ھەل كىشا سەرى. مەنسور گوتى: مەيشكىنە، ئەو چرايە. كەسى لە نىئۆدا نىيە.

خەلكى سەرشۆستە كە لەتوكوتى وردى نۆنىان بە ئاسمانى تارانەو نىشان يەكتر دەدا. دەريايەك تىشكى لەتوكوت. ئاسمانىكى نەخشىتارو...

مەنسور گوتى: زۆر جوانە، بۆنى رەنگ دى.

پىپسى گوتى: پىت خۆش بوو؟

مەنسور گوتى: زۆر؛ ئاخىر مەن نەققاشم؛ نەققاشى خانووبەرە.

پىپسى گوتى: بەراستتە؟ خانووبەرە كە لە كوتىيە؟

مەنسور گوتى: لە پشت ھىلاسنە كەيە.

لە وىستگەى ھىلاسن، پىرئىژنىك دەستى لە چارشىو ھەى ھىنا بوو دەرى و رايەتە كاندا. كورپىكىش لە پشت شووشەى فارگۆنىكەو دوو دەكەوتەو.

ھىلاسنە كە دەرۆشەت. شەو داھاتبوو.

پىپسى گوتى: ئەرى مەن جوانم؟

مەنسور گوتى: مەلافە كە لادە بزانم.

پىپسى مەلافە كەى لادا. پرىشكەى ورد و رەشى نۆشابه ھىندى جار نىگايەك بوو، ھىندى جار بسك و ھىندى جار بەش زەردەخەنە.

پىپسى گوتى: خۆشمدەوتى.

مەنسور گوتى: ئىتر پترى ناشكىنەن.

پىپسى گوتى: كەوايە با بچىن خانووبەرە كە بىنم.

دەرگای ئاسنى خانووبەرە كە و تىو ھەى مەنسورى ھۆدەكانى نھۆمى يەكەم، ھىندە تارىك بوون كە پىپسى دەستى مەنسورى بەردا. مەنسور ھەر ئەو دەست و قامكەى بە دەست پىپسىيەو ھىناى بەسەر و چاوى خۆيدا. بەملىدا ھىنا و لەسەر گوتچكەى دانا و گوتى لە دەنگى بەرى دەستى خۆى گرت. تارىكايى ھۆدەكە سىپى بوو. سىپايىيەكە ھىندە گرمۆلە بىوو. رەش داگە رابوو.

- لە كوتىيە؟

مەنسور گوتى: لىرەم، دەترسى؟

پىپسى گوتى: نا گەرمامە.

مەنسور گوتى: با بچىنە سەرى فىنكترە.

پېپسى گوتى: لەشم جۆرىكە.

مەنسور گوتى: كويت دېشى؟

پېپسى گوتى: دەلىتى خەرىكم دەپتەم.

بەرەو نەھۆمى سەرى وەرپكەوتن. دیوارەكانى چىمەنتۆ بوون. نەھۆمى

دووھەم زەپتونى بوو. نەھۆمى ئاخىر بۆنى تىنیر و قسلى لیدەھات.

مەلافەكە تەمىكى لىنچقى دەلاندبوو.

مەنسور گوتى: تۆ چیتە؟

پېپسى گوتى: ماندووم. پىم خوشە ئىرەت بۆرەنگ بەكم. پاشانىش

بچمەو نىو شووشەكەم. تا مەنسور ھات بلنى نا، گولپكى فەرش كەوتە

سەر دیوارەكە و گولپكى پارچەبىش كەوتە سەر تاقەكە.

پېپسى مینىاتۆرىكى تىكەل و پىكەلى بەبن مىچەكەو كىشایەو.

تەواوى دیوارەكانىشى بەوتىنەى گۆزە و كووپە و شووشەى شكاو پر

كردەو. ئاوتىنەكى بى وینەى بەرەنگى قاو و خۆلەمىشى لە تەختى

ھۆدەكەدا كىشایەو. دەستى مەنسورى گرت و چوو دەرى. بى ئەوہى

سەرى وەر سوورىنى و بىنى كە ئەو ھەموو رەنگە تەرە، ھىواش و بى

دەنگ دەچن بۆلای بەكتر و ھەواى ھۆدەكە ھىواش و بى دەنگ خەرىكە پر

دەبى لە تىشك و وتوویژى رەنگ و رەنگ.

- باپچىن لە ھەوشەكەو چاوى لىكەبن.

لە ئاخىرىن پەنجەرەى خانووبەرەكەو دووكەل و مژ بەرەنگىكى بى ناوہو

بەسەر ھەواى گەرم و تەماوى تاراندا دەپزا.

پېپسى گوتى: ئەو ھەش خانووبەرەكەى تۆ. ئىستا لە كوتىبە؟ ئەو كارگەى

كە دەتگوت لە كوتىبە؟

مەنسور گوتى: بۆچیتە؟

پېپسى گوتى: دەچمەو جىگای خۆم.

مەنسور گوتى: بۆ؟

پېپسى گوتى: چونكە خەرىكم وشك ھەلدەگەپتەم.

كرىكاران پىكەوہ گالتەيان دەكرد و قاقا پىدەكەبن. شووشەى بەبەكەوہ

نووساو بەرپز لەسەر تراولینگىكى درپژ بەژىر دەزگاكندا تىدەپەرىن. كە

دەگەىشتنە لوولەى فشار رادەوہستان و بەقەد گرتى قامكىك شتىكى

رەش و خەست دەپزا نىويانەوہ. پاشان ھىندە دەرويشتن تا دەگەىشتنە

بەشى گاز. دواجار لە جىبەك رادەوہستان و پىستۆنىك دەچووہ سەرى و

دەھاتەوہ خواری و تەق سەرىكى بەسەر زاركەكەياندا دەكوتا.

- دەستم بەردە.

- تۆ خودا كارى وامەكە. مەرۆ.

مەنسور لەو ھەموو گەرمە و ھارەى كارگەكەدا تەنبا ئەوہى دەبىست،

تەق.

پېپسى دەچوو بۆلای پىستۆنەكە. لە نىو مۆسىقاي رەق و بەكەھواى

تەق تەقدا مەنسور بەدەمى ئاوالاۋە بى دەنگ ھاوارى دەكرد:

- بۆ دەپۆى؟ تۆزى راوہستە تكات لىدەكەم.

پېپسى گوتى: تۆ وا ديارە تىناگەى من خەرىكە دەمرم.

ئىستا مەنسور تەنبا مەلافەبەكى خالىبى بەدواى خۆيدا رادەكپشا و

كرىكارەكان بى دەنگ بىوون و چاويان لىتى بوو بەپال تراولینگەكەدا

ھەلدەھات.

پېپسى لاقى جووت كردبوو. بەرى دەستى لەسەر سەرىبەوہ پىكەوہ

نووساندبوو.

لەسەر شووشەبەك راوہستا بوو دوور دەكەوتەوہ.

- تازە من چۆنت بدۆزمەوہ؟ ئەو شووشانە ھەموويان لەبەك دەچن.

پېپسى تا ئەژنۆى چووہ نىو شووشەكەوہ.

- ده قسه یه ک بکه نه گبه تی .

پیپسی تا شان و ملی چووه نیو شووشه که وه .

- خوشمده ویی گوتی لییه ؟

نیستا ته نیا مه چه کی تا کو نینوکی به دهره وه بوو .

مه نسوور راوه ستا . دانه وییه وه . چوکی دادا . خوئی گرمۆله کرد . چاوی قووچاند و گوتی خوئی گرت تا کو دهنگی ته واو بوونی دنیا نه بیستی . ته ق ق .

دیسان له تاران ته له ویزیتونه کان وینه یان تیدا بوو و رادپوش قسه ی کرد . شه قام به شه قام مه نسوور ده رۆیشت و هووی ده کرده نیو دهستییه وه . له په نا ماله که یدا ته ماشایه کی ده رابه ی به قالیی کرد و کلپله که ی سووراند . له پلیکان وه سه ر که وت . پیره پییاویک که له سه ر پلیکانیک دانیشتبسوو پرسى :

سه عات چه نده لاوه گیان ؟

مه نسوور له سه رخۆ گوتی : نازانم .

پیره پییاوه گوتی : له ده ری باران ده باره ی ؟

مه نسوور ته نانت نه ییتوانی بلتی نازانم .

ناقه گه لی پر له ددان

نه گهر تفه نگم پیبوايه گولله یه کم له ته پللی سه ری نه و کورسیله پیچکه شکاوه ده دا . که لاقی نه سپیک ده شکلی چونی بو ده پیچن ، ناوای لی کراوه . له بهر په نجهره که داندراوه . هیندی جار بهر له نیواره له وی داده نیستم و تا کو کاتی هلکرانی گولپه کانی نه و بهری کۆلان له پال کوخه کوخمدان جگهره م ده کیشا . له و سه ره وه کۆلانه که تا نه و جیبه ی ده گاته شه قامه که دیاره . له و لاشه وه ، له گه ل یه کتی له داره کانی به ره و پشته وه ی حه وشه ی مادام پیچ ده خواته وه . له دواى ئاندری (ئاندری به یانیی ۲۸ ی گه لاویژ له سه ر پلیکانه کانی ده زگای پۆست و تیلگه رافی ره شت نه نجن نه نجنیان کرد بوو . یه سقانی په راسووی له بهر پیی لایه نگرانی کو ده تادا ببووه نه وه نده ، نه وه نده) مادام حه وشه ی ماله که ی به ره تلا کرد بوو تا کو هه رچونیک که پیی خو شه پر بی له گیا و گژی وا که به بی ناو رسکا بوون و گه وره ببوون . ههروه ها سویندیشی خواردبوو هیچکات ماتیک به لیوبدا نه هینتی . مه گین دوا یین یه کشه م می هه موو سالتیک که ده چوو ناو به سه ر ناوه که ی ئاندریدا بکات . گیا و گژی حه وشه که هه تا دی گه وره تر ده بن و وه تاغ و به ره هیوانه که ی مادامیش خو یان به سه ر عه رزه که دا ده خشکیتن و دوور ده که ونه وه . هیندی جار ترسم لیته نیشتی ، نه کا به یانییه ک له خه و هه ستم و ته ماشاکم داره کان وه تاغه که ی مادامیان خواردوو و خشته سووره کانیا ن له په نا پیتشورکه که دا ده رداوه ته وه . نیواره هه میسه له و پوه ده ست پی ده کا ، له پشت پیتشورکه که وه . پاشان خو به گیا و گژ و دیوار و خشته سووره کاندان دساوی . که خستی دیواره که تاریک داده گه ران ، له سه ر

ئەو كورسىلەيە ھەل دەستام تاكو بۆ دىتتى ئەو ددانانەي سەر تاقەكە (من ددانسازم) چراكە ھەل كەم. ددانەكان ھەربەكەي لەتتى كاغەزم پىتوھ نوساندبوون و ناوى ئەو كەسانەم لى نوسىبوون كە ھىچكات نەھاتبوون بىيانەنەوھ و تەنيا چەن بزەيان لەسەر تاقەكە بەجىمابوو.

ددانى فىردەوسم لە پەنا ئاوتىنەكە دانابوو. لەو رۆژەوھ و اھاتن لە ھەرگايان دا و بەجىمىتىكى رەش و بى ژمارە فىردەوسيان برد، چل و سى ساڵ تىدەپەرى. ۱۳۵۷ پىم وابوو رۆژتىك ھەرگا دەكەمەوھ و فىردەوس، ئىستا كەمى پىر بەبوخچە و جانتاي زىندانەوھ دىتتەوھ و دەچى لەسەر ئەو كورسىلەيە دادەنىشى و لە بەر پەنجەرەكەوھ دەست بۆ مادام رادەتەكتىنى. ئەوھ بوو كە دانىشتەم بۆ شەويلكەي سەرى و خوارى فىردەوس، لە خۆرا دەستى ددانم دروست كرد كە پووكى سوور و نايلىنى بوو. لە بىرم نىبە چەند رۆژى خاياند. ھەر ئەو رۆژانە بوو كە دىتم دەست و پل و ھەنىشكەم لە ھەر كەوتوون. ھەر دەستىشەم نا! دەتگوت لەتتى ھەور بەنىو جەستەمدا خشاوھ و تەواوى ناوى جومگەكانى چىبوھ. ئەو شەوھى كە ددانەكانم لە پال ئاوتىنەكە دانا، تەلەفوونم بۆ داىكى فىردەوس كرد. عادەتم گرتوھ بەفوونى پرەندەكە ۵۶۲۹ دەگرم و گوى بۆ بى دەنگى گوشىبەكە رادەگرم. سالانىكى زۆرە ئەو ژمارەي ۵۶۲۹ يەم پى خۆشە. قەت بۆقى ئازاد لىنادا. تا ئىستا وابوھ دەستى لە گۆچوتان بەبەردەمتانەوھ بگرن و ھوو بكن. گوتىيانەي تەلەفوون ۵۶۲۹ ئاوام لى دەكا. ئاوا لە من ناك؛ ئاوا لە گوتىچكەم دەكا. ھوو. ھەر دەلىتى فىردەوس خۆي گوتىيانەي تەلەفوونەكەي ھەلگرتوھ... ناتوانى قسە بكا... تەنيا دەنگى ھەناسەكىشانى... ددانەكان لە پال ئاوتىنەكە دا بوون. بەبى دەموچاوى فىردەوس. دەستم بەپووكىدا دىنا. پووكىكى ساردوسىر. گوتم خۆ، نايلىنى بوو. پاشان دەچوومە بەر پەنجەرەكە. لەسەر كورسىلەكە دادەنىشتەم و چاوم لە ھەوشەكەي مادام دەبرى. ھىندى جار ھەل دەستام تاكو گەرانىكى

خەفەتاوى لە پەنا پەنجەرەكەوھ تاكولاي كوررەكە و (كوررەكە لىرەيە كورژاوتەوھ) تا پال وەجاخ گازەكە و توى رۆژنامەكان بەدواي شەمچەدا دەست پىبەكەم. دوىنى شەمچەكەم لەسەر چراكە دۆزىبەوھ. چونكە چووبوھ بن بالنجەكەوھ. ھىشتا خۆي لە نىو دەستىكم و چلەكەي لە نىو دەستەكەي ترمدا بوو كە گوىم لە دەنگى بوو. دەنگىك كە ھەلدەھات، سەرم لە پەنجەرەكەوھ كىشا دەرى. ئەو دەنگە بەلاقى مىرمندالىكەوھ گەشىتتەوھ ئەو سەرى كۆلانەكە. شونىتىك كە كۆلان بى ئەوھى دوايىن دار لەگەل خۆي بەرى پىچى دەخواردەوھ. لەوى، شەمچەكەم لىدا.

ئىستا دەنگەكە ھاتبوھ بەر پەنجەرەكە. بەجوانى نەمدەدى. تۆپەلىك موو لەسەر كراسىكى سپى خەرىك بوو ھەلدەھات. دەنگى ھەناسەپرەكىكەي لەت لەت دەھاتە بەر گوى و ئىوارى دووسى ھەنگاؤ لەم لاترى پىشۆركەكەي مادام بوو. كورە تا ژىر ئەم دارە - ئەم دارەي كە لقەكانى تا ئىستا پەردە لەو بانجىلەي نىك كرىبوھ - ھەلات. لەوى راوھستا. تەماشايەكى پشت سەرى كرد و دەستى كرد بەنىو دىوارەكەدا. تا دوىنى ئەو كەلبن و قەلشتانەي دىوارى ئەو بەرى كۆلانەكەم نەدىتتەوھ. رۆشەت. نەگەشىتتەوھ سەر شەقامەكە دىسان ئاورىكى داوھ و كۆلانە چۆل و ھۆلەكەي ھەتا ئەو سەر تەمasha كرد؛ منىش. رۆشنايىبەكى سپى، زەرد و سپى لەوى دەجولانەوھ. لەم لايەوھ ئىستا كورەم نەددى، پىموا چوو بۆ لاي شارەدارى. شتىك لە كەلبنى ئاجورەكاندا بوو كە لە دوورەوھ بۆم دەرنەدەكەوت چىبە. ئىستا ماتۆرسىكلىتىك بەچراي ھەلكرائەوھ. ھەر زەردىش نەبوو؛ سپى. لە نىو كۆلانەكەدا بوو و ھەوشەكەي مادامىش ھەتا رەشداگەرانى گزوكىا تارىك بوو. دوو كەس بوون لەسەر دووكەلى پر لە گرمە گرمى ماتۆرەكە. سەرم كىشا داوھ، ئەوئەندە مژم لە جگەرەكەم نەدا تاكو ئەو ماتۆرە تەواو بوو. چراكەم ھەل كىشا و پاش سالانىكى زۆر بۆ يەكەم جار بەپەنا تاقەكان و ئاوتىنەكەدا تىپەرىم، بى ئەوھى ددانەكان

ببینم. له سهر لیواری چرپاکه دانیشتم. شتییک له که لینی دیواره که دا بوو. هۆده که م بۆنی لیده هات. بۆنیکی چه ور و سووتاو؛ بۆنی ماتورسیکلایت. ده بوو چاوه پروان بم هه تا ههوا ته واو تاریک دادی. که برۆمه خواری و بزنام که لینی دیواره که... ئه وه چی بوو.

چوومه بهر په نجه ره که. ده ری به چرای ماله کان کون کون ببوو. بارانه یه کی ره شت - خو دیتووتانه - تاریکایی شه وی خووساندبوو. منیش درز و که لینی دیواره که م لی ون ببوو. هه رچی ده مویست له بیری خو می به رمه وه نه مده توانی. شتیکی شار دراوه ی له که لینه دیوار نراو توانیبوو دهستم بگری و له وه تاغه که م ده رکیشی و مېا به م لاو ئه ولادا، پالی پیوه ده نام که درگا که بکه موه و له پلیکه نه کان بچمه خواری. ته واوی و تاغه که م ببوو دهسکی درگا. دهستی له کول نه ده کرده وه. نه مده توانی چاوی لینه که م. جوړتیک دل خورپه. خه یال پلاوی له ت و گوت... گوتم که له ده ری باران ده باری. ده کرا بلیم شتییکم دۆزیبوه. نا هیشتا نه مدیبوه. شتییک که دهستی ره شت تووری دابوو و به که لینی دیوارتیکدا روچوو بوو. توند دهسکی درگا که م گرتبوو و ترسم لی نیشتبوو نه کا هه رکه دهستم کرد به که لینی دیواره که دا ماتورسواره که و ئه و کوره سپی پۆشه پیکه وه لیم په ییدا بن.

باران چهن ههنگاو له و لای فه رشه که وه، به کورته بالایی و به به رزایی شووشه ی په نجه ره که ده باری. درگا که م کرده وه. هه وا ی بی دوو که لی راپلله که به سهر نه رده کاندای پیچاوی پیچ ده ری شته خواری. دهنگی چیشته خانه ی نهومی به که م له پشت درگا که وه ده هاته گوئی. ئه وی پر له که وش بوو. به پال بۆنی چه رمی خووساودا تپه پریم و دلشیم تیکه ل نه هات. ئه گهر به بۆنه ی ئه و ددانانه ی فیرده وه سه وه چۆکم سپ نه بوا یه و ئاوی لاقم دانه هاتایه ته واوی پلیکانه کانم به هه لاتن ده پیوا. له دره وه له سهر پیگورکه که توژی شه قام ده بیندرا که به چرای ماشینه کانی، ئه وی، نزیک

قیله تاوی شه قامه که ی رووناک کردبوه. هه وشه که ی مادام که وتبووه پشت دیواره که. هینده له دیواره که چوومه پیتی تا ئاخی دۆزیه وه.

هه لمگرت. قوتوویه ک بوو. نامه گیرفانی پاتوله که موه. نه مده ویست هه ره لوی له نیوه راستی کۆلانه که دا چاوی لیبکه م. خو م فریدا ئه و دیوی درگا که و دیتم پلیکانه کانی به ماندووی له سهر یه ک هه لچندراون و کوور بوونه ته وه و چوونه ته سه ری. له په نای که وشه کان وه هاسکه هاسک که وتم. که گه یشتمه نیو ژووره که چهن دلۆبه ئاره قه، یان په نگه باران به سهر نیو چاوانه وه بوو. به لایه کی په رده که سپیم. قوتووه که م له گیرفانم ده رهیتا. هه لمچیری شریتیکی تیدا بوو. شریتی زه فت بوو. هیچ وشه یه کی له سهر نه نووسرابوو. قامکم نا به جگی زفته که دا. که درگا که ی کرایه وه شریته که م خسته سه ری و دهنگه که یم هینده که م کرده وه... ئیستا پیاله یه ک چایی و جگه ره یه ک. ئایا قه ت له دنیا دا شتییک به ناوی ماشینی جیمس هه بووه، ئه ویش ره ش و بی ژماره؟ پلیکانی باله خانه ی پۆست و تیلگه راف چی؟ مالی فیرده وس. شریته که م ده رهیتا. وه رمگیترا و دیسان خسته وه سهر زه فته که. مادام ریزیک دوورتر له ئاندری...

کلپسه ی ره شت... ئه وان یه کتر ناسن. ده بوو ژیر سیغاره که م خالی که م. دهنگی خسه خشی ته واو بوونی شریتی زه فته که ده هاته گوئی و من پیم خو ش بوو سهر م بۆ لای ددانه کان وه رسوورینم. په نگه ئه گهر چاوم له فیرده وس و ئه و پیکه نینه نایلونییه ی بکر دایه، دیسان ده چووم بۆ لای ته له یفونه که و ۵۶۲۹. حه تمه ن گۆتیانه که م له په نا زه فته که داده نا.

ماندوو بووم. چهن جار بلیم که تاریکی له وی بوو. باران وا ده باری چراکان داده خران و ده کرانه وه. چهنده بنووسم کۆلان وه ک ته نافی کراوه له ملی مالاتی سهر بر او له بهر په نجه ره که مدا که وتوو. پیوا ناتوانی ته واوی ته مهن له گه ل یه سقانی شکاو، له گه ل ته له زمی یه سقانی شکاوی گه رووی خو ی قسه بکا. ده متوانی چبکه م. ئه گهر شریته که له زه فته که ده رهیتیم.

بینیمه وه نیتو قه له شته دیواره که و جیرانیک له پشت په نجه ره که وه دیتمی چبکه م. ئیستا وای داننی که هیچ ماتوریک له هیچ کام له کولانه کانی رشتدا نییه. نامه وه نیتو قوتو وه که ی. چووم ته ماشای نیتو جتیوانه که م کرد. نیتو گه نجه که... له ساکه که ده گه رام. له پشت جلویه رگه کاندای بوو. ئیستا ته نیا کارئ که ده بوو بیکه م هه لگرتنی ددانه کانه... له گه ل ته وه ی فیرده وسم نایه نیتو ساکه که و... سه رام بوو، دهستم... زورم رق له نیتوکم هه ستا بوو. چوومه ده ری. نهومی خوارئ پر بوو له خود احافیزی. منیش به ساکی پر له پووی سوور و سه رمای ددانه کان به نیتو میوانه کاندای ریم کرده وه. له کولانه که دا. له پر باران نه ده باری. قامکم نا به زهنگه که دا. چهن ساتی چاوه ریتی دهنگی مادام مام. دیسان زهنگم لید او ه پیموا گیا و گژ نه یانده هیشته دهنگی پیتی له سه ره خوی پیریزنه که بیستم. که ده رگه که کرایه وه، قژی سپیتر له وه بوو که له پشت په نجه ره که وه ده مدی. ده موچا ویشی شپوهی که سیکی ددا که قهت چاوه روانی بیستنی زهنگ نه بووی.

گوتم: سلاو مادام... سلاو...

بالا به رزتر بوو و ژنانه ترین کراسی دنیای له بهر دابوو.

گوتمی: سلاو، شه و خوش کاکه.

دهستم دریز کرده وه و شریته که م تا نزدیک کراسه که ی برده پیشی.

- نه وه م بو ئیوه هینا وه.

گوتمی: نه وه چیبیه؟

گوتم: شریته... هینا وه... ئیوه گوتمی لیبگر.

گوتمی: باشه... مه منونم... حه قه م گوتمی لیده گرم.

گه رامه وه. مادام سه ری له ده رگه که وه ده رکیشا بوو ملی خوار کرد بزه وه. توژی له پرچی له سه ره هه و بالو کرد بزه... خو ده زانی هه وای ره شته له

دوای باران چونه. هیشته خه ریک بوو ده یگوت: هه ره ته گوت... ته نیا ده ستیکم بو هه لته کاند. نه گه یشت بوومه سه ره شه قام، شه ققه ی پتو ده رانی ده رگه که م بیست. له سه ره شه قامه که ساکه که م دا نه م دهستم. قورس بوو. به لام... چبکه م... من ناتوانم هه نیشکم زور ناوه لاکه م. تا ویستگه ی پاسه کان هه ره له م دهسته وه دامه نه وه ده ست. له وی له سه ره کورسیله که دانیشتم... چول بوو. ساکه که م هه ره له سه ره نه وه کورسیله یه دانا. چهن ده قیقه چاوم له ماشینه کان کرد. یه کی له ماشینه کان به فرسه ره که ی هه روا له خورا ده هات و ده چوو. گه رامه وه. به بی ساک. لانی که م فیرده وس ده زانی. هه ره جاری که سه رم و ده سه سو و راند، ویستگه که چکوله تر ده بووه.

هیندی جار شوقی چرای ماشینی که ده که وته سه ره ساکه که. سه ره دهنگی له رزه که. هه لبه ت من ته نیا و توویژی له توگوتی خه لکیکم ده بیست که به پالما تیده په رین. هه رکه گه یشتمه وه نیتو ژوره که م راست چوومه به ر په نجه ره که. هژده که ی مادام رووناک بوو، تاریکییش له سه ره هه وشه و داره کانی ئاندرئ ده له ریبه وه. پاشان چوومه به ر ناوینه که. ده مم کرده وه تا کو بزانه ده توانم چاو له ددانه کانم بکه م؟ به بی ده موچاوی خوم؟

گوتم: ئەو كابرایه دەلێم، چاوی لێكه، چ كلاویكی لهسەر ناوه!

مورتهزا گوته: دهیجا چیبیه؟

گوتم: ئاخړ پیاو تهپلهی ئاوا لهسەر دهكا؟ ئەویش لهم كاتهی سالدا؟

مورتهزا گوته: راست دهكهی ها! شهیتان پیم دهلتی بچم مشستی بهسهربدا كیشم كهلهی ههتا لووتی له كلاوهكه رۆچی.

گوتم: ئەوه ئیدی مشتی پی نالین.

مورتهزا گوته: ئەی چیبیه؟

گوتم: پیتی دهلتین چهپۆك.

مورتهزا گوته: باشه چهپۆكیكی پیددا دهكیشم.

پاشان ههنگاوهكانی توند كرد. چوو بۆ لای كابرایی تهپله بهسهر. هیشتا نهگهیشتهبووه كابرا قامكهكانی لێك بلاو كرد و ههلیهینایهوه له پشتهوه گرت:

- مورتهزا ئەوه چ دهكهی؟

مورتهزا گوته: مهگین قهرار نهبوو چهپۆكیكی پیدداكیشم؟

گوتم: نا، براله، مهگین شیت بووی؟

ئێستا له كابرا دوور كهوتبوینهوه و مورتهزاش چاوی لهسەر تهپله وهسوهسه هینهرهكهی ههلهدهگرت.

گوتم: ههه بهراست دهتویست لیتی دهی؟

گوته: ئەی چۆن، ئیستاش دهمههوی.

گوتم: بلتی بهگیانی تۆ؟

گوته: بهگیانی تۆ.

گوتم: پاشان دهزانی چ بهلایهكمان بهسهر دین؟ شهقام پره له پاسهوان.

گوته: تا كابرا دههات كلاوهكهی لهسەر چاوی لابات و ههرا بكا

روداوێکی چكۆله

سالی ۱۳۳۲ له جهنگه‌ی بگير بگيری تووده‌ییه‌كان و موسه‌ددیقییه‌كاندا دوو ههنگاو لهم لای ۲۸ گه‌لاویژه‌وه من شازده سالان بووم. ئەو رۆژانه‌ی كه باوكم ده‌چوو بۆ كار، نهك ئەو رۆژانه‌ی كه باوكم ده‌چوو بۆ كار و دایكیشم ده‌چوو برۆی باریك بكاته‌وه و ده‌موچاوی هه‌لگرئ. (ده‌چوو بۆ مالى عالیه‌ی ده‌موچاوی هه‌لگر) منیش به‌تیخ و ده‌زگاكه‌ی باوكم سمیلم ده‌تاشی. پیتان وا نه‌بی سمیلم بوو، ده‌متاشی بۆ ئەوه‌ی سمیلم بی؛ بۆیه‌م ده‌تاشی چونكه مورتهزا سمیلم ره‌شه‌كه‌ی به‌ئیشتیا هاتبوو. مورتهزا هه‌وايه‌ك له من كه‌له‌گه‌تتر بوو. شه‌قاویكیش له پیش منه‌وه ده‌رۆیی. كه‌یفم پیتی ساز ده‌بوو. به‌غه‌وس هه‌میشه‌ خو‌شم ده‌ویست تا ئەوه‌ی له پرێكدان نیوانمان تینكچوو و بی قره‌ لێك هه‌لبراين. خه‌ریك بوو ده‌چووین بۆ سینهما. بلیتمان كرپوو. پیاسه‌مان ده‌كرد تاكو كاترمیر بپیته‌ پینج. رۆژیكی كۆتایی هاوین بوو. خۆره‌تاو ئیتر توانای نه‌بوو ئاره‌قه‌ به‌كه‌س بكا. شوسته‌ كه‌وتبووه ژیر پیتی ژنانی بی چارشییو و چارشییو به‌سه‌ر. زۆریه‌ی پیاوه‌كان كراسی بی قۆلیان له‌به‌ردا بوو. هه‌لبه‌ت قۆلداریش بوو. ئەو كه‌سانه‌ی كۆت و شه‌لواربان له‌به‌ردا بوو، هه‌روا چهن كه‌سێك بوون. خوا غه‌زه‌ب له‌و كابرایه‌ گری كه‌ كلاویكی شاپۆیی له‌سه‌ر نابوو. ئاوا كاری منی لابه‌لا كرد. گوتم:

- چاو ئەو كابرایه‌!

مورتهزا گوته: چی؟

پاسهوان، ئیمه تیمان دهقووچاند. دا تۆزۆ سهر بکه بزائم.

کابرای تهپله بهسهر له بهر بوتهکهیهکی رۆژنامهفرۆشی راوهستا. مورتەزا دهستی کیشام و وای نیشان دا که تهماشای جامخانەى کهوش فرۆشپیهک دهکا. کلاوهکه له نیوشووشهى دووکانهکهدا بوو. ههر وا ناقۆلا لهسهر کهراکه سهریکی زهلام و لهسهر کهوشهکان راوهستابوو.

گوتم: سهعات پینجه ها مورتەزا!

مورتەزا گوتی: کوره پینجی چی... ئەو تهپلهیه! خودایه چ کهیفیکی له لایه! تو بیهینه بهر چاو کاتی چهپۆکی ئیمه دایدهکیشی... کابرا ههوهل پیتی وایه ئاسمان بهسهریدا روخواوه... پاشان...

- پاشان پیتی وادهبی شهپلهی میشک لیتی داوه.

گوتی: جا بو شهپله؟

گوتم: دهی چونکه کلاوهکه بهسهر چاویدا دهکشى مهگهر نا؟ ئەو چارهپهشه خو نازانی. پیتی وایه چاوی له پهشهوه هاتوه... ها ها وهپیکهوت مورتەزا!

کابرا ههتهک ههتهک بههوه مهیدانهکه رۆی. له نیوقههرهبالغی شوستهکهدا هیچ کام لهو کهسانهی که ئیمه له نیوانیاندا بووین نهیاندەزانی که رووداویکی چکۆله خهریکه دهقهومی.

مورتەزا خیرا خیرا دهپۆی. من دلّم کهوتبووه قرت و قرت.

پۆلیس له نیوهراستی گۆرهپانهکه بهتابلۆیهکی سوورهوه به«فۆلکس واگۆنیکی» گوتبوو راوهستی و بهتابلۆیهکی شین بهشۆرلیتیکی دهگوت تیپهپۆی. خۆم گه یانده مورتەزا و گوتم:

- چاو که مورتەزا! لیرهنا... بهکونیکمانهوه دهکهی ها...

گوتی: ئەى له کوئى؟

گوتم: راوهسته بجینه شوینیکی چۆل، توخودا مورتەزا!

گوتی: ئەوه گریمان گرتیانین... چمان لى دهکەن؟

گوتم: له پيشدا فەلاقەمان دەکەن له شارەوانى.

گوتی: ئەى دوایى؟

گوتم: پاشان دهلین بو لهو کابرایهت داوه؟ بلین چی؟!

گوتی: راست و پهوان، راستییهکهى دهلین... دهلین ئاخهر سهرکار ئیوه نازانن ئەو تهپلهیهى چهنده قۆز لهسهر نابوو!

گوتم: سهرکار دهلێ مهگین چۆنى لهسهر نابوو؟ کاکه تکایه کلاوهکهت لهسهر که... پاشان چ دهکهى؟

گوتی: دهسته وداوینی سهرکار دهبم و دهلیم: قوربان بیکه بهخاترى خودا... مههیلە له سهرى کات...

مورتەزا قۆلی منی گرتبوو و ئەدا و ئەتواری دەنواند.

گوتم: سهرکاریش بى يهک و دوو دهلێ ئیوه شیتن.

گوتی: دهی بلێ... چاکتر.

گوتم: بلێ؟ چاکتر؟ دهماننیرى بو شیتخانه... کوره تو بو تیناگهى؟

گوتی: مهگین کهشکییه؟ ههروا بهئاسانى؟

گوتم: ئەرى ههروا بهئاسانى. سههرتا دهنیرن بهشوین دوکتۆریکدا. دوکتۆر لهتێ کاغهزه ههلهدهگرێ جهوههری دهکاته سهردینووشتینیتهوه و دهیکاتهوه. لهبهردههمتی دادهنێ و دهپرسی (ئهوه چیه؟)

مورتەزا گوتی: دهلیم پهپولهیه.

گوتم: فەرموو یهک و دووی ناوی. دوکتۆر دهلێ بهلێ سهرکار، شیتته.

مورتەزا گوتی: ئەى بلیم چی؟

گوتم: دهبی بلیتی لهتێ کاغهزه ئاغای دوکتۆر که جهوههری پیدایه پزاوه... پاشان دوکتۆر کاغەزىکی تر ههلهدهگرێ. دیسان مههرکهب و شت. لیت

ده پرسى: «ئىستا ده لىي چى؟»

گوتى: ده لىم له تى كاغه زه ...

گوتم: ده نا دهى، ئىستا ده بى بلئى:

- ئه وه په پووله يه كه ئاغاي دوكتور.

مورته زئا گوتى: ئاخىر بو؟

گوتم چونكه كاغه زى دووهم راست وه كو په پووله وايه.

مورته زئا گوتى: تو ئه وانه چوزانى؟

كا براى ته پله به سهر خوى كرد به مەيخانه يه كدا.

له كا برايه كم پرسى سه عات چهنده؟

گوتى: سه عات پىنج و نيو.

گوتم: سینه ما فت.

له و لاي ئارهق فرۆشيه كه وه له سهر لىوارى جوگه كه دانىشتين. هينده دانىشتين تاكو ئىواريه كه شيدار به په ناماندا تىپه رى و چراى شه قامه كان ههلبوون. تاريخى به بى دهنگى له سهر خسته سوفاله كانه وه رڙا نيو شه قامه كه وه. ههر وا خه ريكى قسه كردن بووين و چاومان له لاق و قولى خه لكى بوو. تاكسييه كان دههاتن و دهچوون. له پر «جيمسيك» له په ناي ئيمه تورمى ليدا. دوو كهس دابه زين و چوونه نيو مەيخانه كه وه.

كاتى هاتنه ده رى باسكى پياوئىكيان گرتبوو كه دهموچاوى وهك ده ورى پلاو سپى ببزووه و به ههر دوو دهستى ته پله شاپوكه ي له سهر سينگى راگرتبوو. سواری جيمسه كه بوون و رۆيشتن.

ئىستا من و مورته زئا پير بووين. هيندى جار به كتر له سهرى كو لان و ريزى پاسدا ده بينين. هيندى جار له ژير تاوه باراندا له په نا يه كتره وه تيده په رين. منيش رووم وهرده گيرم و مورته زاش.

وايلوكى بو چيهن

دهستى چه په و لاقى راسته و ههردوو چاوى له لايهك، تاهير ئازاى ئەندامى دابوو به سهر په نجه كانى دهستى راستيدا و به وان رادىوى ماشينه كه ي ختيلكه ددا، تاكو پارچه يه ك مۆسيقا بدۆزيتته وه كه ژنيك گورانى بلئى. شه قامى پر له پايز به پرتاوى بيست كيلومه تر له شووشه كه دههاته پيشى و له ئاوينه ي ماشينه كه وه پاشه وپاش دهكشايه وه. دواى تىپه رين به په نا بهرد فرۆشيه كدا و خشه خشى رادىوى مۆسكو و وه دهركه وتنى تابلوى راوهستان قه دهغه و مۆسيقايه كى تال و دووره گه، هاوكات له گه ل گه يشتنه چوارپيان و هه لفرينى كتوپرى پولىك چوله كه له نيوان لق و پويى ئه و دارانه وه كه به بى ئه وهى توژى شهرم بكن پروت ده بوونه وه. تاهير توپىكى دى كه به هه لبه زدا به ز له زاركى كو لانى دهستى راسته وه هاته ده رى. ده بوو ههر ئه و كاته پيى به تورمزا بنايه تاكو ئه و مندالانه ي به دواى توپه كه دا سه روسه گوتيان پهيدا ده بى. له ژير ته گه رى ماشينه كه دا جيى و فيقيان دهرنه يه ت، يان گيلگيرى ماشينه كه به ددان و دهموچاوى برينداره وه فرتيان نه دا. دنا تاهير تا ئاخى ته مهنى له نيو هه موو گورانييه كه دا له تىك له مهرگى ده دى كه به وشه كانه وه نووساون، يان هه ميشه له گه ل مۆسيقاى ده وره رى چهن دلويه خوئين ده چورانه نيو گوتچكه به وه.

ماشينه كه به فه رمانى له باوهش كراوى تاهيره وه و دهنگى كيش هاتووى تورمىز و قيله تاوه كه به ره و پيتيانه رى رۆيشت و له سهر لىوارى قاناوه كه راوهستا.

پادیوکه هیتشتا هەر هه‌لکراوو ژنیک دوایین وشه‌کانی گۆرانیه‌که‌ی پاته ده‌کرده‌وه:

خه‌فه‌تی خۆله‌میشینت، خه‌فه‌تی خۆله‌میشینت، خه‌فه‌تی خۆله‌میشینت، خه‌فه‌تی... .

تاهیر هیچکام له‌و وشانه‌ی نه‌ده‌بیست. یه‌سقانی سنگی له‌سه‌ر که‌مه‌ی فه‌رمانه‌که‌ ژانی ده‌کرد و لاق و قۆلای له‌ ئەژنو به‌ره و خوار سارد بیۆوه و ده‌له‌رزین. هەر له‌و بی‌ده‌نگی و ژان و وشک بوونه‌دا چاوی له‌ کۆلانییک بری که‌ تۆپه‌که‌ له‌ویوه هاتبوو. رووت و قووت، خالی. تاکو دوایین خشته‌ی سه‌ر تۆپه‌که‌ رووت بوو و هیچ که‌س له‌ویدا به‌دوای هیچدا هه‌لنه‌ده‌هات.

له‌م لای قاناوه‌که‌وه تۆپه‌که‌ که‌ هه‌لبه‌زو دابه‌زی نه‌ده‌کرد تا به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌کی داخراو خل بیۆوه و به‌ره‌ولای نایلۆنیکی پر له‌ زبل داگه‌را. شه‌ش سووچه‌ سپی و ره‌شه‌ چاو هه‌لفریوتنه‌که‌ی هینده‌ هه‌لخولا تا به‌نایلۆنه‌که‌وه نووسا. تاهیر ماشینه‌که‌ی له‌سه‌ر پێیانه‌ریکه‌ لا برد و هیناشر له‌ راویچکه‌کردن بی‌ئوه‌ی دهنده‌که‌ بخاته‌ یه‌ک له‌ سه‌رولیژی کۆلانه‌که‌ به‌ره‌و لای تۆپه‌که‌، خسته‌یه‌ خه‌لاس. هینده‌ش له‌ تۆپه‌که‌ نزیک بیۆوه که‌ له‌ به‌ر بۆنی ئه‌و چیشه‌ کۆنه‌ی که‌ له‌ نایلۆنه‌که‌وه هاتبوووه ده‌ری شووشه‌که‌ی هه‌لکیشا. سه‌ری وه‌رسووړاند تاکو له‌ ئاوتنه‌که‌دا ئه‌و مندالانه‌ بدۆزیته‌وه که‌ ره‌نگه‌ ئیستا خه‌ریکی هه‌لاتن بن.

به‌لام ته‌نیا لایه‌ک له‌ نیو چاوان و تووکه‌ سه‌ری خۆی دی. ئه‌گه‌ر تۆزنیکی تر سه‌ری هه‌لینایه‌ ده‌یتوانی ته‌وای ده‌مرچاوی ره‌قه‌له‌ و چاوه‌ به‌قوولدا چووه‌کانی خۆی ببینی که‌ تاکو زه‌ردوویی قه‌ت نه‌گرتووی زه‌رد بوو. ره‌نگی بزړکاو و لووتی کز و توێخ هه‌لداو که‌ تاهیر ئیتر ئیشتیای له‌ خواردن نه‌بوو.

تورمیز ده‌ستییه‌که‌ی کیشا و له‌ ماشینه‌که‌ دابه‌زی. کۆلانه‌که‌ به‌هه‌موو پایزه‌وه بۆنی نایلۆنی لینه‌هات. تۆپه‌که‌ی هه‌لگرت. دووسی جاری به‌عه‌رزدا دا. بۆنی پیتوه‌ کرد. به‌ری ده‌ستی پر له‌ ته‌په‌ی هه‌لاتنی لاقی بوو. ئیشتیای جگه‌ره‌یه‌کی کرا که‌ دایگیرسینی و تۆپه‌که‌ به‌لایه‌کی روومه‌ت و دووکه‌له‌که‌وه بنووسینی و چاوی بقووچینی و بزانی ده‌توانی چیمه‌ن و گۆلی چکۆله‌ و مندالانی بی‌ناو و بی‌ده‌موچاو وه‌بیرخۆی بیتیته‌وه که‌ دوای گۆلین چوو بوون له‌سه‌ر رۆژه‌کان ده‌مه‌وړوو پراکشابوون. هیچ شتی به‌راستی نه‌یتوانی هیچ شتی وه‌بیر بیتیته‌وه. مه‌گین لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می که‌یه‌هان و نوسراوه‌ی ره‌شی سه‌ر ته‌ویلی و نرخ‌ی نه‌وت گه‌یشه‌ بو‌شکه‌ی بیست وحه‌وت دۆلار. ئه‌گه‌ر تاهیره‌روا له‌لای نایلۆنه‌که‌ بکه‌وتایه‌ به‌عه‌رزدا زه‌رداوی گه‌ده‌ی هینده‌ له‌ ژیللا ده‌هات که‌ به‌سه‌ر پایز و ئه‌و هه‌موو گه‌لایه‌دا ده‌رشاوه. تۆپه‌که‌ی له‌سه‌ر عه‌رزى دانا و چهن هه‌نگاو چووه‌ دواره. هه‌ر ئه‌و رێبه‌ی سه‌رله‌نوێ به‌هه‌لاتن پیتوا و له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێک له‌ قیله‌تاوی شه‌قامه‌که‌ جیا ده‌بیۆوه.

ماسوولکه‌کانی به‌حه‌واوه لیک ده‌ره‌وینه‌وه و ده‌ستی له‌ جه‌سته‌ی دوور ده‌که‌وتنه‌وه. با سه‌ر و قژی ده‌برد. هه‌رکه‌ یه‌کی له‌ لاقه‌کانی ده‌گه‌یشه‌ عه‌رزى، مندالان له‌ ۱۳۵۵ و تا... ده‌وربه‌ری تاهیر هه‌لده‌هاتن.

هه‌موویان دوایین به‌ش و دوایین کاتی ژبانیان له‌ نیو مشتیان نابوو. هه‌رکامیان شتیکیان له‌ مشتدا بوو، که‌ ئه‌گه‌ر مشتیان بکراوه‌ ته‌وه‌ ده‌وری تاهیر پرده‌بوو له‌ سه‌وتی به‌یانیی شه‌مه‌ نۆزده‌ی خه‌زه‌لوهر. ده‌هه‌می خاکه‌لیوه، خاکه‌لیوه‌ی ۶۴ ... بارانی ۶۶ زستانی ۶۸، هه‌رجاریک که‌ تاهیر به‌لاقی ئاوه‌لاوه‌ به‌حه‌واوه هه‌نگاوێک له‌ تۆپه‌که‌ نزیکتر ده‌بیۆوه (منظومه‌ی شمسی) له‌سه‌ر خۆی هه‌لده‌سوړا و مانگه‌کانی ساڵ لیک گری دهران. هه‌رکه‌ نووکی لاقی ده‌گه‌یشه‌ عه‌رزى منداله‌کان ده‌یانقیژاند:

لیتیده، تاهیر، خۆت لیتیده... لیتیده.

ئىستا تاھىر بەلاقى ھەقىدە سال لىمە ھەبەر ھەلدەھات، لە دەردەھى كۆلان، لە دەردەھى خۆى، لە دەردەھى گەلاكان.

گەيشتە تۆپەكە و تىبى ھەلدا. (بالاخانى) سەعات ساز ھەموو تافى لاوى و سۆماى چاوى لەسەر دىتەن و دەرھىنان و تىخستەنەھى باندۆلى سەعاتى قورمىش دار دانابوو، قەتیش پرواى بەسەعاتى كامپىوتىرى يان تەنانەت ئەو سەعاتانەى بەپاترى كار دەكەن نەبوو ھىندە پىر بىوو، بەپارمەتسى عالىيە نەبوايە نەيدەتوانى چاويلكەكەى لەسەر مەيزەكە بدۆزىتەو، مەگىن بەكوپرە دەستى بەسەر مەيزەكەدا بگىرايە. تازە ددانە عەمەلىيەكەى لە لىوانىك ئاوستىبوو. ھىشتا چاويلكەكەى ھەلنەگرتبوو. لەسەر لىواری چىپاكە دانىشتبوو. لاقتىكى بۆخەوى نىوەرۆ كەردبوو بەژىر لىفەيەكدا كە عالىيە بەيەسقانى بارىك و سەرى بەخەنەو ھىشتا خۆى لە ژىردا كوشمەلە كەردبوو. وىستى لاقەكەى تىرشى بكا بەژىر لىفەكەدا كە دەنگى تەقەنەو كە ھەستا. خۆيدا بەسەر عالىيەدا و تاكو تەواوبوونى خرمەى شىكانى شووشەكە و كەوتنى لىوان و دوايى ھاتنى زايەلەى بى برانەھى داقلەيشانى ھەواى ژوورەكە شانى چكۆلەى ھاوسەرەكەى لە باوھش گرت. لە كەمتر لە ساتىكدا ھەم بىرى بۆمەلەرزەى كەردەو و ھەم سالانى شەرى وەبىرھاتەو. ھەركە خرم و ھۆرەكە دوايى ھات. بالاخان بەچاوى زەق و پىر لە واق و پىمانەو ھەرواىيە دەرووبەر و دوايى پەنجەرەى شكاو و وردەشووشە كە رژابوو تەختى ژوورەكەو، لەو لای لىوانە بەعەرزا كەوتووەكەو ددانەكانى خۆى كە بەپووكى سوور و نايلىنەيەو بەبەزەكەى بى دەنگ و مردووو تا سووچى وەتاغەكە و لای پىچكەى دارىنى ئاوتىنە بالانوتىنەكە پەربىوون، تۆپەكەى دى كە ھىشتا بەئاستەم دەجوولائەو.

عالىيە، چەواشە لە نىوان خەو و ترس و بەخەبەريدا، بەدەموچاوتىكى گىژ و ترسىكى كەتوپرەو، زياتر بەھۆى ئەووەكە بالاخان بەو قورسىيە لە

ناكاو بەسەريدا كەوتبوو تاسابوو، نەك شىرخ و ھۆرەكە. مەلافەكەى لە خۆى پىچابوو و لەبن لىووە دوعاى دەخوتىند.

لە كۆنى شووشەكەو ھەوا ئەوئەندەى كە بتوانى بىتە ژوورى و پەردەكە بەلەننىتەو دواى تۆپەكە ھاتبوو وەتاغەكەو و وردە شووشە ھەتاوتىكى رەنگ بزرگاو و لەتوكوتى بەسەر فەرشەكەدا بلاو كەردبوو.

بالاخان كە ترسەكەى نىشتبوو، تازە وەبىر جىتودان كەوتبوو. تا ئەو جىيەى كە بەسەر شووشەدا نەروا لە پەنجەرەكە نىك كەوتەو و بەقەد كۆلانى كترىيەكى پىر لە ئاوستىو لە دەمىيەو ھەلچوو.

لە پەنجەرەكەشەو غەبرى ماشىنىك كە ھىدەتر لە مۆتەخەون و يان توندتر لە ماخوليايى دوور دەكەوتەو ھىچى دىكەى نەدى. تەنيا لە پشت سەرىيەو گوتى لە دەنگى عالىيە بوو دىگوت:

- چەندە جوانە.

بالاخان گوتى: چى چەندە جوانە؟

عالىيە: چاوكە ئەو تۆپە لىرەيە، دىتووتە.

بالاخان وەك كەسىكى سووكايەتى پىكراو كە ناچار بى خوراكىكى دەمەجاو لەسەر عەرز ھەلگرتەو و بىنەتە دەمى، رۆيى بۆ لای ددانەكانى و ھەلگرتەو و رۆيى بۆ چىشتخانەكە و دەستىكى بەسابوون شوردن. سى جارى وشك كەردەو نەبادا تەلەزمە شووشەى تىبەلچەقىيى. كاتى بەرەو وەتاغەكە گەرايەو لەگەل سەير و سەمەرەترىن ساتى ژيانى شەست و ھەوت سالەى بەرەوروو بوو.

عالىيە تۆپەكەى لەسەر دۆشەكە كە دانابوو بەلایەكى مەلافەكە دەيسرى. پشتى دەستى چرچ و لۆچى عالىيە لەسەر سپىيى رووناك و پەلەرەشە ھەلئوقىوكانى تۆپەكە غەرىب دياربوو بالاخان گوتى:

شەن بىتە با ئەم وردە شووشانە كۆبەينەو.

عالیه گوتی: چهن زیندووه!

بالاخان گوتی: مارز بابانه... مه گین دهستم پیمان نهگا. گوتم ههسته
...م...

عالیه گوتی: ترسای، نا؟

بالاخان گوتی: ترسام؟ جهرگ و دلّم داکهوت. گرمه که ی خو گرمه نه بوو،
به بۆمبی ناتۆمی گوت، فت!

ئیسستا توانییان بۆ یه کهم جار پاش ترس و له پالّ ئەو شادییه دا که
زیندوو ماون. له م لاولای تۆپه که وه بۆ یه ک بترقیته وه.

- ههر به راستی جوانه دا بیته بزائم.

تۆپه که ی هه لگرت و به چیترکی زۆر جحیلتر له خو ی ریکی گوشی.

عالیه ش دوگمهی کراسه که ی داخست. تۆپه که پر بوو له خوینی هاویشن
له قامکی بالاخانه وه بۆ دهستی عالییه.

- ئیسستا چبکه یین؟

- ده توانین ههر لهو په نجه ره وه فریتی دهینه کۆلان.

- ده کړی له جیرانه کان بپرسین بزاین هی کییه؟

بالاخان گوتی: به لام خو کۆلان هیچ کهس ته نانت مندالیکیشی لی
نه بوو.

عالیه چوو بۆ بهر په نجه ره که. پایزیکی خه زه لاوی به کۆلاندا تیده په پری.
سه عات ساز تۆپه که ی فرییدا سهر چرپاکه.

عالیه ورده شووشه ی سهر فهرشه که ی به گسک کرده سهر خاکه ناز.

وه تاغه که پر بوو له چرکه چرکی ئەو سه عاتانه ی که خاوه نه کانیا
دابوو یان به بالاخان چاکیان بکاته وه. پیره پیا وهش هه موو رۆژی خو ی
به کردنه وه و به ستنه وه ی فه نهری ئەوانه وه سهرقالّ کردووه.

له پالّ ئەو دهنگه یه کسه ره و جارزکهره دابوو که عالییه توانیی بۆ
یه که مجار چیمه نی شهخته لیدراوی پیخه فه که ی که مه لافه ی گرمۆله بوو و
بالنجی تیک ته پیو تا سهر فهرشه که هاتبوو و وه تاغه که ی داپوشیبوو
ببینی. هه ولیدا دوایین جاری وه بیر نه یه ته وه که بالاخانی ماچ کردووه و
له سهر لیوی بالاخان شتیکی له سهر تا پای وجودی خو ی نه دۆزبو ته وه.
ورده شووشه کانی له هۆده که برده دهری و بی ئەوه ی بالاخان گوتی لیبی
گوتی:

- ئەوه غهواره یه و تۆزقالّیکیشی جوانی پیوه نییه.

ههر ئەو رۆژه شووشه ی په نجه ره که یان تیگرته وه و هاتنه سهر ئەوه ی
تۆپه که له بهر دهرگی حه وشه دانین، له کۆلانه که و له سهر عهرزی. لهو
تارییکه دا که ههر سهره تایی شه و عاده تی بوو هه موو ئیواره یه ک بیت و
کۆلانه که پر بکا. بالاخان لهو کاته دا که ده یویست دهرگا که داخاته وه نوکه
شه قیتی له تۆپه که هه لدا و دهرگا که ی داخسته وه. تۆپه که که وه ته تالارۆکن
و پاشان هه ولیدا تۆزی هه لبه ز و دابه ز بکا. به ته واوی شه ش گۆشه سپی و
ره شه کانیه وه هیزیدا سهر سه نگفه رشی کۆلانه که. چرای کۆلان و ماله کان
بۆ ئەوه ی تۆپه که ره شاییه کانی لی ون نه بی، هه موو هه لبوون. هه وا ی نیو
تۆپه که خهریک بوو کۆن ده بوو.

شه و ورده ورده سارد بۆوه. تۆپه که خو ی دا به دیواریکدا و تا لیواری
جۆگه ی وشکی نیوه راستی کۆلانه که چوو په پششی. ههر که که وه ته نیو
جۆگه له که وه هه لبه ز و دابه زی نه رمی خو ی ده ست پی کرد و توانیی چهن
ساتیک له زهوی دوور که ویتته وه. ئەوه شی بهس بوو تاکو شتوازی کایه ی
دوو له ههرچی ده ست و لاقه هه میسان بدۆزیتته وه. دوو سی جار هه ستاو
که وه ته وه، هه موو جاریکیش ده بیتوانی تۆزی بهرتر هه لبه زی. تا وای لی
هات که تۆپه که دیتی ده توانی خو ی به قه د داریک هه لخاته وه. له نیو

کۆلانه کهدا کهوت به سهر سه نگفه رشه کهدا و دیسان هه ستایه وه. ئیستا دیتی که ده توانی له تاخرین په نجه ره ی روونا کیش تیپه ری.

کاتی که توانیی خۆی بگه یه نیتته هه وای سه رووتر له پلووسک و پایز و ئانتینتیکی ته له ویزبۆن، ته وای سپیاییه کانی پاک بوونه وه و زهوی نه بیتوانی به کیشی پیشیل و سووکایه تی پیکراوی خۆی جاریکیتر تۆپه که بگتیریتته وه. لهو سه ره گه ردیله ی ئوکسیژن له یه ک دوور ده که و تنه وه و هیچ شتی بۆنی نه وت و رۆژنامه ی لینه ده هات. چرکه چرکی هیچ سه عاتیکیش نه ده هاته گوئی. له توژی ئۆزۆن تیپه ری. له پال مانگیله و ئاپۆله کانه وه رۆیشت و له فه زایه کهدا که وته مه له یه ک دلۆپه تیشکی تیدانه بوو، رۆیشت و رۆیشت و رۆیشت...

من دههههوی چی بلۆزمه وه؟

به ره وهی لئی بگتیرنه وه، مورته زا بیستبووی له گه رزه ن ئاوا بووک به سواری که ره گویننه وه. گوتبووشیان گویدریتی به ره ده رگای حه مامی بووک ده بی سپی بی. هینده سپی و به رزه که سپیایی بووک تیکه له خۆله می شینی عه رزه نه بی. بیستبووی زاوا به پیتان دینن. زاواش ده چیتته حه مام به لام له کۆلانی نیوان حه مامه وه تا په رده ی بووک و زاوا ژنان ده بی سه ربانه کانیا ن گسک دهن تاکو چاوی شه ی تان پر بیتته وه و نه وانه ی که دوو جاریان شوو کردبوو نه ده بوو له مال بیتنه ده ری.

مورته زا له حه مام وه بیبری هاته وه که بووک ده بی به سواری گویدریتی بیتن، له نیوه راستی حه مامه کهدا ته شتیک پر بوو له تری.

له شانشینه که فۆته یان بو باوکی زاوا راخستبوو خه ریکی قلیان کیشان بوو. له هه ر چوار ده وریشی که یخودا و ریش سپی پیتسته پیره که ی خۆیان به ته ختی عه رزی گه رمی حه مامه که وه نووسان دبوو. سفره یه کی گوله باخیان له نیوه راستی حه مامه کهدا راخستبوو که جار له گه له جار ده لاکه کان ده وریبیان دینا و ریزبان ده کرد. کاتی بلووتی زه عفه ران پلاو هات باوکی بووک گوئی:

- بیسمیلا.

باوکی زاوا گوئی: فه رموون.

بو گه نچ و لاوه کانیش له نیو دیوی چکۆله ی کیسه کیشاندا سفره یان راخستبوو. بو نه وهی دلی گه وره کان له خۆیان نه که ن ئاره قیان کردبوو نیو

دهفري ئاوهوه. مورتەزا لە نىپو حەمامەكەدا فۆتەكەى كردەوه و ديسان بەستىبەوه.

سەرى كرد بەنىپو ئاوه گەرمەكەدا. ئاوهكە گەرمایى و كروكپىبەكەى ھەر لە «ئىپوین» دەچوو. لە دەرهوہى خەزىنەكە خاولى لە براى زاوا وەرگرت. دەموچاو و سنگى وشك كردهوه و رۆيشتە سەر سفرەكە. زاوا لە لىوانىكى قەد بارىكدا ئارەقى پۆ تىكرد. خۆى نەىخواردەوه. مورتەزا كەلەگەتتر لە بىست سالانەىبىبەكەى بوو. دەيتوانى سى دەنك گوتىز پىكەوه لە نىپو مشتيدا وردوخاش بكات.

دەستە زەلامەكەى جۆرىك كرد بەنىپو دەورى برىنج و خۆرشتەكەدا و رامالیدا دەتگوت مانگىك لەمەوبەرە كە پىمەرەكەى لە زەوى داگرتبوو. ھەر بەو دەستە چەور و خۆرشتاوبىبەى ئاماژەى پۆ سفرەى نىپوہراستى حەمامەكە كرد كە پىاوئىك بەحەوت ئىستىكان بەتەختى پشتىبەوه لەسەر سفرەكە دانىشتبوو، بەدەمى پرەوه گوتى:

– ئاخەر ئەمۆر وەختى كووپە گرتنە؟

زاوا گوتى: دەبىست زەروو لە خۆيدا. بەھەزار كىشە بەكووپە رازىمان كرد.

مورتەزا بەھىواشى گوتى: بەسلامەتەى سەرى زاوا.

ئەوہى لە تەنىشتى دانىشتبوو گوتى: بەئىستكان مەخۆزە كاك مورتەزا لە كاتى شایبەكەدا گولۆلەت دەكەوتتە لىژى ھا!

مورتەزا گوتى: پىاو كە ھاوړىكەى لەسەر رۆيشتن بوو، گولۆلەشى بكەوتتە لىژى چش.

زاوا گوتى: بچووكى تۆم كاك مورتەزا لە ھەر كوئى بچووكتەم.

مورتەزا گوتى: گەورەمى، بەلام واىبە ھىدى؛ گەنم كە شىن بوو خاكى ژىرەكەى نابىنى؛ دەبىبىنى؟

تەنىشتەكەى گوتى: لەم جۆرە شەوانەدا دلئى خۆت شلۆى مەكە.

مورتەزا گوتى: ناخۆش ئەوہىبە پىاو لە لاى ھاوړىبەكەى تال بى.

لەو بەرى سفرەكەوه باوكى زاوا گوتى:

– ئەى ئەوہ رەزا سىتارژەن و ھاوړىكانى لە كوئىن؟

خزمەتچىبى حەمام گوتى: لە دەرهوہ دانىشتوون چاوەرپى ئىجازەن.

باوكى زاوا گوتى: پىيان بلئى بىنە ژوورى.

خزمەتچى رۆيشتە دەرى و بەمەنقەلىبەك و تاو لەمەبەك سكلەوه

گەرايەوه. بەدوايدا رەزا سىتارژەن ھاتە ژوورى سلۆى كرد. لەگەل

پىرەپىاوى كەمانچەژەن و دۆمەى دەمەك ژەن لە دەورى مەنقەلى دانىشتن.

تيرورپر ترياكيان كىشا. پاشان ئەوہەندە كە مېشك و يەسقانى مورتەزا

بزىرتى لىيان دا. ھەلم و بوغ حەمامەكەى داگرتبوو، پرىش بوو لەو

پىاوانەى كە لەسەر كاشىبەكان سوارى ئەسپ ببوون. يان بەرمىبەكەوه كە

لە چاويان ھەلچەقىبوو كەوتبوون، يان پىالە بەدەست چنگيان لە پرچى

ژنىك گىر كردبوو.

دۆلابى نىپوہراستى بنمىچى حەمامەكە شوشەگەلىكى چكۆلەى

تىگىرابوو كە رەنگى ھەتاويان بەلەتوكوتى بەسەر مېوانەكاندا ھەلدەپرشت.

ھەر لەو شوشانەوه بوو كە دەنگى سى تارەكەى رەزا گەىشتبوو سەربان.

مورتەزا بالنجى چەرمى كىسەكيشانى نابوو ژىر سەرى و ئارەقى كردبوو و

لە نىپوان رەنگ و چوار مېزرابى كەمانچەدا ئەم دىو و ئەو دىوى دەگرد و

ئەو رۆژەى وەبىر خۆى دىناوہ كە لەگەل ھاوړى و ھاوہەندىبەكانى لە دەرگا

گەورەكەى «ئىپوین» ھاتبوونە دەرى و دەستى ئەم زاوايەى گرتبوو و پىي

گوتبوو:

– باوہر دەكەى خەلك ھىچيان تىدا نەھىشتۆتەوه.

زاوا گوتبووى: وىلئى كە خەلكى تۆش.

ساکه چکۆله کهی له باوهش کردبوو چاوپیتی تاکسی بوو.

مورتهزا گوتبووی کوره تو ته ماشای ئه و دیوارانه بکه، چیمان نووسیوه!!
زاوا به ره و تاکسییه ک که له بهر ئه مان خاوی کردبووه گوتبووی:

- شکۆفه ی نوئی.

مورتهزا گوتبووی چی؟ تو شیت بووی، تاکسی گوتی: پیتی ناخوا.

زاوا ناوی تاهیر بوو سیما و سمیلێکی کچه و دهی بوو. به تاکسییه کی
دیکه شی گوتبوو:

- شکۆفه ی نوئی.

وه رنه سه ری.

له گه رانه و هدا له شه قامی جه مشید رۆژنامه یان کر بیوو. ته قه ی تفه نگیان
له دووره و به بیستیوو.

مورتهزا گوتبووی؛ وا دیاره حکوممهت سه گی له پاشه وه ناژی!

تاهیر گوتبووی؛ مائی خۆمان چ که یفیکه.

مورتهزا: یانی هه ر به راستی ئازادیان کردین و خه ریکین ده رۆینه وه بو
مائی خۆمان؟

تاهیر: ئه مرۆ ئه ری؛ به لام هه ول نه ده ی سبه ینی دیسان که و تووبه ته وه
ته نگه ژه.

هه رکه ره زای سیتارژهن ده ستی له لیدان هه لگرت. مورتهزا ده ستیکی
به ئاره قی نیوچاوانیدا هینا و دانیشته. شووشه ره نگیه کانی ژوور سه ری
هه تاویان به سه ریدا ده پرژاند.

له فره ی ئه ولای سه حنه که وه ده نگی ئا و پیکه نین ده هات.

خزمه ته چی خا ولییه کی گو لدا ری به شانیا دا بوو چه ن فۆته ی وشکی
به ده سه ته وه خۆی کرد به و فره یه دا وا برازا واکان خه ریکی حه مام له مایش
کردنی زاوا بوون.

شلپ و هویری ئا و برایه وه. خزمه ته چی فۆته ی له سه ری تاهیر هالاند و
دوو دانه شی له ده وری پشتینه و سنگی پیتجا. قه دیفه که ی دا به سه ر شانی
تاهیردا و هینایه ده ری. هه موو سللاواتیان لیدان. باوکی تاهیر به مشته
پووله ورده ی نیو قاپه که ی هه لده خسته وه به سه ریدا. برای زاوا جووتیک
سه ریایی له بهر پیتی تاهیردا جووت کرد.

مورتهزا هه تا هینانه ده ری تاهیر چاوی تیبیری.

تاهیر وه ک مرۆقی سه ر کاشییه کان جوان بیوو. بۆنی ئاوی گه رمی حه مام
هی ئه و بوو که له ده رگا که وه ده چووه ده ری. حه مام بو هه مووان ئازاد بوو.
ده رگا که ئاوه لا کرا. مورتهزا چه ن شلپی ئاوی سارد به ده موچاویه وه دا.
ده ست و لاقی له ئاوی ساردا شوورد. تیخه کوئیکه ی له سه ر لاسه ری
ئه سپیک هه لگرت و هه لمی ئاوی نه یه کی سه ری و که ره شی ده تاشی گوتی:

- تا قسه و قسه لۆکیان شوین نه خسته و ی برۆ ده ری پیاو!

دوو که لی ئه سه په نده ر کو لانی دا گرتبوو. پیره پیاوه کان له پیتشه وه
ده رۆیشتن ملیوانه ی کراسه سپیه که ی تاهیر به سه ر یه خه ی کوته که بیدا
هاتبوو. که وش ی دوو ره نگی له پیتدا بوو. هه نگا ویک له دوا ی مورته زاوه
له گه ل لاوانی گه رزه ن ئاوا ره شمه ی گوئدریژیکه ی سپی و رووتی گرتبوو که
ده بوو تا گه ره کی بووک به دوا ی خۆیدا رایکی شتی. گه وره کچان له که لینی
ده رگای ماله کانه وه چاویان لیده کرد. تا شه و خۆی به سه ر مورته زادا کیشا،
بووک و زاوا ماوه یه ک له ژیر قه نندا دانیشتن.

مه لا له وه تاغی ماره کردنه وه گوتی ده رگای وه تاغی بووک بکه نه وه با
گویم له ده نگی به لێ گوتنه که ی بی.

باوکی تاهیر چاری دارتووه که ی تا کو گوئ چۆمه که پیتشه که شی بوو که خان
کرد و به مورته زای گوت:

- تاهیرم به تو سپارد ئاگات لیتی بی.

مورتهزا گوتی: بیسپیتره بهخودا، من چیم.

باوکی تاهیر گوتی: قسهکەت جوانه؛ بهلام تۆش چاوی لئ خافل مهکه.

مورتهزا گوتی: نهکا شتییک قهوما بی و ئیمه نهمانزانیوه.

باوکی مورتهزا گوتی: کوپ و کالانی گهړهک پرپاریان داوه بیانندن.

مورتهزا گوتی: بیانندن؟

باوکی تاهیر گوتی: جوړیک داب و نه‌ریته، نزیکه‌ی سه‌عاتیک

دهیانندن، کاتی دهم شیرینییهکیان وهرگرت دهیاننهینهوه.

مورتهزا گوتی: مه‌گین به‌زۆر ده‌کرئ بیانندن؟

باوکی تاهیر گوتی: من خو نه‌مگوتوه به‌زۆری، ده‌لیم داب و نه‌ریتی

گه‌رزه‌نییه‌کانه، بووک و زاوا هاوده‌ستیانن. وه‌لحاسل چاویان لئ خافل

مه‌که. به‌پینج سه‌د شه‌ش سه‌دیش ده‌ستبه‌ردار نابن.

مورتهزا له‌نیو پیوانی میواندا که له‌حه‌وشه بوون چاوی به‌تاهیر

نه‌که‌وت. له‌نیو ژنانی به‌ر هه‌یوانه‌که‌شدا نه‌بوو.

گوتی: ئیستا له‌کوین؟

باوکی تاهیر گوتی: له‌وه‌تاغی سه‌روو دانیشتونن. کامیرایان هیناوه

وینه‌ده‌گرن. پاشان رۆیی بو‌نیو که‌یخودا و ریش سپییه‌کان که له‌ژیر دار

هه‌نجیره‌که کورسییان دانابوو فه‌رشیان به‌سه‌ردا دابوو دانیش.

مورتهزا به‌سرت به‌براکه‌ی تاهیری گوت:

- ئه‌ی ئه‌و ژه‌هره‌ماره‌ی ئیمه له‌کوئییه‌کاکه نوری؟

پتکه‌وه‌چوون بو‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه. بیره‌که‌ی له‌نیوه په‌رداخیک پیسی

کرد و نای به‌سه‌ریه‌وه. هاته‌وه بیری که‌چهنده له‌گه‌ل تاهیر به‌نیو مووچه و

مه‌زراکاندا هه‌لاتوه تا له‌چنگ مییری نه‌جاتیان بی و چۆن که‌وتونه‌ته

ته‌نگه‌ژه‌وه.

به‌نوریی گوت: برۆ به‌کاکت بلئ تاویک بی بو‌ئیره.

تاهیر دری به‌ژنه‌کاندا و خو‌ی گه‌یاند هه‌وشه خه‌لوه‌تییه‌که.

مورتهزا گوتی: بو‌ت تییکه‌م؟

تاهیر گوتی: ئیستا نا. که‌میوانه‌کان رۆیشتن، ده‌چینه سه‌رگبیر هه‌تا

به‌یانی ده‌ست ده‌که‌ین به‌تییکه و لییکه.

مورتهزا گوتی: زۆر به‌م لاو ئه‌و لادا مه‌رۆ ده‌یانه‌هوی بتدزن.

تاهیر گوتی: ره‌شی مشی بردوویه ئه‌و مه‌مه‌یه، ئه‌وه جوړیک گه‌مه‌یه.

پییکه‌وه‌چوونه‌وه بو‌حه‌وشه‌ی میوانه‌کان، شه‌و به‌ئه‌سپایی خو‌ی له

مورتهزا هه‌لده‌ساوی. به‌زم و هه‌را و ژاوه‌ژاوی زه‌ماوه‌ند هه‌روا به‌رز بوو.

هه‌رزه‌کاره‌کان ده‌وری تاهیریان دابوو. مورتهزا قژه‌دریته‌که‌ی تاهیری ده‌دی

که‌به‌قامکی درپژی له‌سه‌ر نیو چاوانی لای ده‌دا. ده‌موچاوی ده‌دی که

جارچار شو‌قی چراتۆره‌که‌ی لیده‌درا و بریقه‌ی ده‌هات. مورتهزا به‌دوای

میوانه‌کان و لاوه‌کاندا ده‌وری هه‌وشه‌که‌ی لیدا و بو‌دوایین جار گوتی له

قاقای تاهیر بوو پاشان له‌نیو خه‌لکه‌که‌دا ون بوو. ده‌می مورتهزا بو‌نی

توندی ئاره‌قی لئ ده‌هات. دری به‌خه‌لکه‌که‌دا و به‌سه‌ر جه‌غزیکدا ده‌سوورا

که‌له‌نیوه‌راسته‌که‌یه‌وه ده‌نگی سیتار ده‌هات و به‌نیو دار و میوانه‌کاندا

ده‌گه‌را. به‌راستی لئی ون بوو. پاشان هه‌ستی کرد راوه‌ستاوه و چراتۆر

به‌ده‌وریدا هه‌لده‌سوورپین.

له‌هه‌یوانه‌که‌وه ژنیک هه‌رای کرد. پووره رو‌قیبا بووک لای ئیویه؟

زه‌ماوه‌ند به‌ویه‌ری شادی گه‌یشتبوو. که‌مانچه‌ژهن و هاو‌رپیکانی

هه‌وایه‌کی کرژیان ده‌ست پی کردبوو.

باوکی زاوا هه‌رای کرد: بزائن له‌نیو ساباته‌که‌دا نین؟ ئه‌و ده‌رگایه

داخن. مورتهزا دلئ گه‌رم داده‌هات و خه‌ریک بوو سه‌رخۆش ده‌بوو.

- ده‌یان‌بینمه‌وه... ده‌یان‌بینمه‌وه.

باوکی زاوا گوران‌دی: خانم بلئ شیو تی نه‌کن، تا ده‌یان‌دۆزنه‌وه.

مورتهزا چاوی بهنوری کهوت که لهو لای حهوشه کهوه هلدههات.

ههراى کرد:

- نوری.

- ها.

- لهنته ریکم بو بینه زوو.

ژن و پیاو تیک دهالان.

هیندی کهس خویمان گه یانده عه مباره که.

- چرا هلگرن... بن داره کان بگه رین.

- کوا؟ نه ونده گوره گور مه که، کوا؟

نوری لهنته ریکى هینا بو مورتهزا. پیره پیاوی که مانچه ژهن قامکه
لاوازهکانی لهسه ره هموو سیمه کان وهسه ما خستبوو.

مورتهزا له نوریی پرسى: تو نازانى له کوین؟

- نا.

- ده توانی که لین و کولینهکانی مالیم نیشان بدهی؟

- پیموانییه له مالیدا بن، بردوویاننه دهی.

- بردوویانن بو کوئ؟

نهو مالانهی دهورو بهر، خودا دهزانى.

- بچین بهدوایاندا؟

- ناتوانین بیان دوزینه وه.

مورتهزا لهنته ره کهی هلگرت. ده رگای کرده وه و چوو دهی.

میوانه کانیش بهدوایدا هلالتن.

باوکی تاهیر ههراى کرد: نهو ده رگایه پیوه دن، نوری.

پیاوه گوره کان خویمان خسته نیوان ده رگاکه و لاوه کانه وه.

- بگه رینه وه بزائم. ده تانه وی هه موو گه ره که که بشیوین؟ ژنه کان برژنه
سه ری، زوو کهن زوو بزائم.

مورتهزا له خه لوه تی پشت ده رگاکه لهنته ره کهی دانا و گوئی هه لخت
بو ژاوه ژاو و پیکه نینی نیو حه وشه که. له هه مبه ریدا گهر زن تاوا
به په نجه ره ی رووناک و تاک و تهراوه له دووره وه کروکپ دههاته بهر چاو.

مورتهزا نه یده زانی له کوئوه دهست پیبکا. ته نانهت جاریک له خوئی
پرسی: من دهمه وهی چی بدوزمه وه؟ ها. تاهیر؟

بهسه ر کوزا خوئیکی باریکدا رژیشت، لاقی له شتیک هه لکهوت.
جوولهی لهنته ره که سیبه ره کهی گه وره و چکوله ده کرده وه. خوئی به ره و
مالیک ده کیشا که گه وره ترین په نجه ره ی رووناکی هه بوو. پیی خوشبوو
سه ر بکاته سه ر په تووی قاتی دووه می چریاکه و گوئی بو خه وی تاهیر
رادی ری که له قاتی ژیره وه خه وتبوو. قوتووی جگه ره ی هومای له ژیر
بالنجه که ده رهینا. دهستی کیشا که له تاریکایی سه ر به تانییه که
شه مچه به ک بدوزیتته وه. جگه ره کهی هلگرت. مورتهزا تاریکایی ده ور و
به ری تاوه لا ده کرد و پیی له سه ر ته رایى گژ و گیا داده نا و دهنگی هه ناسه
کیشانی نارامی خاکی له ده ور و به ری خوئی ده بیست. له ژیر داره کان
ههنگاوی توندتر هه لینایه وه. لهنته ره کهی له خوئی دوور گرتبوو له گه ل
داره کان هلدههات. تاهیر له پشت سه رییه وه بوو. بوئی بن باخه لی
دههات.

- یه ک دوو، یه ک دوو.

وهختی داره کان پراوهستان، مورتهزا گه رووی وشک بسوو که وتبووه هانکه
هانک. کیتیک لهو نزیکانه سه ری هه لپرسوو.

له بهر کیتوه که دا گهر زن تاوا که وتبووه ناوه ندی شه وه وه، نوریش له سه ر

دیواری ماله‌که‌ی دانیشتبوو کۆلانه‌که‌ی خستبووه ژیر چاوه دیری. باوکی
قه‌ولی هزارتمه‌نه‌که‌ی دابوو و له دووره‌وه تاهیر و بووکیان به‌چه‌پله‌پرتزان و
دایهره لیدان دینا.

نوری خۆی فریدا هه‌وشه و ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه. تاقمیک پالیان
به‌تاهیره‌وه نا و خستیانه نیوه‌راسته‌وه. تاهیر هه‌ردوو دهستی هه‌لبری و له
نیو سه‌ما و هه‌لپه‌رکیدا له نوری پرسی:

- مورتەزا کوا؟ مورتەزات نەدیوه؟

کیوه‌کانی ده‌ور و به‌ری گه‌رزه‌ن ئاوا پر بوو له له‌نته‌ری هه‌لکراو.

مانیگۆر

ئه‌وانه‌ی ده‌یانویست هه‌وت هه‌نگاو له‌دوای داره‌مه‌ینه‌که‌وه پرۆن نه‌یان‌توانی
هه‌نگاوه‌کانی خۆیان بپێژین. مورتەزا نه‌یده‌توانی چۆله‌که‌ی سه‌ر دارتیه‌که‌کان
بپێژێرێ؛ هه‌تا و نه‌یده‌هه‌شت. بانگی نیوه‌رۆ ده‌رژا به‌سه‌روچاوبدا. هه‌ینی پر
ببوو له‌ بۆنی ئه‌و ده‌وایانه‌ی که‌ بۆ مه‌لیعای ده‌کری. مه‌لیعا ئیستا له
نیوه‌راستی شه‌قامه‌که‌دا راکشایوو، به‌سه‌ر دهستی خه‌لکیکه‌وه بوو که
ده‌یانویست هه‌وت هه‌نگاو له‌ دوای تابوته‌که‌وه پرۆن. هه‌ر به‌و چاوه
قووچاوانه‌ی وینه‌که‌ی حافزیه‌وه^(۱).

مه‌لیعا: مورتەزا! تۆ چۆن ده‌توانی له‌ هه‌مه‌ر فلاشدا چاو هه‌لینی؟

داره‌مه‌ینه‌که‌یان له‌ لای زیارتگا که‌ راگرت و سلاواتیکیان لیدان. وه‌رێ
که‌وتنه‌وه. کراسه‌ ره‌شه‌که‌ی مورتەزا بۆنی نه‌فتالینی لیده‌هات. قامکیکی
له‌ نیوان ئالتووندا سه‌ر ببوو. سه‌ری وه‌رسووړاند تاكو دایکی مه‌لیعا له‌ نیو
ژنه‌کاندا ببینی. چارشیه‌ ره‌شه‌کان هه‌شتا نه‌گه‌یشتبوونه گۆره‌پانه‌که‌.

پیره‌پیاویک له‌ نیو چه‌قی ده‌رگا که‌یاندا راوه‌ستا بوو، ده‌پرسی:

- کی مردوو؟

ژنیکی که‌ چارشیه‌که‌ی له‌ نیو قه‌دی هه‌لانده‌بوو شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی
بانجیه‌یه‌کی به‌رۆژنامه‌ ده‌سه‌ری، چاوانی هه‌لپه‌رستبووه سه‌ر شه‌قامه‌که‌ و
دهستی راستی به‌شووشه‌که‌وه سه‌روخواری ده‌کرد.

(۱) گۆره‌پان و شوینی گۆره‌که‌ی حافز شاعیری فارس له‌ شیراز.

له ریځگه‌ی خاکیی قه‌بران تابووته‌که‌یان راگرت تا‌کوژنه‌کان بگه‌نی، ریځگایان کرده‌وه بو‌ئوه‌ی دایکی مه‌لیعا له پیتش تابووته‌که‌وه خو‌ی بگه‌یه‌نیتته تاته‌شوره‌که.

مه‌لیعا: مورته‌زا یارمه‌تیی دایکم بده با له و پلیکانانه وه‌سه‌ر که‌وئ.

مه‌لیعا له نیو تابووتی‌کدا که تامی داری دده‌ا گه‌یشته قه‌بران. زه‌رد له‌گه‌ل نیوه‌رؤ داده‌رژا. زه‌ردی‌کی ره‌نگ بزړکاو که پاشان که‌وته سه‌ر قه‌تخه‌ی وینه‌کانی قه‌بران. تابووته‌که‌یان له سئ پلیکان وه‌سه‌رخست و له به‌ره‌یوانه‌که دایانا. بی‌ئوه‌ی که‌س دیار بی. ده‌رگای دارینه‌ی ژووریک که‌ه‌وزیک له نیوه‌راسته‌که‌یدا بو و له‌وه‌سه‌ری دیوه‌که‌ش تاته‌شوریک، کرایه‌وه.

مه‌لیعیان برده ژوورئ.

مورته‌زا لقی شه‌مچه‌ی بو‌جگه‌ره‌که‌ی داگیرساند.

مه‌لیعا: مورته‌زا ئه‌وه‌نده جگه‌ره مه‌کیشه!

مورته‌زا: نیستا خه‌ریکن جله‌کانی داده‌که‌نن. قژی له‌سه‌ر تاته‌شوره‌که پرژوبلاو بو‌ته‌وه. ده‌بی که‌سئ بنیرم ئودکلونه‌که‌ی له وه‌تاغه‌که‌م هه‌لگری و بیبا له جیبه‌ک بیشاریته‌وه.

- یه‌کتی نیبه‌ ئه‌م کوره‌ بگری؟

کوریک‌ی پینج شه‌ش سالان خو‌ی دابوو به‌سه‌ر نه‌رده‌ی هه‌یوانه‌که‌دا.

له‌به‌ر پیی خه‌لکه‌که‌دا خشپه‌خشپی گه‌لا ده‌هات، له‌سه‌ر په‌له زه‌ویبه‌ک نووسرا‌بوو ۱۳۲۰.

ژنی‌ک قو‌لی مورته‌زای راده‌ته‌کاند.

- کاک مورته‌زا... خاتوون کاری پیتته.

- خاتوون؟

دایکی مه‌لیعا به‌ژیر ری‌زیک سپیداردا ده‌هات بو‌لایان.

مورته‌زا چوو بو‌لای خاتوون.

خاتوون گو‌تی:

مورته‌زا ده‌توانی زه‌حمه‌تیکم بو‌بکیشی؟

مورته‌زا به‌هیتو‌اشی گو‌تی:

- چی؟

- به‌که‌س نه‌لئی ها. به‌هیچ که‌س، باشه! ده‌توانی بچی شووشه‌یه‌ک (ئاسته‌ن) بگری؟

مورته‌زا توندتر گو‌تی: چی بکرم؟

دایکی مه‌لیعا گو‌تی: ئاسته‌ن ده‌لیم، ئاسته‌ن. ده‌یانه‌ه‌وئ لاکی نینوخی مه‌لیعا لیکه‌نه‌وه.

قامکه شووش و باریکه‌کانی مه‌لیعا شه‌ره‌یه‌کی له‌سه‌ر می‌زی نان خواردنه‌که هه‌لگرت.

مورته‌زا گو‌تی: حه‌قه‌ن ده‌چم، له کو‌ی بی‌کرم؟

دایکی مه‌لیعا: له ده‌واخانه... زوو بگه‌رپوه، باشه!

مورته‌زا شووشه‌ی په‌یکانه‌که‌ی داکی‌شا. تابلوی دوو‌کانه‌کانی ده‌خو‌تنده‌وه.

شوقیره‌که قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ده‌واخانه‌ی «ئه‌لبورن» داخرا‌بوو.

شوقیره‌که گو‌تی: ته‌نیا شه‌وانه‌رؤژی هه‌یه. جومعانه‌ ته‌نیا ده‌واخانه‌ی رازی داناخری.

ده‌واخانه‌که قه‌ره‌بالغ بوو. کابرایه‌ک باقیی پاره‌که‌ی وه‌رده‌گرت‌ه‌وه.

ده‌نگی کو‌خه‌ ده‌هات. مورته‌زا دري به‌خه‌لکه‌که‌دا و خو‌ی گه‌پانده‌ به‌رده‌می

کابرای ده‌وافرؤش.

کاکه! ئاستهن ههیه؟

دوکتۆر گوتی: نا، حهسهن زاده کێیه؟

مورتهزا گوتی: تکات لێدهکهم ئاغای دوکتۆر.

دوکتۆر گوتی: حهسهن زاده، گوتم نیمانه.

ژنیکی دهستی له چارشپوهکهی هینادهری. دهستیکی قهلهشیو که دۆکهی سابوونی نیوان قامکهکانی لێ نهیبۆوه. بهنینۆکی خه نهگرتوویهوه بهستهیهک دهوای وهرگرت.

مورتهزا گوتی: دوکتۆر من له کوێ ئاستهن...

دوکتۆر گوتی: ئهوه دهگرییت؟ دهگریی بۆ ئاستهن؟

دوکتۆر خۆی گه یانده ئهم دیو.

مورتهزا پالی بهشوشه گه وره دهواخانهکهوه دابوو. خه لک یارمهتییان دا و مورتهزایان برده قوژینی پشتهوهی دهواخانهکه.

قژی مورتهزا ئاوی لێ دهچۆرا. مورتهزایان لهسهه چهن بهسته لۆکه دانا.

دایکی مهلیعا بهسهه بۆنی کافورهوه دهموچاوی دهسپری.

دوکتۆر گوتی: بۆ ئاستهن دهگریی... خودایه... تیناگهم

مورتهزا سی چوار قسهی له زار هاته دهری.

دوکتۆر روویۆشه سپییهکهی داکنه.

حه بیکی دیازپامی دا بهمورتهزا.

- ئهوه بخۆ.

مورتهزا ههر بهو لیوانه ئاوهی حه به کهی قسووتدابوو دهموچاویشی شۆرد. ههر بهو دهموچاوه تهرهوه چاوی له دوکتۆر بری که بهشوشهیهکهوه له پهناي راههستاوو.

دوکتۆر گوتی: ههسته خۆم دهتگهیهنم.

له نیو ماشینهکهدا مورتهزا سههه شووشهکهی کردهوه و لهو بۆنه توند و ناخۆشهدا که نیو ماشینهکهی پر کردبوو، هیلنجیکی دا، سههه له ماشینهکه برده دهری و پشاهه. خه لکی پیاده، روویان وهرسووړاند.

مهلیعا گوتی: دایکم دهیگوت میههه دوو گیانه بۆنی جگههه بهسهردا بچی دهپشپتهوه.

له زردایی گۆرستاندا ریزی دارهکان نه دههیندران.

دایکی مهلیعا شووشه ئاستههنی دا دهست ژنیکی چه کمه له پی که قۆلی هه لکردبوو. ژنه مانیکۆره کهی پاک کردهوه.

دهستی مهلیعا هینده سپی بوو، نینۆکهکانیسی هینده شووش و باریک بوون و خاوین ببوونهوه که توانییان بینین.

مه جید تۆپه که ی فریډا سهر هوماییه که و خۆی کرد به نیتو دوو که لی
 تریاکدا. زگی به پشتی باوکییه وه نووساند و بهری دهسته خرپنه که ی نا
 سهر چاوی باوکی. پۆلوویهک له دهمی مه قاشه که وه که و ته سهر حسیره که.
 هه تا و له په نجه ره که وه هه تا لای که شه فی مه نقه لییه که هاتبوو و دهیوست
 به سهر مه نقه لییه که شدا تیپه ری.

باوکی گوتی: بۆچی واده که ی رۆله؟
 مه جید گوتی: بابا! بنیادهم له کوپوه دین؟
 باوکی گوتی: له... وهره ئه و مندا له لابه ژنه که.
 پاشان به نووکی قامکی پالیککی به مه جیده وه نا.
 خری چه ره که له ده رگای کراوه ی هۆده که وه په ریبه ده ری.

په رده که ش دوو که له که ی ده شتیواند. مه جید له دالانیککی باریکی پر له
 بۆنی پیواز زاخه وه به ره و سپیایی کراسیک رۆشت، که له سهر
 دۆشه کینکی گه وره پان بیوه. ده موچاوی ته ر و چاوه ترساوه کانیسی له گه ل
 خۆی برد و له سهر مه مکی دایه گه وه ی دانا. له سهر ئه و سپیایییه نه رمه ی
 که بۆنی پیواز داخی لیده ههات.

ئه وه چییه؟ نه نکت به قوریانت بی ئه وه چبووه؟
 مه جید به ده می نووسا و به سینگی دایه گه وره به وه گوتی:
 من گوتم: دوا یی!! من....

پشت ده ستیککی پیر و له پی ده ستیککی ده سنوژ گرتوو به سهر قرشی
 مه جید دا تیپه ری.

- چۆن بنیادهم دروست ده بن، چۆن دایه گه وره؟
 دایه گه وره مه جیدی له باوه ش کرد. ده ستی به پشتی و لیواری
 سندوو قه که وه گرت تا کو هه ستیته سه ری. له گه ل مه جید چوونه سهر
 بانجیله که.

- دایکت گوتی چی؟

زه مان نا له کانتر میردا

لایه کی هۆده که پر له خرو هۆری چه رخی خه یاتی بوو و لایه که ی تریسی پر
 له دوو که لی تلیاک.

هیشتا که س سفره ی نیوه رۆی کۆ نه کرد بۆ وه. قاپ وقا چاخه چینییه کان
 پر له تهق و هۆر بوون و تاقه کانیس پر له دوو که ل.

تۆپیککی نایلۆنی به سهر فه رشه که دا تلی ده خوارد و مه جید پرووت
 به دوایدا هه لده هات.

سی سالان یان دوو سالان بوو!!

- برۆ چه وشه کایه بکه.

مه جید گوتی: دایه.

ده سکی چه رخی خه یاتی ده سوورا و هومایی به ژیر ده رزییه که دا
 تیپه په ری.

ژنه گوتی: چی؟

مه جید گوتی: دایه چۆن؟ بنیادهم چۆن دروست ده بن؟

ژنه گوتی: ئه یه رۆ؟ ئه وه چییه، خودا به خیری بگتیری!

هومایی له ژیر ده رزییه که دا کۆ بۆ وه.

ژنه به چه رخی خه یاتییه که ی گوت. ئه مه تۆ بۆ ئاوا ده که ی؟ ده زوو که ی
 پچراندا.

مه جید گوتی: دایه.

ژنه گوران دی له کۆلم به وه تۆش.

دایکم گوتی له کۆلم به وه.

- دایه گه وهی خۆت پیت ده لێ. کوربه جوانه کهم! بنیادهم له بن کوله که وه دینه ده ئی. له وه باخچه به وه.

- له کوتی باخچه که وه؟

- ئه وه کوله کانه ت دیوه؟ له بن ئه وه گه وه یانه وه.

- با بچین بۆ نیتو باخچه که دایه گه وه! با بچین ده ی.

مه جید به سه ره له چکه که وه گوێچکه ی دایه گه وه ی ماچ کرد و خۆی به بالای دایه گه وه ریدایه خشکاند و هاته خوارئ. هه لات بۆ حه وشه تاکو هه موشتی به چاوی خۆی ببینی. به دالانه که دا تیپه پری. له وه تاغه که وه به لای خسه خسی رادیۆبه کی هه لکرا و دا رۆشت. هاوین ماله که ی پر کردبوو. ماسوولکه ی شلکه رانی مه جید هه ره له سه ره به که م پلیکان وه ژان که وت.

کراسه که ی بۆنی سابوونی لێ ده هات. بێ ئه وه ی پال به نه رده ی پلیکانه کانه وه بدا تاکو بیستی دهنگی گریان رۆشته خوارئ. پاشان خۆی کیشا دوا وه تاکو ئه وانیه که چوار سووچی به ره که یان گرتبوو و ته رمی دایه گه وه ریان ده برد بتوان تیپه پرن. دهنگی لا اله الا الله له پلیکانه کانه وه رۆشته خوارئ.

بۆنی پیوازداخ هیشتا له به رده ستدا بوو و پیکه نینی بێ دهنگی دایه گه وه له سه ره تاغه که بوو له نیتو لیوانیک ئا ودا، له سه ره ددانه عه مه لیبه که ی.

کاتی که مه جید یه خه ی کراسه که ی کرده وه و تفی ده می به زۆر قووت دا بیستی که باران له حه وشه که یانه وه تیده په پری. ئه وه مندالانه ی که له بن کوله که وه به رووتی دینه ده ئی، ئیستا دهسته ته ره که یان کردوو به ده میاندا و ناتوانن له به ره باران چا وه لێتن.

ده بوو به سه ره باقیی پلیکانه کانه هه لاتبایه و چرای به ره هه یوانه که ی هه لکرا دایه له پشت شووشه که وه چاوی له باخچه که بیریایه. باخچه که له پشت حه وزه که وه هه لکه وتبوو و کوله که کان ورته یان لیتوه نه ده هات. مه جید بالته که ی له ره ختا و یزه که کرده وه و له هه وای سارد و سپری به ره هه یوانه که وه به ره و ده رگایه ک سه ری پیتوه نا که ده چوو حه وشه.

سه ری پر له خه ره و دوو که ل بوو. له حه وشه وه به مست خیز له عه رزی هه لده که ندران و ده دران به ده موچا ویدا. بۆنی سووتانی چه رم و سوور بوونه وه ی ئاسن به پالیدا تیپه پری. هه تاو تاکو شیرین کردنی خورما هاتبوو خوارئ. مه جید هه ره دوو دهستی راست و چه پ گرت به نیتو چاوانیبه وه.

سه ری به ردا وه و هه لات. دوگمه ی کراسه که ی کرابوونه وه. ده می تامی خۆلی ده دا. په لاکیک به سه ره سینگیبه وه ده له ریه به وه. شاقه لی پشته وه ی کراسه که ی هاتبوو ده ئی له فانووسقه که ی. گوئی له هاواری خۆی نه بوو. له هه مبه ریدا داریک به ره و تیل دروو که فریترای. په نجه ره یه کی دارین له په نا شیره ئا وه که دا که وتبوو سه ره عه رزی و خه ریک بوو له ت و کوت ده بوو. چه ن که س هاواریان ده کرد:

مه جید خۆت بده به عه رزدا، خۆت بده به عه رزدا، نه گبه تی.

تا مه جید توانی خۆی فریتراته نیتو که نده لانیکه وه نیوه ی ده موچاوی وه ک په ره کاغه زیک لێ بۆوه. به سه ره وه درا به سه ره گیا و گژدا. لاقی هیشتا بۆنی پۆستالی لیده هات.

ته وای هاوینی ده ور و به ری خۆی ون کردبوو. توانی تۆزی خۆی بتلینی و شانیککی بنی به به ردیککی گه وه وه. تۆزیکیش توانی بیر بکاته وه. دهستی بۆ هه لگرتنی مشتیک هاوین درێژ کردبوو که نووکی قامکی به سه ره که وانیه به رده که دا کیشرا.

- چه نده له کوله که ده چی! بنیادهم خۆ له بن کوله که وه نایه نه ده ئی، دایه گه وه!

بئ وەرر و نادرهخت

هەر چوار سه فحه و خوله که کانیان بردبوو. ئەوه بوو که بورجی سه عاتی شارهداریی رهشت له چوار لاوه کون ببوو و ئاسمان و بهیانییه کی کون کراو و بئ رۆژ ژمیر و کاتژمیر، بالندهیه کیان له سه ربانی شارهدارییه وه بهرئ دهکرد. جئ پئی بۆمه له رزه ی سالی ۱۳۶۹ به سه ر خشته قه له شیوه کانی بورجدا ده هاته خوارئ. په نجه ره شکاوه کانی پیشیل ده کرد و له توکوئی پاشماوه ی گئچی له گه له سپیایی تهرمی دیواره کان و ئەو میعماریه پرشکو و ماته مباره فریده دا سه ر قیله تاوی شه قامه که. گۆره پانی به رده می بورجه که هئشتا به بارانی شهوی پیشوو خووسابوو و پاسیک دهوری لیده دا و جیره ی تورمه که ی بۆ لای ئەو کریکارانه ده برد که له لای بورجه که وه، له لای سینه ماکه وه، له لای شارهدارییه وه هه لته رووشکا بوون. هئندیکیان هئشتا نانی به یانیان نه خواردبوو جگه ره یان ده کیشا. پیرترینیان پیاویک بوو که په یتا په یتا به بی دهنگی بنیشت جاوین قسه ی ده کرد.

- چی؟

- ده لئیم که هاوین دئ راوچی له پردا هه رزان ده بن.

هه لاتن بۆ لای پاسه که. پیاویک سه ری له پاسه که هئینابوو ده رئ ۱۲۰۰ تمه ن و نه هار. چهن کهس له گه له کوخه و بۆنی جگه ره سوار بوون. پاسه که ئەوانی برد و به یانی تا دوایین کاتی خوئی، به تاکسی بار و لۆریی چه پره که وه دهوری گۆزه پانه که ی لیده دا و رۆژیککی تاو و ساوی که به ۱۲۰۰، ۱۰۰۰، ۸۰۰ تمه ن سات له دوای سات هه رزانتیه ده بوو،

جوانترین گۆره پانی خه م تیزاوی رهشتی له کریکاران به تال ده کرد.

ئوه نده به تال، ئوه نده خه مبار که مورته زا بتوانئ هه ست به ته نیایی بکا. له پال سه کوئی دوو کانیکی داخراو و له سه ر هه لته رووشکانی خوئی هه ستا و له گه له باویشکه ماندوو که ی وه ریکه وت. به دژواری بیست سالان بوو. لاقی به قه د جووتی چه کمه دیشا و لاجانگی چه په ی تا به ر چاوی، به قه د بیره وه ربی رهش هه لگه راوی مستیک، خوئنی تیزابوو. سئ رۆژ له مه وه بهر کتیب فرۆشییه که یان له قه راغ شوسته ی لای بانکی میلی لئ کۆ کردبووه. ئەویش هه ر دوو رۆژ له مه وه بهر (چه نده م پئخۆشه لئیده م شتیک بشکینم). هه لته ک هه لته ک به شه قام و گه ره که کانی رهشتدا رۆیشتبوو، ته نانه ت جارێک ها تبوو سه ر ئەوه ی به ردیک بکیشئ به چرای زه ردی سه ر چوار ریبانه که دا. نه ک ئەوه ی له زه رد ترسابئ یان رقی لئی بی. ته نیا پئی خوئ بوو خرمه ی شکاندنی شتیک بیستی. شتیک به دده له یه سقان و پیستی جهسته ی خوئی. هئشتا به ردیککی نه دۆز ببوو که چراکه سوور بوو. ده بوو له توکوئی ورد و سوور و شووشه یی به حه واوه پرژ و بلاوبیته وه و قله پی خوئ برئ به سه روچاوی شه قامدا. پاشان حه تمه ن چراکه به کۆله که ئاسنه که به وه ده که وت و شه قامه که له سه ر جه غزیک زه رد ده بوو... پاشان سه وز. به لام ماشینه کان تیپه ریبوون.

چراکه له سه ر پیچکه به رزه که ی راوه ستابوو و ئیستا مورته زا له سیته مین رۆژدا نه یده زانی بۆ به ره و گۆره پانی «کوچ» ی رهشت ده چی و یان سه وزی فرۆشه کان به ده ست ئاو له وه هه موو سه وزه ده پرژئین.

به لام ده یزانی که هئشتا خرکه به ردیک له سه ریدا به بی هیچ دهنگی شکانیک ده هاویشتری. دوگمه یه کی کراسه که ی له ژئیر ئەو گه رمایه دا که ده هاته خوارئ کرده وه. له ژوور سه ری په له هه ورپیک له گه رووی ئاسمان گیرابوو. له بهر بۆتکه ی رۆژنامه فرۆشییه ک راوه ستا و چاوی له رۆژنامه یه ک کرد که تاکو لاپه ره ی پرسه و سه ره خوئی خووسابوو. له ولای

بۆتكەكەۋە دەپراپەي سەمسارىيەك تازە ھەلدرابۆۋە و كورسىلەيەكى گەۋرەي لانكەيى پىر لە تاسەي دانىشتن بەئەسپايى رادەژا.

- ئەو كورسىلەيە بەچەندە كاكە؟

سەمسار گوتى: كامە؟

- ئەۋە.

كورسىلە پراژانەكەي ھىدى كردهۋە و پاشان... ھەر جوۋلەي نەكرد.

سەمسار گوتى: بىست ھەزار تەن.

- حاح... بۆ ھىندە گران.

سەمسار گوتى: ئەۋە، كورسىلەي نازملووك كچى ناسرەدېن شايبە.

مورتهزا گوتى: بە نازملووكەۋە بىست ھەزار تەن؟ يان بەيى نازملووك؟

- شەيتان بەنەحەت بى، بەۋ بەيانىيە زوۋە. پىرۆ كاكە گيان پىرۆ.

مورتهزا رۆيشت و كورسىلەكە ھەمىسان لەسەر پىچكە كەۋانىيەكەي

پراژانى خەماۋىيى خۆي دەست پىتكردەۋە. لە دواي سەمسارى ھەتا مەيدانى

دارتاشەكان ھىچ رووداۋى نەقەوما. تەنيا ھەۋا بۆنى كادارى لىدەھات. لە

دارتاشىيەكى چكۆلەۋە گىرەي رەندە دەھات. لەبەر دوكانەكەدا چەن

كۆلكەدار كەۋتەۋون كە مەعلوم نەبوو گوتىزىن يان سىپىدار.

دارەكان بەراستى مردبوون و ھىچ كەس تەنانەت تۆزقالتىكى بەخاك

نەسپاردبوون.

مورتهزا ھىندەي چاۋ لە رەندەكە پىرى كە بەسەر دارە مردوۋەكەدا

دەپرۆيشت، تا ئەۋەي دارتاش دەستى لەسەر رەندەكە ھەلگرت. قەلەمىك

بەپشت گوتىچكەيەۋە بوو، ھەر بەۋ قەلەمە لەسەر دارەكە شتىكى نووسى،

ھەر ئەۋ جوۋرە كە پايز لەسەر دارەكان دەنووسى (پايز).

گوتى: چىيە؟ لە كار دەگەپتى؟

مورتهزا گوتى: چۆنت زانى؟ بەلى.

- بەرەنگتدا ديارە لەۋە ناچى شتىك بەدروست كردن بەدى. كەوايە لە دووى كار دەگەپتى.

- ئەگەر بىي.

- دەي چ كارىك دەزانى؟

- ھىچ... ھەر كارى ئىۋە بفرمبون.

- ھىچىش و ھەر كارىكىش كە من بلتىم؟

دىسان دەستى كردهۋە بەرەندە لىدان. ئىستا پرشتى دار دەتگوت لە

گرىبانىكەۋە دادەپرۆتىن و مورتهزا ۋەبىرى ھاتەۋە كە دواي ئەۋ ژانەي

لاجانكى تەنيا لە ترسان ھەردوو رانى پىكەۋە نووساندبوو. (دنيايەكى

قۆرە، پىاۋ جارى وايە لە بىرى دەچىتەۋە كە دەتوانى بگرى). خەرىك بوو

پىرا كە دارتاشەكە گوتى:

چەن پەنجەرەي لىتە دەتوانى بيانەي بۆ كۆلانى «جىس»؟ دەزانى لە

كوتىيە؟

مورتهزا گوتى: نا؛ بەلام پەيداي دەكەم.

- دەيى دانە دانە بيانەي، نەيانشكىنى.

دارتاش ناۋنىشانەكانى شەقام بەشەقام بەوردى پى گوت و مورتهزا

پەنجەرە بى شووشەكەي ھەلگرت كە دەرىجەكانى لە سەرۋە كپ كرابوو،

بەسنگىيەۋە نووساند و ۋەپى كەۋت.

دارتاش گوتى: ھۆي... ناوت چىيە؟

مورتهزا ھەمىسان ئەۋ بەردەي دۆزىيەۋە كە لەنىۋ سەرىدا دوور

دەكەۋتەۋە:

- تا سى رۆژ لەمەۋبەر پىتيان دەگوتم مورتهزا.

ئەمجار ھەنگاۋەكانى توند كرد. ئىستا ئەۋ تەنيا ۋەتاغى دنيا بوو كە

دەيتوانى بەپەنجەرەكەيەۋە بەشەقام و كۆلاند پىرا. رەشت بەۋ گەرما

پشووپرهی بهر له باران بارینی گه یشتبوو. مورتەزا ئیتر ئه و ژانه به چریکه ویستاوهی لاقی نه مابوو. ئەگەر هه موو ریگا که تا کو کولانی جیر هه لاتبایه و په نجه ره که ی بدایه ته ده ست عه مبارداری دایه نخانه که و بگه رایه ته وه و دیسانیش هه لاتبایه و دیسانیش... دیسانیش... هه م رۆژ ته و او ده بوو هه م دهیتوانی چاو له ده ورو بهری نه کا و دهنگی شه قامه کانیش نه بیستی.

شه قام پر له هاره و گرمه ی کومپرئیسور بوو. هه ر چه ند هه نگا و که سییک له پشت ئاره قی نیو چاوانیییه وه به سه ر ده سکی درتله که وه کوور ببووه و به هه موو شان و باسک و پیستی ده موچاوانیییه وه ده له ریبه وه. ئەوان ئەسفالت ته که یان کون ده کرد و مورتەزا دهنگی له رزینی شه قامه که ی به قولایه ی لاقی ده بیست. ماشینه کان به سه ر بئ دهنگی ته گه ره کانیا ندا ده رۆیشتن. تابلوی «شه ریکه ی گازی خه زه ر» پالی به دارتی که وه دابوو که روون نه بوو بۆ به وه هه موو گه لایه وه به ره و ئاسمانی رووته ن و بئ گیا ده چوو. مورتەزا له یه کییک له دریل به ده سه ته کان نزیک بووه که دوو قوتوولکه ی ره ش و خری به گو تیچ که وه بوو. نه راندی: گو تی لئییه ده لئیم چی؟ کریکاره که سه ری له قانده. مورتەزا دیسان نه راندی: ده لئیم شتی چاکه ها... پیساو ده توانی به که یفی خۆی به نه رینی... ده توانی له و نیسه و راستی شه قامه به که یفی خۆت تی هه لکه ی له گو رانی، نا؟ کریکاره که دریلی له قیله تا وه که درکیشا. ورده قیل له پشتی لاق و قولی ده درا.

بئ ئه وه ی مته ق بکا به بزیه که وه گو تی: ده لئی چی؟
ئه مجار مورتەزا یه که به خۆی گو راندی: ده لئیم له نیو ئه م گرمه و هاره یه دا ده کری پیساو مه له بکا، به شه رتی به یلن پیساو خۆی رووت کاته وه...
هیشتا خه ریکه ی گو راندن بوو که ئەندازیاری گازی خه زه ر ده ستیدا به پشتیدا.

- چبووه؟

مورتەزا گو تی: هیچ کاکه، لئی ده پرسم کولانی جیر له کو تیوه یه، مته قی

لیتوه نایه. ئەندازیار به کریکاره که ی گو ت: خه ریکه ی کاری خۆت به.

له و بهری شه قامه که وه کولانی جیری نیشان مورتەزا دا و هه تا ونبوونی مورتەزا له نیوان ماشینه کاندا به دردی دهنگی و دلۆچاناییه که بئ هۆوه چاوی له سه ر هه لئه گرت. هه رکه مورتەزا به شادییه که ی نازارا و بییه وه گه یشته سه ری کولانه که چاوی به پیساویک که وت که شه مچه یه که ی بۆ جگه ره که ی هه لئکرد. دۆزه خیک به قه د گری شه مچه که له می شکی مورتەزا دا هه لئبوو. جو ریک ده موچاوی به چاوی زه قه وه به ره و شه قامه که وه رسوورانده که ده تگوت هه ر ئەو ساته ره شت خه ریکه به گو ره پان و می عماریی ژیر خشتی سوور و شیداری و ئانتیل و هاوین و بارانی پایزییه وه ده ته قیته وه. به لام تا قمیک به چیرتی ناشتا وه له بهر نانه و اخانه یه ک را وه ستابوون. هه وا گه رم ببوو. په نجه ره که خۆی به مورتەزا وه نووسانده بوو. له مالتیکه وه دهنگی گو رانیی «به نان^(۱)» ده هات و ژنییک سه رتا پا ره ش به چار شپوه وه ده رۆیشت.

هه تا ژنه گه یشته قه سایی، مورتەزا چاوی تیبری. پاشان په نجه ره که ی هه تا بهر ده موچاوی هه لئنا. ئیستا کچیک به چار شپوی گو لداره وه له قه سایییه که هاته ده ری. مورتەزا دیسان په نجه ره که ی به سنگیییه وه گرت. ئیستا ژنییک له که وشه کانیییه وه تا نیگای ره ش، به نیوان قه سایی و مورتەزا دا ده رۆیشت. ده تگوت عازیه تباریییه که ی هه تا هه تایی به کولانه که دا تی ده په ری. که مورتەزا به غهیری هه لاتن چاره یه که ی دیکه ی شک نه ده برد بۆ له بییر چوونه وه ی. هه تا بهر چایخانه یه ک هه لات، سه ری کرد به ژوو ری دا و پرسی:

- دایه ن خانه له کو تیوه؟

قلخه یه ک و هه ناسه سوارییه ک و کوخه یه ک گو تی: له و سه ری کولانه که باده وه له کولانیکی بن به ست دایه تابلۆکه ی دیاره...

(۱) گو رانیییکی به ناوبانگی فارسه.

وهری كهوت. زۆر بهئهسپایی. هینده بهئهسپایی، كه خهلك تهگه بهپياسهش بهلايدا تیده په پین دهنگوت هه لدین. دیواری كۆلانه كه هینده توند بهملاو لای دهموچاوی مورتهزادا تیده په پری كه ئه و دهیتوانی ئه و دیوی دیواره كان ببینی. هۆده گه لیتیکی داته پیو كه تیکده هالان... فه رشی گرمۆله بوو كه گۆله كانیان وهریبوو و بۆنی برینی لی دههات.

په نجه ره كه به بهر ده موچاوی مورته زاوه بوو. له رادیۆ به كه وه دهنگی خشه خش دههات. گه رما، خوتی زه ریا ی خه زه ری هیتابوو کردبووی به سه ر ئه و پللیكانانه دا كه له بهینی وه تاغه كاندا به له توکو تی كه وتبوون و مردبوون. مورتهزا له سه ر خواجه نشینی به رده رکی مالتیک دانیشته. په نجه ره كه ی له سه ر رانی داناو چاوی له ده رگای مالتیک بری كه بۆنی خوشی هتیره لماسی سووره وه كراو له و دیوی به وه دههات.

- نا ته نیا ماندوو بووم.

- ئه و مالانه ت دیوه؟

- ئه ری... به لام... تا ئیستا پیموا بوو ئه گه ر پیاو توند به رتیدا پروا ده توانی بهر و پشتی هه موو شتیك ببینی، به لام...

كه میکی كایه به كه له بابهی ده ربیجه ی په نجه ره كه كرد. دا یخست، کردیی هه وه هه وایه ك خۆیدا به ده موچاوی دا. ده تگوت كه سیك فوو له ده موچاوی سووتاوی كه سیکی تر ده كات. مورتهزا دیسان مسته كه ی وه بیبر هاته وه. به ری دهستی به لاجانگه ره ش هه لگه را وه كه یدا هیتا.

- ئه گه ر توژی به راپرایه مه وه كتیبه كانیان ده دامه وه. نه یانده دامه وه؟

سه ری كرد به ده ربیجه ی بی شووشه ی په نجه ره كه دا... ته نانه ت تنۆکی بارانیس نه باریبوو. هه وا هه تا ئیژنگی سووتاو گه رم دا هاتبوو.

خه لك تاك و ته را تیده په پین. به بی ساك، به بی جانتا. ئه وه ش یانی خه لك كۆلانی جیریان پێخۆش بوو و عاده تیان پێ کردبوو.

- هه ستم پرۆم.

تا گه یشته بنی كۆلانه كه شانی شل بوو و په نجه ره كه به ده ستیی هه وه شوڤر بووه. دایه نخانه له ولای دهنگی ئانبولانیسكه وه بوو كه دههاته پیتشی. دیواره كه ی رهنگ نه كراو بوو به دار به ستی ئاسنینه وه. دیواره كانی كون كون بوو و هیتستا په نجه ره یان تینه گیرابوو. دهنگی زاق و زرووقی منداڵ حه وشه كه ی داگرتبوو. ئه مباردار به نا قایل یی هه وه گوتی: له هۆی دابینی. مورتهزا چوو بۆ لای دار به سته كه. له كه لینی ده رگایه كه وه سه ری كیتشا وه تاغی بی دهنگی منداڵان، كروكپ بوو و بۆنی قسلی لیده ههات. ئه مباردار گوتی: له وی نا، له سه ر هۆوه ی ئه و سه ر دابینی.

- مورتهزا به ره و كه لیتیك رۆی كه ئه مباردار پیتشانی دابوو. ئیستا دهنگی منداڵان له به رده میدا بوو. په نجه ره كه ی به وی هه له په سارد. وه تاغ پر له چریای سپی بوو. نه رده ی ده وانده وری چریاكان سپی بوون. سپیاییه ك كه به رتیدا ده رۆیشت. سپیاییه کی كایه به كایه كه هه تا سه ر مه لافه كان ها تبوو و خۆی به سه ر ده موچاوی مندا له كاندا دابوو.

ئه گه ر دهنگی ئه و هه موو گریانه ی نه بیستبایه مورتهزا پروای ده كرد كه هه موو مردوون. ئه وان توو كه سه ریان لووس بوو و چاویان له یه كتر دوور بوو. یه كیان ده می كه فی کردبوو. لیتیوی خواره وه ی خۆی ده جاوی. كه فیشی ده كرد و كه فه كه ی ده میشی قووت ددا. ده موچاوی هه موویان وردیله بوو، رووت و قووت بوون.

پیتستیکی چرچ و لۆچ به سه ر رانیاندا كشا بوو. هیتچیان نه یانده توانی مشتیان بقووچیتن و قامكه لیک بلاوه كانیان راده ته كاند... ئاوا... كایه یان له گه ل گریانی خۆیان ده كرد. ده ور و پشتیان پر بوو له بووكۆكه و له بیستۆکی شكاو. بووكۆكه یه کی باخه، تفهنگی کی باخه، ماشین گه لیک كه چرای سه ریان كه یان كوژابۆوه... شه قشه قه... شه مه نده فه ر... رهنگه له و

دیوی پهنجه ره که وه منداله کان وادیار بوون و هه موو شتییک شکاو و پیشیل کراو دهاته بهرچاو .

مورتهزا پهنجه ره که ی هه لگرت. عه مباردار گوتی:

- چی ده که ی؟

مورتهزا گوتی: ئەوانه چین؟ لهو نیو وەتاغە... ئەوانه چین؟

عه مباردار گوتی: ئەوانه؟ ئەوانه مۆنگۆلن.

- چی؟

- مۆنگۆلن ئیتر؛ یانی تا ئاخری عومریان ده بی که سییک خۆراکیان به ده مه وه بکات، ناتوانن بیر بکه نه وه، ده بی که سییک خاوینیان بکاته وه، زۆریش عومر ناکهن، ده مرن... حالی بووی؟ زوو ده مرن.

مورتهزا پشتی له دهنگی منداله کان کرد، به لام بۆنی شیر و بۆنی نه خۆشخانه و بۆنی ته پری مه لافه ده می پر کردبوو، ئەو بهرده ی له سه ری خۆیدا لی ون ببوو، ته نیا پیی خۆش بوو دانیشی. هه لته رووشکا. ده ور و پشتی هینده ی دهنگی گریانی مندال لی که له که کرابوو ده تگوت دهنگیان له کونی ژوور سه ریبه وه داده رژئی و ئەو هه تا ئەژنۆ... تا یه سقانی سنگی، تا روومه تی تپی هه لده چه قی. دهنگی عه مباردار له پشت گرمه و هاره ی کومپرتیسۆره کانه وه ده هات.

- بو وا دانیشتووی؟ ههسته برۆ پهنجه ره کانی دیکه ش بیته.

مورتهزا له سه ره هه لته رووشکانی لاقه سه بووه که ی هه ستا. تاقه تی نه بوو لییدا و ده م و له وسی عه مباردار تییک بشکینی. یان ده بوو خۆی بکا به وه تاغه که دا و دانه دانه منداله کان به سنگیبه وه بگری و ده میان هینده به کراسه که یبه وه بگوشی هه تا یه کی دووسی نزه ره ده دن و سه ریان شل ده بی و ده که وی به لادا و هه ره له وی به سینگی مورته زاوه و له نیو باوه شیدا ده مرن. یان ده بوو دانه ویتته وه و پهنجه ره که هه لگری و سه ری بکا به نیویدا.

هه رکه وه ری کهوت تیگه یی که له ژیر پیست و له یه سقانه کانیبه وه دهنگی کهوتن و شکان و شکان و شکان... شکانی شتییک دی.

لاقی له سه ره نیوه ریبه کی توئی توئی بوو میرووله ی ده کرد. پهنجه ره که ی به دهسته وه بوو له دایه نخانه هاته ده ری.

عه مباردار گوتی: بو کوئی ده به ی؟ گوتم له هۆویی دانن.

مورتهزا هه ره ئەوهنده ی که خۆی گوئی لی بی گوتی:

- ئەمه... هی خۆمه... ئەم پهنجه ره یه هی خۆمه.

ده موچاوی به دربیجه که وه نووساندبوو و چاوی له میعماربی باله خانه و شه قام و میعماربی خه لک و... میعماربی دهنگه دهنگی بی برانه وه ی زیده که ی بریبوو.

عالیه گوتی: که ناوا دهباری و هتاغه کان دلۆپه ده کهن، چاویتکمان له سه ری بگردایه. له گه ل تۆمه برابیم! برابیم ههستا سه ر قوون. ته مه نی وه ک دوا ی سه ربازی ده چوو.

عالیه گوتی: ههسته برابیم.

برابیم گوتی: بچینه سه ری چ بکه یین؟

عالیه گوتی: شتییک بدهینه به ر دلۆپه که.

برابیم گوتی: مه گین ده رگا که ی داناخا؟

عالیه گوتی: چۆن دهباری!

له ده ره وه خوړه ی ناو له باخچه که وه ده هات و له گه ل بیستنی ته قه ی لکه دارتیک که ده درا به پلووسکه که دا، عالییه قابله مه کانی هه لگرت و کوره که ی ته شتییک.

له پلیکانه ئاجوریه کان که به شه که تی له سه ر یه ک هه لچندرا بوون وه سه ر که وتن. برابیم له دایکی که له گه تتر بوو. قه ت به دایکی نه گوتبوو که زانیویه له به ندیخانه له دایک بووه. عالییه ش ته واوی رۆژنامه کانی نه و ساله ی فرییدا بوو. له چکه که ی له ملی هالا بوو و سپیایی پرچی ریشکو ره شه کانی رادا بوو. له سه ر دوا یین پلیکان برابیم گوتی: نه و ده زانی که و تاغه که دوو کلیلی هه یه؟

عالیه ده رگای وه تاغه که ی کرده وه. گوتی: نه پرۆ وه تاغه که پر بووه له ناو، رۆیشت بو به ر په نجه ره که. به لاقه روو ته کانیشیدا ده کرا تیبه گی که پیر بووه. په نجه ره که ی پیوه دا. بارانه خو ی کیشا دوا وه.

عالیه گوتی: قه ت نه وه قسه یه، ته ماشا فه رشه که به جار ی خووسا وه. ساتینی روو ته ختییه که ش خووسا بوو. زه رد بوو، بو نی په ره مریشک له بالنجه کان ده ات.

عالیه لایه کی ساتینه که ی هه لدا وه له سه ر دۆشه که که دانیشت له پال

رۆحی ئازادبووی شته کان

له خوار خشته سووره کانه وه، باران بو لای بانجیله که خوار ده بووه. پاشان که وانه ی ده کرد و له په نجه ره که وه ده بارییه سه ر فه رشه که. بالته ویه کی نه تلله سی به ره ختا ویزه که وه هه لئاسرا بوو. ناو له یه خه ی ناوه لایه وه تیپه ر ببوو سه رشان و ته واوی قۆلکی خووساند بوو.

له هه مبه ر ناوینه یه کی بالانوتیندا کورسیله یه کی خالی دانیشتبوو. په رده که تا نیوه راستی وه تاغه که ده هات بو نی خو ری مه ری له سه ر فه رشه که هه لده گرت و له په نجه ره که وه هه لیده رشته سه ر شه قام. گرمه ی یه خچال له ده رگای ناوه لای چیشته خانه که وه تامی ساردی چیشته کۆنی ده هینا و به سه ر ته پله کی پر له قوونچکه جگه ره دا تییده په ری. به په نا جیویانه که دا راده برد و به درزی ژیر ده رگا که دا ده چوو ده ری که ته واوی جه سته ی پر له گرتی دارگوتیز بوو. له پشت نه م ده رگایه وه پلیکانی ئاجووری هینده ی پیچ ده خوارده وه و ده چوو خواری تا ده گه یشته دیوارتیکی شیدار، له ویتوه دهنگی ده مه ته قه ی عالییه و برایی کوری ده بیسترا.

عالیه گوتی: نه م ژنه هه ر له به یانییه وه ده روا، جاری وایه ئیسواره درهنگان ده گه رپته وه، هیندی جاریش تا شه وی...

برابیم له نیو پیخه فه که بیدا تلیتیکی دا.

عالیه گوتی: مانگیکه هاتوو، هیشتا کرتیکه ی نه داوه...

پشت لیوی عالییه تازه چرچ و لۆچی تیکه وتبوو. برابیم دیتبووی؛ به لام خو ی نه دیدیتبوو.

چرپاکه دا جووتی دهمپایی پاژنه بلیندی سوور داندرا بون و عالیه چاوی له لاقی ده کرد که خه ریکن له پیمان ده کن. چیتژیکی له بیرکراو له بهری پیسه وه تا کوئه ژنوی وه سهر کهوت. برایم قابله مهی دا بهر دلۆپه کان. به نووکی لاقی ته شسته کهی هینده رادا به سهر فهرشه که دا تا دلۆپه یه که به دهنگی مسه وه داکه وت و له توکوت بوو.

دوای دهنگی ئه و دلۆپه یه عالیه چاوی له سهر لاقی هه لئه گرت. بالتۆکه ی دی. بی ئه وهی سه رپاییه کان داکه نی هه ستا پی ریوی. قه لئه و نه بوو. دوای ئه و هه موو ساله هیشتا بونی کافووری چیشته خانه ی زیندان له دهم و لووتی ده هات.

دهستی کیشا به سهر ئه تله سیی پالتۆکه دا بونی به ده ستیبه وه کرد. ههر به و بۆنه وه ریوی بۆلای شووشه ی سه وزی ئو دکو لۆنیک که له پال ئاوینه یه کدا داندرا بوو. له هه موو ماوه ی بادانی سهری ئو دکو لۆنه که و لابردنی سهره که ی و نانه وه یدا چاوی له پیستی داچۆراوی ده موچاو و به رملی خۆی بریبوو.

برایم چاوی له سهر قه تحه ی وینه یه که هه لئه ده گرت که پیاویک دهستی ژنیکی گرتبوو و له گه مبه یه که دایده به زاند.

برایم گوتی: ئیره بۆگه نی لیدی.

عالیه گوتی: بۆگه نی چیشته خانه که یه. داده خانم ناتوانی قاپ و که وچکه کان بشوا. جا وه ده رکه وی. له پال قاپی چکو لئه ی خۆرشت و رۆنی سارده وه بوو له په نا ده وریه که و له ولای چیشته به رده ماوه که وه رۆژنامه یه که لاپه ری پرسه و سهره خۆشیه که ی کرابۆوه. که شه فی خورمایان به مزگه وته که دا ده گیترا و عالیه سنگی خۆی ده کوتا. له بن چارشیوه که یدا برایم ده می بۆ گۆپکه ی مه مکی دایکی ده گیترا. به رله وه ی کۆری پرسه ته و او بی، عالیه یان له مزگه وت برده ده ری. باران خۆی ده دا به په نجه ره که دا، برایم

گوتی: قابله مه کانم دا بهر دلۆپه دایه...

له په نا ده رگا که دا راوه ستا بوو. نایه ی برۆین؟ عالیه رۆژنامه که ی هه لئاوه. ده ستیکی به به رملی خۆیدا هینا تا کو ئه و له تکه سه هۆله ی له گه روویدا گیری کردبوو بتوینیتته وه. من ده بی ئه و قاپ و که وچکانه بشۆم. شپره ئاوه که بهر درایه وه، تراوکه ی قاپ شتن که فی کرد. برایم رادیوکه ی هه لکرد و ده وربان پر بوو له دهنگی سی تار و به یاتی تورک. عالیه ده رگای یه خچاله که ی کرده وه تا کو قاپی خۆرشته که ی تیخا.

گوتی: ئه یه رۆ تا ئیستا دیتووته که سییک جگه ره که ی بخاته نیو یه خچاله وه؟

زه رده یه کیان بۆ یه کتری گرت. برایم جگه ره یه کی داگیرساند و دوو که ل ژووره که ی داگرت. رادیویه که له سهر تا قه که بوو و به یاتی تورک له سهر لیواری تا قه که وه ده رژا ته ختی وه تاغه که وه.

عالیه لاقه کانی خۆی له دهمپاییه سووره که دا له بیر چوو بۆوه.

دیتی شته کانی ده ور به ری به هیتواشی ده له رزن. کورسیله که ده جوو لایه وه. په رده که ده باری. ئاوینه که پر ببوو له ورده شه پۆل.

گوتی: وه ره با برۆین برایم. داها ته وه و گۆشه ی ساتینه که ی به سهر دۆشه که که دا کیشا. که سهری هه لئینا ئالبۆمیکی گه وره ی له سهر رفحه که دی.

وینه گه لیکه ی وه بیرها ته وه که له بوخچه دا نیژرابوون.

برایم گوتی: دایه ئه وه بۆ دانیشتیبه وه؟

عالیه گوتی: ئه و ئالبۆمه داگره.

برایم گوتی: جوان نیبه دایه، با برۆین...

عالیه گوتی: خۆشی بروای نه ده کرد بیکوژن.

برایم گوتی: توئه و خودایه دیسان دست پیمه که.

عالیه گوتی: ده لیم ئه و ئالبۆمه داگره.

ئالبۆمه که بیان هه لدایه وه. قیژه و هه رای بی دهنگی میوانه کان و پیکه نینی وشک بو و شه ققه ی چه پله پزانی ژنان له دهوری سه مای کچیکی شهش ههوت سالان، له ئالبۆمه که وه دارژا. بۆنی شیر له پال لانکه یه کدا بو و ده ریا له سه ر شانی پیاویک که تا سه ر و ملی له ئاودا بو و نه ده جوولا. برایم لاپه ریه کی دیکه ی هه لدایه وه، به یاتی تورک و باران پیکه وه له وه تاغه که دا ده بارین.

عالیه چاوی له سه ر وینه کان هه لگرت. چاوی له کتیپیک کرد که دوور له دهستی ئه و له سه ر کومودیک بو، پاشان چاوی له ره ختا ویزیکی پرووت بری.

له گه ل ئه وه ی ده یگوت: سه ری یه غدانه که مان لابه یین. جله کائمان له به ر خۆر هه لخه یین. نه کا مۆریانه جلویه رگه کان بخۆن. ده رگای کومۆده که ی کرده وه بۆنی ئاره قه بیان لیده هات. ئه و جلویه رگانه ی له ته ختی کومۆده که دا که وتبون، له سه روو جله کانه وه، له پشت کراسی پیاوانه و بالته یه کی کۆنه وه، سپیه کی درێژ هه لواسرابوو. عالیه ئه و سپیه فشه وه بووه ی ده رکیشا.

دهستی به کونی وردی توژه که دا هینا و چارشیتویکی چیتی وه بیر هاته وه که له به ژنی بیست و دوو سالانه ی هالا بو، به و چارشیتوه وه له دالانی تاریکی زیندانه وه تیپه ری و له وه تاغی تاریکی سه روان، له ژیر قه تحه وینه یه کی گه وره دا که شووشه که ی به پیکه نینی «شا» وه نووسابوو کاغه زگه لپکی تاریکی ئیمزا کرد. ئه و شووشه جه وه هره چه نده رهش بوو. دهستی چه پی نابوو سه ر سکی و هه ر جارێ که برایم له قه ی له پشتی ناوکی ده دا یان له نیو هه ناویدا ده جوولا، له ناخی دلێ عالیه دا چه ن دلۆیه

خوتین ده بوونه سه هۆل و ده توانه وه و دیسان ده یان به سته وه. پاش دوایین ئیمزا سه روان گوتی: ببه ن.

عالیه گوتی: جه ناب سه روان له کوێ ناشتویانه؟

سه روان ته نیا چاوی لی کرد و به دهستی ئاماژه ی پیکرد.

عالیه به ر له وه ی له وه تاغه که برواته ده ری گوتی: کهنگی ئازادم ده که ن؟

ئیمزام کردوو. مه گین نه مکردوو؟ مه گین ئیمزام نه کردوو. ئیتر ده بی چ بکه م؟

له رپه وی ته سک و باریکی به ندیخانه دا، له پشت ده ربیجه ی چوار گوشه وه ژنانه ی به ندی، چاویان له تیپه رین و هه نگا و هه لینه وه ی قورس و زگی گه وره و ئه و شانانه ی که له گه ل هه ر هه نگا و پیکا بو لایه ک خوار ده بوونه وه، بریبوو.

هاوبه ندیه کانی له دهوری کۆبوونه وه.

- سه روان گوتی چی عالیه؟

- خودا به خیری ده گتیرێ مه ترسه.

- نه زر بکه، عالیه نه زر بکه. مه ولوودیه ک نه زر بکه.

عالیه درێ به ژنه کاندای خۆی گه یانده سه ر چرپای خه وه که ی که به قه د کراسیک هه تا و که وتبووه سه ری. لایه کی روومه ت و تنۆکی فرمیسکه کانی له سه ر بالنجه که دانا و فرمیسک هه لوه راندنی به ردهستی ملووک خانمی ده موچا و هه لگری وه بیر هاته وه.

بۆنی پۆتر چوو بووه قورگییه وه. له به ر هه یوانه که دا ده سته خوشکه کانی له گه ل باوه که ره م سه مایان ده کرد. هیشتا خۆی له ئاوپنه که دا نه دیتبوو. به لام ملووک خانم هه ر جارێ که ده زوی به یینی ددانی دینا پیتشی و ده ببیره وه دووه و ده یگوت: ئه وه مانگی منه خه ربکه هه لدی.

په نجه ره ی به نندیخانه په رده په کی زبونی پیوه بوو. زور بهرز بوو. هینده بهرز که قهت مانگی لیوه تینه ده پری و همیشه له تیک له پژ و هک مه لافه، یان له تیک له شه و هک چه رم پیوه ی دنوسا. شه و تیک که عالیه ژان گرتی زور ترسا و مه لیعی هاو به ندی له خه وه ستاند. یازده ی به فرانباری ۱۳۴۹ له پشت نه و په نجه ره یه بوو.

مه لیعا به مست هینده ی له ده رگا که دا و ته ق و هوری ساز کرد تا ناخری له ده مانگای به نندیخانه وه دوو ژنی سپی پوش که ده میان پر له بونی خه و بوو هاتن بن پیلی عالیه یان گرت و بردیان. سرت و خورتی ژنان به ند به به ند ده رویی. حه وشه ی به نندیخانه له ژیر به فریکدا بوو که له و کاته ی شه و دا سپیاییه که له بهر نوور هاو پیژ که له عالیه ده هالا. ده رمانگا له و بهری حه وشه که بوو. بونی تالکول و برین، دوا ی کرانه وه ی ده رگا گه وره کان عالیه ی تووشی دل تیکه له اتن کرد. نه ییتوانی پر شیتته وه. له پلیکانیکی سپی و هسه ر که وت و له وه تا غیکی بی پیکه نینی شا، پیی له سه ر مزاییکی سپی دانا. نه رده ی سپی چنگیان له چرپای خه وی سپی گیر کرد بوو. هه نگاوی هه لدیتنایه وه و ده یقیژاند. ژان یه سه که کانی برپه ی پشتی لیک ترازانده بوو. ژان گوشتی له شی ده چرپی. ده ماری پشتی دهستی و نیوچاوانی و لاملی و هک شوولی ته ر هه ستا بوون. هیندی جار ددانی به جهرگیدا دنا و هاواره که ی ده خوارده وه بو نه وه ی به ده می کراوه وه بتوانی هه ناسه بکیشی و به هیواشی بلتی خودایه هاوار خودایه!!

له سه ر مزاییکه کان دانیشت. پالیدا به دیواره که وه. تا سه ر چرپاکه رایانکیشا. له نیوان ژانیکدا که له ژیر په راسوویه وه داده گه را و به ره و چوکی ده رویی برایم له دایک بوو. مه مکی عالیه پر بوون له شیر. نیستا پژ بپوه. به ندیبه کانیان برده حه وشه تا له ژیر هه تاوی بی تیندا پیاسه بکن. دوانیوه رویی نه و پژه ژنیک عالیه ی له خه و هه ستاند و گریانیکی

مه لوتکه کراوی خسته باوه شیییه وه. ده می برایم لوس و گهرم بوو. ژنه گوتی: خوشته وئی؟ عالیه گوتی: شه رمی لیده که م. ژنه گوتی: بو؟

عالیه و هبیری هاته وه که هه موو ناو نیشانه کانی گوتبوو. نه و ژیرخانه ی که دروشم و ناگاداری له وئی چاپ و بلاو ده بوونه وه. ناوه کان ژماره ته له یفون و... نه وه ک به مست له زگی دن و نه و شته قورس و زیندووه ی لای ناوکی بخنکی.

ژنه گوتی: ده ته وئی ناوی بنپی چی؟ عالیه روومه تی به سه ری بی تووکی برایمه وه نا. گوتی: گه وره به برایم. تو خودا زوو گه وره به! برایم نالبومه که ی پیکه وه دا. جریوه ی بالنده یه ک بارانه که ی لادا و له په نجه ره که وه هاته ژووری و خوی کرد به نیو ناوینه که دا.

عالیه پالی به ده رگای کوموده که وه دابوو. لاقی هه تا نه ژنو له به یاتی تورک هه لچه قیبوو. نه و سپییه ی له بهر کردبوو و شیرینایی توره که خوی له پیستی له شی هه لده ساوی و نه وه ی دیکه ش له په نا لاقیدا لول ببوو. لیوی سوور نه بوو. روومه تی زریوه ی پیوه نه بوو. سپیایی قژی رژابوو به سه ر سپیایی توره که دا. کونی گوچکه ی پر له موو بوون. ره نگه له بییری چوو بیته وه که برایم سه ربازی ته وا کردووه.

برایم سه ری و هرسویراند که بلتی، با پرؤین دایه، به لام گوتی: دایه؟ تو؟ نه وه چیبه له بهرت کردووه؟ عالیه گوتی: بمبه بولای نه و ناوینه یه. به و هه موو توره وه که له لاق و قولی هالا بوو نه ییده توانی هه نگاو

هه‌لینیتسهوه. دهستی درپژ کرد و برایم خۆی گه‌یاندی و دهستی دایکی گرت. وه‌تاغه‌که هه‌تاكو سهر شانیان پر له دهنگی سی تار بوو. ئەوان زیاتر له بیست سال رتیان پیتوا تا گه‌یشتنه بهر ئاویتنه‌که. هینده له‌وه‌تاغه‌که‌دا هه‌نگاویان هه‌لینایه‌وه، تا گه‌یشتنه ساتینی زهردی پینخه‌فه‌که. برایم دایکی له‌سهر ساتینه زهرده‌که دانیشان. زۆری هه‌ولدا تا هه‌نیشکی دایکی له‌قۆلی ته‌نگی تۆره‌که ده‌رکیشی. گوتی:

- خۆت ده‌بی دایکه‌نی.

پاشان گوراندی: دایکه‌نه، تکات لیده‌که‌م دایکه‌نه.

گوتی: تیک چووی. ئەوه ده‌چمه خوارئ حه‌به‌کانت بۆ دینم.

په‌نجهره‌که‌ی کرده‌وه. باران نه‌ده‌باری. به‌یاتی تورک له‌په‌نجهره‌که‌وه به‌ره‌و خشته سووره‌کان رۆیشت. برایم ته‌شت و مه‌نجه‌له‌کانی هه‌لگرت و له‌وه‌تاغه‌که‌چووه ده‌ری. ده‌رگا‌که‌ی پیتوه‌دا و ئاره‌قه‌ی به‌ری ده‌ستی به‌که‌وانه‌ی دارگۆیزه‌که وشک کرده‌وه. نه‌ومی سه‌ری‌که‌وتبووه ژیر پیتی و به‌پلیکانه‌کاندا، کرئ نشینی ره‌شپۆش ده‌هاته سه‌ری.

سالی دوو پاییز

زۆراب پیر بووه. ئەگه‌ر پیلووی ماسیوی به‌ر چاوی بخورینی تانه‌که‌ی سه‌ر چاوی رۆده‌رژئی. به‌دریژایی ته‌مه‌نی تا ئیستاش که له‌سه‌ر دۆشه‌کیک دانیشتووه و به‌شه‌که‌تی به‌باوه‌شینه‌یه‌کی حه‌سیری زگی خۆی باوه‌شین ده‌کا، ده‌می له‌گۆشت نه‌داوه و ئاوی به‌هیچ پشیله‌یه‌کیشدا نه‌کردووه.

که‌بێ تا‌قه‌ت ده‌بی بالووکه‌کانی پشتی ده‌ستی و سه‌ر قامکی لاقی و ده‌وراندووری ملی ده‌بژیرئ. هه‌شت نۆ سالان ده‌بوو که لاو‌یچی پر ده‌کرد له‌هه‌رزن و ده‌یکرد به‌نیو‌قه‌فه‌زی سه‌ر تا‌قه‌که‌دا. بالنده‌که‌ش ده‌ندووکی له‌به‌ری ده‌ستی ده‌دا، زۆراب ختیلکه‌ی ده‌هات و که‌یفی پێ ده‌کرد.

چاوی ده‌قووچاند و بی ده‌نگ پیده‌که‌نی، رۆژیک بالنده‌که‌ی گرت و له‌رکه‌که‌ی هیناده‌ری. له‌نزیکه‌وه چاوی لی کرد. دیتی ده‌نووکی بالنده‌که‌به‌جاری زهرده‌لگه‌راوه. بالنده‌که‌ی نیشان دایکی دا.

دایکی گوتی: ده‌لئی زیره.

باوکی گوتی: شه‌مسی دا! بیهینه‌بزنام.

شه‌مسی گوتی: بیده‌به‌باوکت، تو خودا له‌نیو وه‌تاغه‌که‌دا به‌ره‌للا‌ی نه‌که‌ی عینایه‌ت! هه‌ر ئەو شه‌وه کاتی زۆراب خه‌وی لی‌که‌وت، عینایه‌ت رکه‌که‌ی له‌پال لامپا‌که‌دا دانا و چاوی تیبیری.

شه‌مسی گوتی: چاوه‌له‌چی ده‌که‌ی؟

عینایه‌ت گوتی: له‌وه‌ده‌چی زیره‌بی، سه‌یر بریقه‌ی دی.

بالنده‌که‌ی هینا ده‌ری و ده‌ستی به‌دندووکیدا هینا.

- چهنده سارده!

شه مسمی گوتی: دنیا ناخر بوونه... کوپه زپیری چی؟

عینایهت گوتی: له سه ره خوئه، بۆ ده گورینی؟

ئه و شه وه خه ویان لینه که وت. شه مسمی هه ر له نیو جیگا که یدا ئه مدیوو ئه ودیوو ده کرد و قامکی ئه م دهستی به قامکه پرووته کانی دهسته که ی دیکه یدا ده هینا. نزیک بانگی به یانی عینایهت بی ئه وه ی خه وی لیکه وتبی له خه وی زنجیریک به گیرفانی که واکه یدا شوو بپوه. به یانی هه رکه زۆراب به ره و قوتابخانه وه ریکه وت. عینایهت دهستی دا کیردی چیشته خانه که و قه فزهی هه لگرت و چوو هه وشه.

شه مسمی به دوایدا هه لات و گوتی: عینایهت ئه ی ئه وه هاتوو زپیر نه بوو؟

عینایهت گوتی: زپیر نه بی؟ به گیانی دایکم زپیره.

که چه قوکه ی به ملیا هینا دهستی پر بوو له خوین. شه مسمی ئاوی به ده ستیدا کرد و عینایهت سه ری بالنده که و ده ست و پلی خو ی شته وه و دهن دووکی له بن دا بری. هیندی په روپۆ وه ریبوو سه ر سه نگفه رشی هه وشه که هه لگرت هه وه له پاکه تیکی خست. لاقی بالنده که شی گرت و خستیه نیو پاکه ته که وه.

سه ره بی دهن دووکه که شی خسته نیو پاکه ته که وه. هه رکه گه یشته نزیک بازاری زپیرنگه ره کان پاکه ت و بالنده که ی هاو یشته نیو قانا وه که وه.

نیوه رۆ زۆراب بروای کرد که دویننی شه و ده رگای قه فه زه که ی دانه خستوته وه. هه تا ئه و رۆزه ی که پشیله ی جیرانه که یان شه ش به چکه ی به جاری بوو، هه ر له مالمیوه هه تا قوتابخانه و له قوتابخانه وه تا مالمی چاوی له تیلی کاره با نه ده ترووکاند که له ژپیر پتی ئه وه هه موو چۆله که یه دا داها تبوو.

هه ر له و رۆزه وه که توانی به چکه پشیله یه که له کوپی جیرانه که یان

بستین، ورده ورده هه وای بالنده که به پیدزکه له سه ری چوو ده ری.

پشیله که ره شتیکی قه تران بوو؛ ده تگوت مه خمه ره.

زۆراب شیرری بۆ له ژپیریا له یه که ده کرد و به لایه وه هه لده ترووشکا و چاوی ده بریبه زمانه سوور و ناسکه که ی که به نیو سپیایی شیره که یدا ده کرد و ده ریده هینایه وه. چ که یفیکی ده کرد کاتی په تیکی به دوای خویدا راده کیشا و پشیله که به دوایدا رای ده کرد. شه وان هه بوو مه شق بنووسیتته وه. پشیله که ش ده بوو بچیتته پال لامپاکه خو ی مه لاس کا و په نجه کانی بکا به ژپیر زگی خویدا. له کۆلانه که شه وه ده بوو جار جار شه ق و گوتی تیپه رینی داشقه یه که به رگوتی که وی.

شه ویک که زۆراب خه ریک بوو وینه ی ده کیشا وه، عینایهت له سه ر لاته نیشت پال که وت بوو جگه ره ی ده کیشا و له ده ره وه باران ده باری و شه مسمی کاموای ده چنی؛ پشیله که هه ستا. دهستی درپژ کرد و نینوخی له فه رشه که هه لچه قاند و باویشکیکی دا. به هیواشی رۆیشت تا کو له بن پیرکه که کاره که ی بکا، که شه مسمی چاوی که وت به و هه موو زه ردا ییه. بروای نه کرد. راوه ستا هه تا پشیله که گه راوه و دیسان چوو په نا لامپاکه و کروشمه ی کرد.

پاشان به زۆرابی گوت: کاره کانت ته واو بوو رۆله؟

کاموای له سه ر تا قه که دانا و جیگای بۆ زۆراب راخست. هینده ی خو خافلاندا تا کو زۆراب خه وی لیکه وت و پرخه ی لی هه ستا. په ردا خیک چایی بۆ عینایهت تی کرد و گوتی: خو زگه پیوا و ئه وه نده خه یال هه لینه گرتایه.

عینایهت گوتی: چ بووه؟ ده لئی شتواوی.

شه مسمی گوتی: چه ن سات له مه و به ر چاوم به دهستی ئه و پشیله یه که وت.

عه نایهت گوتی: ده ی باشه چبوو؟

شەمسى پشیلەكەى گرت و لەسەر كوۆشى داينا. دەستى پشیلەكەى
هەلینا و پيشان عینایەتى دان.

عینایەت قەندەكەى دەمى خستە نینو پەرداخە چایەكەو، نینوخی
پشیلەكەى دانە بەدانە چا و لیکرد.

عینایەت گوتى: باوهر دەكەى؟

شەمسى گوتى: تو چا و لە لاقیشى بکە.

ئیتەر لە دەروە باران نەدەبارى و تاریکایى بەجاری بارگە و بنەى خوۆ
بەعەرزدا دابوو.

شەمسى چوو بەر ئاوینەكە و چاویكى لەسەر تا پای خوۆ کرد و دەستى
بەملی خوۆدا هینا.

بەیانى زۆراب ساكى كرده شان و رویشت. شەمسى و عینایەتیش
پشیلەكەیان لە تەلیسیك نا و رویشتن. کاتى لە راستەى زێرینگەرەکانەو
دەگەرانهو. تووشى هیچ خزم و ئاشنايەك نەهاتن كە سلاو و چاك و
خوشبى لەگەل بکەن هەر ئەو روژه زۆراب لە كورى جیرانەكەیانى پرسى:
پشیلەكانى ئیووش رویشتون؟

كورى هاوسپیکەیان گوتى: پشیلە هەر وان، قەت لە شوپنیک گیر نابن.
زۆراب ژیرپيالەكەى هەنگاوئ لەولای رکهكەو لەسەر كەلویەلى
عەمبارەكە دانا. شەوانە كە داىكى چراكەى دەكووژاندهو زۆراب لە
تاریکایى وەتاغەكەیدا پەیتا پەیتا رەشاییەكى مەخمەرى دەدى كە
بەئەسپایى هەناسە دەكیشى. لەو تاریکییەدا دەچوو كەلینیتىكى
پەنجەرەكەى بۆ بالندەكە دەکردەو.

ئەو شەوانە باوكى درەنگ دەهاتەو بۆ مالى. مامۆستای
وینەگەریبەكەى هەموو حەوتوویەك دەیگوت:

- ئەوانە چیبە دەیکیشیتەو زۆراب؟

داىكى بەدەستى چەپەى پارەى دەدا بەكایى نانهوا، کاتى لەگەل ژنانى
گەرەك قسەى دەکرد چارشپووەكەى دەکردەو و لە خوۆ دەپیتچایەو. هیتندى
جاریش لەنینو جیدا بەسەر عینایەتدا دەیگوراند:

- ئەو كوا وەختى هاتنەو بە؟

دوایین جار كە گوراندى:

- ئەمە كوا وەختى هاتنەو...؟

عینایەت بریسكەيەك بەسەر تاپای گیانیدا هات. لەبەر خوۆبەو گوتى:
شەیتان بەنەحەت بى.

و خوۆ خستە نینوان شەمسى و ئاوینەكەو.

گوتى: نەكا کاتى كە من لە مالى نیم بترسى؟

هەولیدا زۆر چا و لە دەمى ژنەكەى نەبرى. شەمسى دەینەراند و ددانى
هەتا بن پووکی زەرد هەلگەر بوون.

- ئەگەر ئەمجارە درەنگ بییتەو دەستى زۆراب دەگرم و دەچمەو بۆ
مالى داىكم.

عینایەت لە دلەو عەجمانى لى هەلگیرابوو. باوهرشى كردهو و
زەردیبەكى گرت و رووى بۆ لای ژنەكەى.

ئىستاكە لیرەم ئیتەر لەچى دەترسى؟

شەمسى ویستى هەمیسان بگورینى، دیتى بزەبەكى ئالتسونى
دەموچاوى عینایەتى داگرتوو. سەرى نا بەسینگی مێردەكەبەو و دەستى
برد لامپاکەى داكیشا. بەیانى كە زۆراب چوو دیوہكەى داىكى و باوكى
دیتى...

ئىستا زۆراب پیر بوو. كە سەر دەنیتە سەر سەرىن هەموو بەسقانى
لەشى دەزیرپین. ئەم هەموو سالى بەدەم ژانەو جینگلى داو و پيشى
خواردۆتەو و بالووكەكانى لەشى خوۆ بژاردوو.

خال

دهلاکي حه مام ليم ناپرسی، منيش ناليم که خالی باسکی چه په م له کوئ
يان چ سالتیک کوتاوه. ته نيا لیبی ده پرسم.

- ده کړی پاکي بکه يه وه؟

ده لاک ده لئ: ده کړی؛ به لام پاک کردنه وه که شی به قه د کوتانه که ی ژانی
هه يه.

ئيسنا چووه که ره سه و که لويه له کانی بیتی. پيموايه ده يه وه ی به تيزاب
پاکي بکاته وه.

پشتم ده نيمه سهر کاشيبه گهرمه کان و راده کشيم. سهر يشم ده که مه سهر
بالنجيکی چه رمی. هه لم و بوغيکی نه رم خوی له تيشکی خور
هه لده ساوی که له جه غزی ره نگاوره نگی بنميچه که وه دارژاوه ته خوارئ.
تيخيکی ريش تاشين به ديواره که وه نو ساوه و سه تلئ پال ديواره که بونی
لفکه و سابو ناوی کوئی ليدئ. ناشترسم؛ ته نيا ماندووم. ديتنی نه و
خاله شينه به جارئ و ره زی کردووم. ته وای باسکی داپوشيووم. نازانم بو
کوتام؛ به لام نه وه نده ده زانم خوم پيمخوش بوو. سهره تا به خودکار وینه ی
په نجه ره يه کم له نيوان هه نيشک و شاندا کيشابووه. تايه کی په نجه ره که
کرا بووه و گولدانیکی به تالی لئ داندرايوو. ده سره يه کيشم له ده مم
ئاخنيبوو نه کا له بهر ژانی ده رزی و جه وه ره که زماني خوم بگه زم. ههر
به شیک له په نجه ره که خال کوت ده کرا، ههر نه و شه وه نه و به شه ی ده ماسی.
ژانه که ی له بن باغه لمه وه ده سستی پچ ده کرد. ميلووره ی ده کرد و ده بوو

به دوو به شه وه. يه کيان به ره و لاملم هه لده گه را و له بن گوپچکه و
لاجانگمه وه تيده پيري و نه وی دیکه يان به سهر په راسوو و شلکه را فندا
داده گه را بهری پيمي گهرم دادينا و نازای نه ندانم وه سهر ناره قه ده که وت.
پاشان ده متواني سه رخه ويک بشکيتيم. روژتیک که ناوسانی باسکم
نيشته وه و توانيم نه م په نجه ره شينه ی سهر باسکم له هوډه يه کدا که
ته نانه ت په نجه ره شی نه بوو له گه ل خومدا بگيرم، ده نگی مه قاميک که وته
بهر گوپم. يانی که سيک مه قاميکی نه ويند ارانه ی ده چري و به سهر
ده موچاومدا ده گريا.

ئيسنا ده بوو شيره ی ناوه گهرمه که به رده مه وه بو نه وه ی گيانم گهرم دايي
هه تا کاکي ده لاک دئ. ديسان راده کشيم و ده ستم به سهر موزاييکی ته ختی
حه مامه که دا دوور له جه ستم دريژ ده کم. ههر به و شيوه که وانيبه ی نه و
روژهی سهر گژوگياکه ده ستم دانا بوو. خه ریک بوو خه وم لئ ده که وت. له
ژوور سه رمه وه لقوپوی داره کان وهک تاق وپک هاتيوونه وه. ههر که ره تی
که با لقوپوی داره کانی ده جوولانده وه په له يه ک هه تا و به قه د سفره ی
ناشتايه ک ده که وته سهر گژوگياکه. يان ده که وته سهر سينگم، جاری واش
بوو له سهر سينگمه وه ده خزی و ده که وته سهر گياوگژه که، مه به ستم
سفره که يه.

لايه کی ده موچاوم رووی له دالانی نه و سپيدارانه بوو که له چومه که وه
ده هاتنه ده رئ و له م لاو نه ولای پرده که وه کوتايی ده هات. له و بهری
پرده که شه وه دارستاني تووسکا له چاو ون ده بوو.

گياوگژه هيشتا بونی بارانیکی لیده هات که به يانی نمیک باريوو و
خيراش خوشی کردبووه. تاپوی ره شی ژنيک له سهر پرده که ده جوولایه وه.
هينده دوور بوو که هه م ده تگوت راوه ستاوه و هه م ده تگوت دپته پيشی و
هه ميش ده تگوت دوور ده که وپته وه.

پیتموایه چهن ساتی چاوم چووه خه و ماوه کهشی هینده کورت بوو که نه کری خهون به که سهوه بیینی. ئیستا چ ره شپوش و یان... که چاوم هه لئینا ژنه گه یشتتسووه نیو داره کان. لهو سهری دالانی سپیداره کانه وه جلویه رگه که ی له پهنا قه دی داره کاندایه دههاته بهر چاو. هیشتا ده موچاوی نه بوو. ترپه ی پیشسیم نه ده بیست. به پال داره کاندایه دههاته پیشی. ده تگوت هیندی جار داره و هیندی جاریش ژنیک.

چاوم قووچاند. دیسان هم دارم دی، هم ژنیک. داره کهش ره شپوش بوو؛ ژنه کهش. ئەوان هه به و رادهیه دوور بوون که له وه ده چوو نریک بن. ئەگه له و ساته دا چاوم هه لئه هینایه، ئیستا ئەو یه کئی له خه ونه کانی من ده بوو. به لام چاوم هه لئینا. دیسان دیتم. جانتایه کی چکولئه ی به دهسته وه بوو.

مانتو درپژه که ی سهوز بوو. هه ره و رهنکه بوو که ئەوی له و شه قامه دوور و درپژه ی سپیدار و ئەو هه موو سهوزاییه لقی و پویه کاندایه به بهر چاوم ون ده کرد و چاوی خستبوومه ریشکه و پیشکه. شانیکی ئەوه ی لای جانتاکه یه وه له گه ل هه ره هه نگاویک داده نه وی. نیوه ی له شی شه کهت دههاته بهر چاو. نیوه که ی دیکه شی ده کرا دایه گه وره م بی. یان ژنیک که ته نیا جاریک به خه ونی پیاودا تیده په ری و ئیتر قهت له هیچ کوئی ناییینییه وه. ته مه نیکه مه علومی نه بوو. یان لانی که م پۆ من وابوو که لایه کی روومه تم له سه ر گژ و گیاکه بوو و ناچار بووم هه موو شتیک له خواره وه پۆ سه ری بیینم و سالانیکه ی زۆر له ته مه نم له هۆده یه کدا گوزه رابوو که به رۆژا گلوپ روونایه ده کرد و تا برسیمان نه بوایه نه مانده زانی نیوه رۆیه. هه تا سه رماشمان نه بوایه نه مانده زانی پایزهاتووه. به تابهت من که ده بوو سه رم له تاقی دووه می چریاکه وه شوژکه مه وه تاکو شه مچه یه ک شتیک له که سپک و هرگرم. ده بوو هه موو شتی له سه ره وه پۆ

خواری بیینم. بویه ئەو ژنه ته مه نیکه مه علومی نه بوو.

دیسان خه ریک بوو نریک ده بووه. (بۆنی گیاوگژ له سه ر ده موچاوم بوو). ترپه ی هه نگاویم له بن خو له که وه ده بیست و دلم وه ک دلی ئەو ئەسپانه ی چهن سات بهر له بوومه له رزه گوینگی لاقیان پر ده بی له ترس، داخواریا بوو. ژنه ته نیا چهنده نگاوم لی دوور بوو. جلویه رگه کانی زهیتوونی و له چکه که ی رهش بوو. هیندی له پیری دایکم جحیل تر بوو. به لام زۆر پیرتر بوو له و سپیداره تازه چه قاوه ی که جانتاکه ی پتوه هه لپه ساردبوو. خه ریک بوو به بهری دهستی چه په ی شانی راسته ی داده مالی. هینده کز بوو که ده تگوت قهت زگی نه کردووه و مندالی نه بووه. گری له چکه که ی کرده وه و به لایه کی ئاره قه ی بن ملی سری. له چکه که ی گری نه دایه وه و دهستی دا جانتاکه ی. له بیرم نیبه به کام دهستی هه لیگرت. ته نیا دههات، دههات، دههات.

ئیستا له هیچ ژنیک نه ده چوو. کهس نه یده توانی به خه ون بیینی. نه ده بوو ناوی بی. ناوی هه ره نه بوو. له که سه سیس نه بیسو، دایکم نه بوو. شتیک بوو. چۆن بلیم. گراویک که پیر بووه. یان دایکیک که له پاش من وه لاسل رۆژیک ده بوو له دایک بی. رهنکه ئەگه ر دانیشتبایه م به لامدا تیده په ری و یان ئەگه ر به پتوه بوایه م به ریتی خویدا ده گه رایه وه یان رهنکه، نازانم. ئەگه ر خه ریکه پیاسه کردن بوایه م، وای دانین له پینانه رتیه کدا هه ره نه بیینرا.

ته نانهت ئەگه ر لئی بپرسیایه م کاکه، موسافیرخانه ی فلان له کوپوه یه؟

ته نانهت ئەگه ر بگوتایه: کوئی؟ نازانم. ها، له و سه ری ئەم شه قامه یه.

رهنگ بوو هه نگاوی دوور که ومه وه دیسان بپرسی:

- خو گران نیبه. کاکه له گه ل تۆمه!

منیش جوابی بدهمه وه: نازانم، باوه ر بکه نازانم.

ژنهش درېژنه به قسه کانی دده: خراپیی تهو موسافیرخانانه تهو دیه هودیه که خوری تی دهکا، ددهن بهو موسافیرانهی که سالی پیتشوش هاتیتنه تهوئی. پاشان حهقهن ههردو کمان بزیه کمان دههاتی.

تهم بیر و خه یالانه هه ر ئیستا بهزه یندا تیپه رین، نهک تهو کاتهی که ژنه له په نام راوه ستابوو و ره شایی له چکه کهی نه یده هیتشت که تهو سفره یه بکه ویتنه سه رم. هه ر به جانناکه یه وه - که ده سکه کهی توند له مشتی گرتبوو - بهو دهموچاوه که ورده تیشکی نیوان لک و پویه کان نه یده هیتشت بیبیم، خوی کرد به په نجه ره کهی باسکی چه په مدا. تهم په نجه ره خالکوت کراوه. ئیستا پیاسه ی ده کرد. به ژیر پیستی له شمدا ده ریششت. تهقه ی پاژنه ی که وشه که ییم له سه ر یه سقانی باسکم هه ست پی ده کرد. هه رکه جانناکه ی دانا ئیتر ه یچ دهنگیکم نه هاته بهر گوئی. راسته وه بووم و دانیشتم. چاویکم له په نجه ره که کرد. پاشان چاوم له دهور و بهرم کرد و تهو دارانه ی که به ریدا ده ریششتن. نهک تهو هی هه ر به راستی به ریدا برؤن. سه رنجم له م دار بو تهو دار به شوین که سی کدا ده گه را که کتوپر بز ببوو. تهو گه لایانه ی که داوه ربیوون، خسه خشیان لیوه نه ده هات. گه لایه کیش که تازه داوه ربیوو، وهک مه چه کی ده ستیک ده چوو که قرتاب و چنگی له هه وای دهور بهری خوی گیر ده کرد و ده هاته خواری، بی تهو هی بتوانی چنگ له شتیک گیر بکا.

باسکم گرت. بهری دهستم له سه ر خاله که دانا. ترسی تهو هم بوو که تهو گه لایه ش خو بکات به په نجه ره که دا.

ژنه گوتی: ئیره بو وا کتوپر تاریک داگه را؟

تهو یه کهم جار بوو که گویم له دهنگی ده بوو. باسکم به ردا. دهنگی هه ر وهک تهو ژانه ی که گه یشته بن باغه لم، بوو به دوو که رته وه: یه کیان رویی بولای ملم و له گوچکه و لاجانگم تیپه ری. تهو دیکه شیان

به په راسوه کاغدا رویشته خواری. بریسکیک به نازای له شمدا گه را و بهری پیتم گه رم داها ت. تهم جو ره ژانه که وهک خوین به له شی مرو قدا تیپه په ری، هیواش و له سه ره خو، له سه ره خو و هیواش ده بیته چیژیکی خوش که ته ره یان ره شه. یان من پیتمو ابو که ته ره یان ره ش. یان هه ر به راستی ره ش و ته ره. ئیستا که وه بیرم دیتنه وه وه شک ده که وم.

له هه وه لین ساتی تهو روژه دا، تهم چیژه - جا چ ره ش چ ته ره هه ر نازانم - دهستی کرد به گه ریان. له ولای پرده که وه سپیدار به سپیدار به په نای دارستانه که دا من و په نجه ره که ده ستان کرد به هه لاتن. ژنه له نیو باسکما له م دیواره وه بو تهو دیوار فری ده درا. له چکه کهی دا که وتبوو، جانناکه له بهر پییدا ده خزی. دهور و بهری پر له هاسکه هاسکی من بوو. بو نه یده قیژاند؟ ته نانه ت تهو کاته ی به سینگه وه فریدا بولای گولدا نه که ش نه یقیژاند. ته نیا به هه ر دوو دهستی لیواری په نجه ره که ی گرت و بهری نه دا تا تهو کاته ی من به پال پومی بی نیندا (چوار گو ر له سه ر عه رزه که راوه ستابوون) تیپه رم و به گو ره پانیکدا که مندالان توپینیان لی ده کرد - نا که س له وی توپینی نه ده کرد - دهور لیده م و بگه مه کولانیک که هه واکه ی له هه ینی ده چ و له حه وشه ی مال که دا شلیک ناو به ده موچاومدا بده م.

وه تاغه کهم هه ر بوئی شیداریه که ی جارانی لیده هات. کراسیکی ژنانه که سالانیک زور له سه ر کورسیله که که وتبوو، ئیستاش هه ر له سه ر کورسیله که بوو. دهکرا هی دایکم بی. ماوه یه کی زور بوو دهستم له کهل و په لی هوده کهم نه دا بوو. خاولیه که، بوئی له شی که سی لینه ده هات. ته نیا گو ره یه کی ته نک که له پال چریا که دا که وتبوو ترپه ی پی که سیکی لیده هات. جووتی چاوم وه بیر هاته وه که له پشت چاویلکه ی سه ر تاقه که وه دیار بوون. وه بیرم هاته وه و ته وهش ده زانم که دایکم قهت چاویلکه ی له چاوه نه ده کرد. یه کی له بالنجه کان به قه د چه ن کاتر میتریک خه وتن، به قوولدا

چوو بوو. دۆشه که کەش هیتشتا تیک قویاویی به ژنی ژنیکی پیوه دیار بوو. ژنه جانتاکه ی کردوهه. جلویهرگه گرمۆله کراوه کانی وه لاخت و قه تحه ئه کسیتیکی چکۆله ی له بنی جانتاکه درهیتنا. پاشان گویم له دهنگی بزمارگه لیک بوو که به یه سقانی باسکمدارۆچوون. پاشان دهنگه که نه ما، ژنه ش قه تحه که ی به دیواره که دا هه لئووسی و هاته بهر په نجه ره که. هه نیشکی دا سه ر لیواری گۆلدانه که و چه نه ی نا سه ر له پی دهستی.

گۆلدانی بی خوژ و گیا...

قسه ی نه ده کرد؛ له ته واری ئه و ماوه یه دا خه ریکی گۆرینی جله کانم بووم، یان ئه و کاته ی هیلکه و رۆنم ساز ده کرد، چاوی به ده ور و به ری خوژدا ده گیسرا. روممه تی وه ک نه جیم زادن ده چوو. هه ر جارێ که چاوی ده قسوچاند، ده موچاوی دایه گه وره م له دوایین ساته کانی نوژدا وه بیسه ده هاته وه. پیستیتیکی جحیللی بوو. لیوی ته ر بوو. ده تگوت تازه له ماچیک دوور که وتۆته وه. جمگه ی هه موو قامکه کانی خوار بوونیکی خه ماوی و رۆماتیسمیکی کۆنه ی پیوه دیار بوو. یان دانه وینه وه ی سالانیکی زۆر شه تله برینج لیدان له چه لئووک جاردا. قسه ی نه ده کرد، پاروویه ک نان و هیلکه م له ده مدا بوو. رۆژ گه یشتبووه کاتییک که هه موو دوو دلن له وه ی چرای وه تاغه که یان هه لکه ن یان نا. هیتشتا زه رده یه کی نه گرتبوو که ددانی ببینم.

ئه م جوژه ژنانه یان ناویان په روانه یه ، یان... تاهیره .

گوته ی: هه میشه به ته نیا نان ده خوژی؟

گوتم: هه میشه ش نا... ئه م رۆژانه هه میشه .

گوته ی: هیلکه و رۆنه که ت خراپ ساز کرد.

گوتم: ده بوو چۆنی سازکه م؟

گوته ی: ده بوو لپی گه رپی رۆنه که ی وا قرچ بی دوو که لپی لپی هه ستی.

ده بوو خوژی له رۆنه که ی بکه ی، پاشان هیلکه کان بشکیتنی. ئه ویش نه ک به هه ر دوو ده ست، به یه کیان ناوا. دهستی له لیواری گۆلدانه که هیتنا خواری.

پاشان گوته ی: هه ر به راستی تۆم له کۆی دیتووه .

ئه و پارووه نان و هیلکه یه هه ر له زارمدا بوو؛ به لام ئیتر نه مده توانی قووته ی بده م.

پرسیی: ناوت چییه؟

من ته نانه ت نه متوانی بلیم مورته زا.

ناوم مورته زا نییه . هه ر ئه و کاته ی ژنه گوته ی: ناوت چییه؟ به بیرمدا هات که بلیم «مورته زا»، رهنکه له بهر ئه وه بی له شویتنیک که سییک به ناوی مورته زا مردبوو و من ده مناسی و ئه م ژنه ده کرا دایک یان ژنی ئه و مورته زایه بی.

یان رهنکه کاتییک که له دایک بووم که سییک له په نا مه لۆتکه که مدا گوپاندبووی:

- چه نده له مورته زا ده چی.

وه لخال ژنه هه رکه وشه ی مورته زای بیست، گۆلدانه که ی به جیهیشت و تا ئه و کاته ی بگه رپته وه و هه نیشکی بداته وه سه ر لیواری په نجه ره که و چه نه ی له سه ر هه ر دوو له پی دهستی داننی. من تاوه که م شوژد و هه ولمدا چاوئیک له نیو په نجه ره که بکه م. هه لبه ت نه ک ئه وه ی که گوپی پینه دهم. ته نیا ده موست بزائم چیم به سه ر هاتوو و ده بی چبه م له خویم.

ترپه ی پی ده هات، که له دوای هه ر سی هه نگاو ساتیک ده بیستراو دیسان سی هه نگاوی دیکه . حه قه ن خه ریک بوو له نیو قه تحه ئه کسه که دا هه نگاوی ده نا.

هیندیک پراکشام و هه ر ئه و دهسته م به لیواری چریاکه دا شوپ کرده وه.

دهماری پشتی دهستم ودهرکهوتبون و ژنه ههر خهریکی پیاسه بوو. که مستم دهقووچاند پهنجهرکه تۆزی دهجوولا. ئەوهنده که پیموا بوو ههر ئیستا گولدانه که دهکوهیتته خواری. ژنهش ههنگاوی دنا. ههنگاوی دنا. ههنگاوی دنا، ههنگاوی دنا.

تا وای لیتهات گوتم: ئەگەر تۆ بتههوی تا بهیانی ئاوا بهریدا برۆی من ناتوانم بخهوم. هاته بهر پهنجهرکه. گوتبووم که چون هه نیشکی ددهاته سهر لیواری پهنجهرکه و بهلهپی دهستی دهموچاوی له باوهش دهگری. وهک ئەوهی کهسیک بالندهیهک له نیو قامکه کانیدا بگری.

گوتی: بههیچ شیوهیهک نایه تهوه بیرم تۆم له کۆی دیتوه. ئەگەر چی ناوت مورتزهزایه.

گوتم: من پیموایه...

ژنه گوتی: نا پیت و نه بی و ئەسلەن بیریشی لی مه کهوه. تا ئەو کاتهی که خه یال پلاومان له دست دی. بۆ ده بی بیریکه بنهوه. بهوجۆزه ده توانم پروا بکه که لیهره. خهریک بوو بهسهر پرده که دا ده رۆیشتم که ئەم دالانی سپیدارانه دی. کاتێ هاته نیو دالانه کهوه، له شمشه لالی ئارهقه بوو. بهلام لق و پۆیه کانی هینده چرو پر بوون که فینک بوومهوه. له بهر ماندوو یه تی بوو که جانتاکه دانا. قه تھےی ئەکسه که له نیو جانتاکه دا بوو. ئیستا ئیتر له بیرم نه ماوه، کاتی وه ریکه وتن کام قه تھےی ئەکسم له گه ل خۆم هیناوه. هی کوره کهم، یان هی میرده کهم؟ ههر له بیرم نییه. ئارهقهی بن ملم به له چکه کهم سهری و دیسان وه ریکه و قه وه. پیم خۆش بوو چاوم به کهسیک بکه وی و لیتی پیرسم له و دور و بهرانه مسافیرخانه یه ک هیه یان نا؟ دیتیم پیاو یک له سهر گژوگیا که راکشاوه. یان خه وی لیکه وتبوو. ده بوو دوستی جار بکوخم تا خه بهری بیتته وه و لیتی پیرسم:

- کاکه ئەم دهوور بهرانه مسافیرخانه ی لیبه؟

حتمه ن دهیگوت: ههر ئاوا برۆ تا کۆتایی داره کان. پاشان به لای راستدا باده وه. ئەوی پر له کاغزی ئاگاداری و پرو پاگه ندهی مسافیرخانه. ته نییا خراپی ئەو مسافیرخانه ش ئەوهیه که به بی ناسنامه وه تاغ به کهس نادهن.

منیش ده بوو جانتاکه م بکه موه و بزانه ناسنامه پیمه یان نا.

بریا لانی کهم ماره بی نامه کهم بهینایه. هینا بووم یان نه مهینا بوو؟

کلیلی جانتاکه له نیو گیرفانی روو پۆشه که مدا بوو. له ژیر ئەو هه موو سه وزایی دارانه دا ره شایی کراسه کهم زهیتو نیی دهنواند. جانتاکه م به یه کێ له سپیداره کانه وه که له وانی دیکه ساواتر بوو هه لپه سارد، ده تگوت تازه چه قاندوو یانه...

ژنه له باسکم هاته ده ری. دایکم دیسان مرد. دایه گه وره م و ته وای ئەو ژنانه ی که له و سالانه دا و من ئەو خاله م له سهر باسکم کوتا بوو مرد بوون، دیسان مرد نه وه. پهنجهرکه دیسان کرابۆوه. کهس له بهر پهنجهرکه ی باسکم نه بوو.

له گولدانه که دا گیایه ک هه لده چوو که گه لاکانی ده تگوت برینی چکۆله ن له سهر باسکم. ئیستا من و ئەو خاله کوتراوه شینه ی پهنجهرکه، له نیو جهسته ی دایکی مورتزه زا یان ژنی مورتزه زادا بووین. یان له ژیر پیستی گراویکی دایک که به سهر پرده که دا راده برد، نازانم.

هینده دور بوو که بۆم ده رنه ده کهوت ده یه وهی له پرده که وه تپه پر یان له پرده که تپه پر بووه. پیموایه گرفت ی من نه خۆم، نه ژنی که که به بی مورتزه زا سالانی که به جانتاکه یه وه له م شار بۆ ئەو شار ده گه ری. رهنگه کوتانی وینه ی پهنجهرکه یه که له سهر باسکم له و سالانه دا که دیواره کانی دور و بهرم بی پهنجهره بوون، هه له یه کی گه وره بووی.

رهنگه هه موو پهنجهره یه ک ئیستا خۆی له خۆدا هه له یه ک بی.

دهلاکی حه‌مام به‌فۆته و قاپی تیزابه‌وه هاتووه و من هیتنده له ئەم تیخی ریش تاشینه که به‌کاشییه‌کانه‌وه چه‌سپاوه ده‌ترسم که دیسان گیانم سر بووه. چونکه له‌وانه‌یه مشتته‌رییه‌ک شاده‌ماری خۆی پی بریبی و ئاو پاشه‌که‌ی به‌ردابیتته‌وه و پاشان تیخه‌که‌ی به‌دیواره‌که‌وه نووساندبی و دوابی هه‌ر لی‌ره پراکشایی. چه‌نده‌م سه‌رمایه.

حه‌قه‌ن دوا‌ی پراگوتیستی ته‌رمه‌که ئیره‌یان شتۆته‌وه. کاشی و مزاییکه‌کانیان گۆریوه، ئە‌ی که‌وا‌یه چۆن هیتته‌م تیخه‌ هه‌ر به‌دیواره‌که‌وه ماوه.

ده‌بی هه‌ول بده‌م ته‌نیا بیرم لای باسکم بی. له‌و کاته‌وه که خۆم پروت کردۆته‌وه چاوم لینه‌کردووه.

هوتیلی نادری

له‌سه‌ر ژیرسی‌غاره‌که، جگه‌ره‌که‌م هه‌تا قونچه‌که‌ه‌ی سووتاووه و هیتته‌تا سووتوو‌ه‌که‌ی نه‌وه‌ریوه. هیتته‌تا له‌سه‌ر شیوه‌ی جگه‌ره‌ ماوه. چه‌ن کورسی له‌ولاوه پیاوی‌یک رۆژنامه‌ی ده‌خوینده‌وه و ئاگای لینه‌بوو که نازانی به‌قه‌د سووتانی جگه‌ریه‌ک چاوم تی بریبوه. «چه‌نده‌قه‌له‌و بووه» ده‌موچاوی ده‌لیتی ته‌واوی ژه‌هر و خوتی جه‌سته‌ی ئە‌وی هه‌لم‌ژیوه. شه‌لتانی ئاره‌قه‌یه‌کی چه‌وره. بۆته‌له‌تکه‌هه‌وریکی بۆش که هه‌وا‌ی شیداری ربه‌ستۆرانه‌که‌ی هوتیلی نادری له‌ په‌ستا گوشاری ده‌دا. ئە‌گه‌رچی ئە‌م ده‌موچاوه ده‌بوو به‌بی گۆشت و به‌شه‌ویلکه‌ی کون و به‌یه‌سقانی قه‌له‌شیوی ناوچاوانییه‌وه چه‌ن سال له‌مه‌وبه‌ر له‌ گۆر پابکرایه. بی ئە‌وه‌ی دوا‌ی «سیامه‌کی پوور زه‌ندی» و یان له‌ نیوان وشه و ژماره‌کاندا «له‌دایک‌بووی ۱۳۱۹- کۆچکردووی ۱۳۵۶» که‌سیک له‌سه‌ر کیل و چیمه‌نتۆکه نووسی‌بیتی (به‌ریه‌رسی ریک‌خراوه‌ی لاوانی حزبی... ئە‌ی ئە‌م هه‌موو رۆژنامه‌یه‌ی بۆ کریوه؟) هه‌ر جارێ که ده‌موچاوی و ته‌ره‌بیرۆکه‌ی پشت سمیلی له‌بن غلده‌ غلده‌ی قسه‌کانییه‌وه ده‌رده‌خست هه‌تا په‌رداخیک چایی به‌ری بۆ ده‌می خالی له‌ خۆل و لۆکه‌ی، من کایه‌م به‌په‌رداخه‌قاوه‌که‌ی به‌رده‌ستم ده‌کرد. په‌رداخیکێ پر له‌ قاوه‌ی سارده‌وه‌ بوو که له‌سه‌ر ژیرپه‌یاله‌که‌هه‌لم‌ده‌سووراند. رامده‌گرت و پاشان ربه‌ستۆرانه‌که‌هه‌لده‌خولا و من له‌ که‌نده‌لانیکی به‌بی بۆنی قاوه‌ ده‌که‌وتم.

کۆلانه‌که‌ پر بوو له‌ نایلۆنی ئاخراو له‌ زبانه‌ و سه‌گه‌ل خه‌ریک بوون

نایلۆنه کانیان ده دراند. سه رام بوو. به ههر دوو دهستم مشتتهی پینج تیره رووسییه کهم توند گرتبوو، به لام قامکه کانم... هه موو قامکه کانم ون ببوون، له نیوان من و سیامه کدا که خه ریک بوو دوورده که وتوه. ههچ شتییک دیار نه بوو جگه له تاریکایی کۆلانه که که به تیشکی چه نه نجه ره کون کون ببوو.

پشتی کردبووه من و راوه ستابوو. بو ساتیک شه قه ی کرانه وهی ده رگا که له نیوان ئیمه دا که وته پیاسه. دهسته کانم تاریک ببوون و سیامه ک ده رگای له دوای خو به وه داخست بی ته وهی ته نانه ت بتوانی بی ریکاته وه که من دیسان قامکه کانم دیوه ته وه و به پینج تیره که وه بر دوو من بو باخه لی بالته کهم. ته گه رچی ئیواره ی ته و رۆژه کاتی که له ئاوینه ی وه تاغه که مدا تاسمه قایشه کانی سه ر شان و سینگم ده به ست و بن باخه لم پر ببوو له قورسایی چۆده ن. ده متوانی به دهستی چه په م که له نیو ئاوینه که دا هه مبوو په نجه ره که ی پشت سه رم ئاوه لا بکه م و ته واوی یادداشت و ئاگادارییه وردو پر د کراوه کان هه لپژمه هه وشه. ته نانه ت له بی رمه که هه ر به و قامکانه ئو دکۆلۆنم له ده موچاوم داوه و ازی وازیانه سه رم شانه کردووه. ده مانچه که به یه سقانی په راسوومه وه نووسابوو و له گه ل من هه ناسه ی ده کیشا.

لیم روون بوو که له نیوان گردیی سووری سمیل و خوینی پرژاو به سه ر خشتی دیواره که دا و ته و واق و رمانه بی وه لامه ی له چاوی که سی کدا که پروا ناکا بره ی پشتی هه تا پیستی سنگی سووتاه و له ت له ت بوونی یه سقانی نیو چاوانی ده نگی له به ر یه کچوونی ئاسمان نییه، چ جیا وازییه ک هه یه. ته نانه ت ده مزانی ته و بزه شووشه بییه ی که له ئاوینه که وه هه تا ده موچاوی من هاتبوو، دوای فریدرانی سیامه ک و چنگ گێرانی بو ته وه ی بتوانی خو ی له و که نده لانه ساردوسره ی که پییدا

رۆچوو بوو ده ره ئینیتته وه، له سه ر ده موچاوی خو م و ده وری ددانی پیوه ندی ده ره که م له گه ل لقی نیزامی حزب جارێکی دیکه ده دۆزمه وه و ئیستا دوای ته و هه موو ساله چه ن میتر له ولای سیامه که وه به دهستی بی قامک و ون بووه وه، خه ریک بوو له توگوته کانی خو م له پشت شووشه یه کی حه قده سالانه وه که جیوه که ی رووشابوو، هه لده گرتته وه و دامده پرشته وه.

هیندی له ولای په رداخه قاوه که ی من و رۆژنامه کانی سیامه ک و کورسیله خالییه کانه وه ژن و پیاویکی به سالآچوو له به ر په نجه ره ی روو له باغچه ی ریستۆرانه که دانیشتیوون، به چیژکی پی ر بووه وه چاویان له گوله کان بریبوو. هه ر به و شیوه که من بی ته وهی ئازیه تباری سووسیالیزمیک بم که له و په ری دنیا مردبوو و ته رمه که ی لیره له تاران، له نیو یه سقانه کاندایه شیوه یه ک ژیا نی گیاخوری گه یشتبوو. یانی هیندی جار سه وز ده بوو ده تگوت گه لایه، هیندی جاریش له بن پیمدا گویم له خشپه ی ده بوو دیسانیش ده تگوت گه لایه. چاوم له سیامه ک بریبوو. ته م شیوه نه دانه به جارێ جارزی کردبووم و له نیوان من و ته و ژن و پیاوه به سالآچوو ده شتی هه بوو که به هه یچ کولۆجی نه مده توانی له گه لی رابیم. ره نگه ته گه ر ته و سالانه یه کی له هه قاله کانی لقی نیزامی ته و هه مووه بو هه لپژاردنی کۆلان و کاتژمییری ده قیقی تیره ندازی پیداگری نه کردایه، منیش نینۆخ و قامکه کانم ون نه کردایه و قامکم به په له پیستکه ی تفه نگه که مدا بنایه، ته و ده رگا دارینه له توکو تیکی لی ده بووه و مورته زا هه تا ته و سه ری کۆلانه که هه لده هات و منیش له م سه ری کۆلانه که وه تا دل پی کدا هاتن و رشانه وه ی هه ناسه که م هه لده هاتم و ئیستا به دیتنی ته و و رۆژنامه کانی و ته و ژن و پیاوه و باغچه که، ده متوانی پارهیه ک له سه ر میزه که دانیم و به ئاسانی له ریستۆرانه که برۆمه ده ری. تیکه ل خه لکی بم و له بی ر خو می به رمه وه که سیامه کم پی رتر له مردنه که ی له پشت ته ستوونی رۆژنامه که وه دیتووه. ته وه ش ته و به لگه سووتاه بوو بو تیپه ری نی

جگه ره یه کی داگیرساو له سهر ژیرسیغاریک که بی په له و تالوکه هه تا قونچکه که ی بیسوه سووتوو. له پشت دوو که له و ده موچاوی لینچق و چهوری سیامه که وه، له پریکدا من هه موو نازانه کانم وه بیر هاتبووه.

قرم و قالئی ریستوران که و سپیایی گارسونه کان و په رداخه قاوه یه که که عاده تی به ساردبوونه وه گرتبوو. هه موو شتییک، ته نانه ت پیانو یک که جووتیکی ده میایی به ده سته وه بوو له م میز بو ئه و میز ده گه را و ده یگوت: بو باخ، بو باخ. هه موو شتی هینده روشن بوو که ده تیرساندم. ئه و ترسه ش له و کاته وه دهستی پیکرد که زانیم هیچ کهس له دور و بهرم نامبین، هیچ کامیشیان نازانن که من له گه له مهرگ هه تا په نا یه کی له وان چووم. له شه قامه کانی تاراندا له گه لیا هه تا به یانی پیاسه م کردوو. له په نا ناپلونی زیاله و خه تی سپی و له تله تی شه قامه که، له کولانگه لیکدا که وه کو گوری دریز و سهر ناوه لا و بی مردوو و ابوون که تاریکیه پر له چراکانی تارانن تیدا نیترابوو. تیشکی له په نجه ره یه کی روونا که وه داده رزا بهر له وه ی بگاته ئه سفالته که له شوینیکی سهر دیواره کان ته او ده بوو. هه موو په نجه ره یه که ئه وه نده روونا که بوون که بتوانن تماشام بکه ن.

له و شه وه به دو او هه می شه له په نا تاریکیه که یان پشت روونا کییه که وه چاویان لیده کردم. ته نانه ت ئه وانه ش که له دوای و توویتی سکر تیری حزب له ته له ویز یوندا مه رزیان په راندبوو. هه موو شوینیک هه می شه پر له چاوانیک بوو که هه تا شه رمه زار بوونی لیکردنه وه ی سیو یک چاویان ده تروو کاند.

(هیچ شه ویک نییه که من بو خه وتن جله کانم داکه نم). دور و بهرم پر له و روانینه بوو که چاویان نه بوو. چاوانیکیش که به بی ده موچا و له هه وای دور و بهرمدا وه مه له که وتبوون. ئه وه بوو که دوای دیتنی ئه و ژن و پیاهوی و چاویان بو قسه کردنیک کورت یان بزه یه که نه بوایه له سهر باخچه که هه لئه ده گرت و سیامه کیش له پشت کومایه که وشه وه بوو و

گارسونیکیش که چهن جار به په نا میزه که مده تیپه ری و ته نانه ت جار یک کرنوشی نه برد بو ئه و پیاهو ته ر پو شهی که له تکه شانی که بابیکی ئه وه نده به هیواشی له ت ده کرد، ده تگوت وینه گریکه و دهستی له کاتی وینه کی شاندا ده جوو لینی. به توژی باوه ر و توژی در دونه گییه وه بو م دره که وت، که دوای سالانیکی زور هه ر به راستی کهس چاوم لیئا کاو ئه وه ش ته نیا ههستیکی شیرین بوو که ئه و روزه بو چهن سات له ناخی خو مده دیبوم وه. هه ستردن به رازیبوونیک تال که ده کرا ناوی بنیین نازادی. تال و ژه فنه بووتتر له نه بوونی ئیدئولوژی... هینده ش سووک و له ش ته زین که ده بوو و انویم... یان به خو می بسه لیم کهس نامبینی. ئه م هه سته ش که خه لکی سه رنجت ناده نی درو یه کی حاشا هه لئه گره. هه روه که سییک که به شو سته ی شه قامیک قه ره بالغدا ده روا. هه ر وه که ترپه ی پی و شو سته کان که هیچ کات نابیسترین. ئیستاش بو یه له وی ما بو وه که باوه ر به وه هه سته جی نه گرتوه ی نازادی سه رنج پینه دران بکا. ده مو یست بز انم ئیستا که هیچ چاو یک به سه رنجی خو ی ژیا نی من دابیژ دابیژ نا کا، ده کری دیسان هه ر کاتی که به هوی بتوانم دهستی خو م بدو زمه وه؟ وای دانین ئه گه ر ئیستا ده مانچه یه کم له بهر پشتیندا بوایه - بی ئه وه ی کهس فه رمانی کوشتنی بدا- ئایا ده متوانی به سیامه کییه وه بنیم. به و باوه ر و در دونه گییه وه که هیچ کهس نامبینی، ده کری جو ری ژیا ن بو خو م هه لیری م؟ بو وینه چه قوی پال ده ور بی شانی که بابی ئه و کابرایه هه لگرم و سیامه که ئه نجن ئه نجن بکه م؛ به لام نه که نه رم و هیس دی وه که دهستی وینه گریک. زور به ئاسانیش به نیوان ئه و مشتته ری و گارسونانه دا که خو یان له خوینی رزا و به سه ر روزه نامه و جله کانیدا ده ریا ز ده کن، به پال ئه و ژن و پیاهو پیره دا که به یه که وه گیا و گولی باغچه که یان هه تا ره گ و ریشه کانی به چاویان جاویوه، تیپه رم؟

له ته وای ئه و ساتانه ی قاوه و روزه نامه و شانی که بابدا ته نیا

دلّه خورپه يهک که هه مېو و نهو بوو که دواى گه يشتنه وه مالّ، دواى داخستنى دهرگا و دادانه وهى پهرده کان ديسان بېنرېم. نه گهر له و کړوکپييه بې راديو و بې دهنگييه به بې وينه ي ته له ويزيؤن و بنمېچيک - که به دوو که لى جگهره و چرا خووساوى رووناکاييى خوى بووه - له پردا ههستم بگردايه که که لويه لى نيو هوډه که م هينده لووس بوون که ده تگوت له وه پيش هه کاميان چاوېک بوون و يان ده يانه وه ي بېنه چاوى خوم و له هه مو سوچ و قورښنه کاني و تاغ و نيو ناوېنه که و نيوان لق و پويى سه ر پهرده که راوه ستاوم و چاوم له رووت و قووتىي خوم بريوه، بيثري بمتوانيبايه يه کنى له ده مارده کاني خوم له سه ر پيستی باسکى چه په م بدوزيبايه ته وه، پاشانېش به يه سقانى له بېر کراوه وه، له پيخه فه که مه وه پرؤم بو بهر په نجه ره که و به سه ر حه وشه و پيشو رکه ي پال حه ورزه که دا برژايه م؟ نه گهر گارسونه کان يارمه تيبان بدايه م و په رداخ په رداخ رووناکاييى دهوروبه رى من و سيامه کيان له گهل خويان بېردايه تاكو من به کويره کويره خوم بگه ياندايه ته سيامه ک... به لام سيامه ک روژنامه که ي نووشتانده وه و بې نه وه ي باقىي پاره که ي که له دهوريبه کى چکوله دا به پريزه وه بولاي ياداشترا بوو وهرگريته وه، هه ستا پې و روشت. چاوم له ده ستى خوم کرد دېتم قامه کانه م به بې چه قو و په له پيسته که ده قو وچان و ده کرانه وه. چاوم له کورسيه له به تاله که ي سيامه ک و مييز و موزاييکه کان و جلويه رگى مشتهر يبه کانېش کرد، له هېچ کوئ ته نانه ت دلويه خوښيک نه رژايو.

ژن و پياوه پيره ي بهر په نجه ره ي باغچه که نه وه نده دوور بوون که هېچ به شيک له پيريه که يان نه ده بېنرا. له ترسى نه وه ي که ده بې ديسان زيندوومانى سيامه ک سالانتيكى زور له گهل خوما له م تاريخييه وه بو نه و تاريخى بېه م و له سه ر هه موو قورښنيكى به خو له مېش بووى روژانى حه وتوو ديسان جووتېک چاو بروين، له ريستوران هه که هاتمه دهرى. شوسته که قهره بالغ بوو و سيامه ک به نيو ماشينه کانداهه پرييه وه بو نه و بهرى

شه قام. روژنامه کاني بن باخه لى به دهنگى شه قامه که وه نووسا بوو.

به ره و چوار رپيانه که ملم پيونه نا و له ويوه تا پليکاني نه و پرده ي که شوسته ي نه مبه رى به شوسته ي نه و به ره وه گري ددها هه لا تم. له سه ر پرده که وه سيامه کم دى که له گهل خه لکه که تیکه ل بېوو. جار له گهل جار شيوه ي نه وانى به خو وه ده گرت. ژنيک له سه ر پرده که بو هه لانتى من منداله که ي نا به سينگييه وه و پشتيشى به نه رده ي پرده که وه نووساند. له پليکاني نه و بهرى پرده که وه به بې هېچ فه رمان وهرگرتنيک له حزب و ته له فون و نه و ياداشتانه ي که ده بوو بدريندرين، چوومه خوارى و ناسمانى تاران پليکان له گهل پليکان له جه ستم دوور ده که وه ته وه و شتيكى من - جا هه ر قوزه لفقورت و ژه هره مارتيکه - بېره وه رى و بوون و شه رمه زارى... له گهل سيامه ک هه نگاوى دنا که ده بوو لتي بستينمه وه. پاشان هه ر کام له ئيمه بو نه ويده که مان هه ر به راستى ده بووه «نه ويديکه» ته نانه ت ته رمى يه کيکمان ده يتوانى نه و کاره بکا. هه رکه گه يشتمه سه ر شوسته که هه نگاوه کانم شل کرده وه تاكو گوئ له لاقم بگرم که پر بېوو له شق وکوتى پرده که. شه قام هينده قهره بالغ بوو که من و سيامه ک خومان تيدا شارديووه. هه وا بوئى ئيواره ي لى ده هات.

سيامه ک له بهر دوو کانيكى پينه چى راوه ستاو من به لايدا تپيه ريم. هه ر له و کاته دا نه و که وشانه ي بهر جامخانه که ده موچاوى من و سيامه کيان پيشل ده کرد. بې نه وه ي ته نانه ت دلويه يه ک ئيدئولوژى يان تامانج له نيو چاوانمه وه به سه ر که وشه کانداهه رږئ.

هه ر نه و ساته ده بوو بزانيبايه که به شيوه يه کى دزيو هه موو رووداوه کاني نه و روژه به دهر له هه لېژاردنى من بوو. بې نه وه ي من بېه وه هه وا تاريخى ده بوو و سيامه ک به بې هېچ هوپه ک ديسان وهرتيکه وه ته وه و وه پيش من که وه ته وه، بهر له وه ي بگاته گوږه پانى به هارستان راوه ستا و چاوېکى له دهور و بهرى خوى کرد. له وه ده چوو گوئ بداته دهنگه دهنگيک که منيش

دهبوو بمببستايه. دهنگيک دوور له دهمی فرۆشياره گهړۆکهکان. دوورتر له تهگهري ماشيننهکان و دهنگهدهنگی نيژراو لهبن قيلهتاوی شهقامهکهدا، نهسپ؟ تهقهی تفهنگ؟ سيامهک دهنگيکی دهبيست که من وينهکهيانم دهدي. سهريازانی کۆدهتا دهوری گۆرهپانهکهيان ليدهدا و هاوینی ۱۳۳۲ نهونده نزيک ببووه که گهلاويژهکهی له نيوان من و سيامهکدا پياسهی دهکرد. ههردووکمان ههلههاتين و خوين له دهمی کورتيکی لاو دههات که له پهنا گۆرهپانهکهدا کهوتبوو و ههروا که وهکو سهرنجی بهعهززهکهوه نووسابوو و سارد ببووه. له پشت مهجليس من و سيامهک يهکتريمان لي ون بوو. هينده له نيوان نهو دهنگانهدا که نهدهبيستران و گۆرهپانيکی بي دهموچاو و چيمهني بههارستان و وينهی ناويک که سوور نهبوو روانيم، له پرده خالی بوونی سيامهک له دهوورپشتی خۆم جاريکی دیکه ههست پي کرد.

ههموو ههولهکانم بو دۆزينهوهی پياويک که رۆژنامهيهکی لوول کراوی بهدهستهوهيه و رايدهوهشيني ههتا رهش داگهرانی تاریکی بي ناکام بوو. شهکهتبی لاقم بهلهشمدا سهرکهوتوو و سهري پر کردووم له لي پرسينهوه بي کۆتاييهکان و گورهگوري تيمسار «تازمووده» و گوللهبارانی دوکتور «فاتی» و ديسان ههموو خهلك چاوم ليدهکهن.

که چاوم بهسيامهک کهوت لهو سهري کۆلانهکه راوهستاوه و دهستی له بن کۆتهکهی دهرهيناوه و بهدهمانچهکهی سيهری ليگرتووم. تۆزتيکيش تووشی سهرسوورمان نهبووم. دهمزانی نهویش قامکهکانی خۆی لهسهه جهستهی سري دهمانچهکه لي ون بووه و ناتوانی بيستهقين. کليلهکهم نايه گيرفانم. زهنگی دهراگهه ليدها و ههتا کرانهوهی دهراگهه چاوهروان مام که سيامهک بتوانی دهستی خۆی بدۆزيتتهوه.

دهيزانی خهريکه دههري

دار زهيتوونهکه هينده پير ببوو، نهگهه کهسيک پالی پتوه بدايه بهو گهلايانهوه که نهبيوو و بهو دهنکه زهيتوونانهوه که نهیگرتبوو دهکهوت بهلادا.

مورتهزا له دهست نهو ژاندارمانه ههلههات؛ رانی ئارهقهی دهردابوو؛ شهکهتی له قولاپهی لاقبيهوه يهسقان بهيهسقان تا گرتی ملی وهسهه کهوتبوو، گهرووی وشک داگيرابوو و له چاوييهوه دهپژا دهري تاكو شوپنيک بو خۆشاردنهوهی مورتهزا بدۆزيتتهوه. دارهکان بهدهوریدا دهسووران.

چاويلکهيهکی بهدهستهوه بوو. پايز بهخشپهی گهلاوه بهبن پييدا تيدهپهري. چۆميکی تهنک بهئاسمانی تهروه بهپال خيزهلانهکهدا دهرويشت. مورتهزا بهري پيی نايه سهه ئاسمان و ديسان خۆری پيشيل کرد و ههتا پشتينيی خۆی دا بهئاوهکهدا. لهو بهري چۆمهوه دارستانهکه هينده شهکهت بوو که مورتهزا ئيتر نهیدهتوانی ههلي. راوهستا؛ چاويلکهکهی له چاو کرد و له دهوور و بهري خۆی روانی.

بي دهنگی و لق و پۆپ و زهوی، دلۆپ دلۆپ ببوون. ژاندارمهيهک نهوی له پهنا تهخته بهرد و دار زيتوونهکاندا دی. قامکی لهسهه پهلهپيستهکانا و يهسقانی چۆکی چهپهی مورتهزا لهتوکوت بوو. تۆزی دوورتر، دهنکه برينج ژان داگرتبوون و نهياندهتوانی سنگی خاک بقلپيشيننهوه و سهه دهرهين. مورتهزا کهوت.

- پیتکام جه ناب سه روان، پیتکام.

- تو و تو... توش له گهل گورو بان بچن و تهرمه که ی بیتنه خواری.

- هوئی کوره ناوت چیبه؟

له سه به یانی هینی مورته زا دهمه ورو که وتبوو. پیتی و ابو نه گهر گاز له خاکو خوئل بگری هه تا ته و ابوونی ژانه که ده توانی بی دنگ بی. خوین له نه ژنویه و شولا و گه ی به ستبوو. هه جارئ که ژانه که زوری بو دینا، چوری میزی له بهر ده رویش و خه جاله تیی له خوئی و عه رزه که ی ژیری ده کیشا. ئیستا ده لینگی شهرواله که ی پر له ماسینی لاقی بوو. ئیستا ده یزانی که نه وه هه ژانیش نییه، ته نیا بیره و ده ریه کانی له سه به یسکی نه ژنوی هه لکولدر ابوون و جینگلی ده دا. دوو له تکه ناسمانی شووشه یی که وتبووه سه چاویلکه که ی له گهل توژی هه وری ری ری. ریزیکی دریزی گوله به رژه به پالیدا تیده په رین و هه رکامیان دوو رکاتیان نوژ له سه ده کرد. ژاندارمه کان ده وه به ده وه به شوین چهن دلویه خوین و تهرمی کدا له گرده که وه سه ره که وتن. سه رانسه ری زستان سوور نه بوو ته نیا نه وه عه رزه نه بی که مورته زا به هه نیشک و سینگه وه خوئی به سه ردا خشکاندبوو. به ره له وه ی مورته زا بتوانی له سه ره لاقه ساغه که ی راهه ستی و پالیدا به دار زهیتونه که وه، دار زهیتون که وت و مورته زا له سه لالا درا به عه رزه که دا.

سه روان گوتی: نه وه ته په ی چی بوو؟

مورته زا به شانسه وه درا به عه رزدا. هاوین بوئی برینی نه ژنوی نه وی گرتبوو. دانیش و هه ولیدا به چنگه کرکی خوئی بگه یه نیته نیسی نیوان دوو تاشه به رده که. پاشان هه دوو دهستی له سه ره گوچکه ی دانا تاکو توژی بیربکاته وه و بزانی ده توانی ناوی خوئی وه بیربیته وه.

- من بو تاوام لی هاتوه؟

خهریک بوو تاویاو دای ده گرت.

- چی قه و ماوه؟

زستانی بی سه رما به گوشتی سووتاوی لاقیبه وه گریدر ابوو.

- نه کا من هه ره نه و که سه بم که خهریک بوو به نیو داره کانداهه لده هات.

پایز له جهسته ی مورته زا ده بووه و هه ینی له و لاتره وه بیوه سیبه ری ژیر پیتی.

- نه کا خهریکم بم؟

نه گه رچی ناوی داره کانی ده ور و به ری خوئی وه بیر نه ده هاتوه، به لام هیشتا ده دیدیتن، که گه لاکانیان به روخساری قرتاوه ده دشیتته وه. لاقی جو لاندوه تاکو نه و ژانه ی که زیندو و بوونی خوئی له وه ده زانی، له له شی که سیره بووی نه روا ته ده ری. دهستی کرد به یژاردنی نه و یه سقانانیه جهسته ی که وا ژانیا ن پیدا سه رده که وت و وشه له ده میبه وه داده که وتنه سه ره عه رزه که.

نه و جو ره ی که خوین له دراوی پاتوله که یه وه هه لده قوللا هاوین ته نیا په ک رهنگ بوو.

به و هه موو سه رمایه که به بن پیستی مورته زا ده گه را، زستان ته نیا سپی بوو. به ری دهستی به ده مورچاوی خویدا هینا. ژاندارمه کان تفهنگیان سه ره و خوار له شان کردبوو بو نه وه ی بارانی تینه چی.

مورته زا کراسه که ی داکنند. هاوین شانی گرت تاکو مورته زا بتوانی دانیشی. پایز هینده ی خو له لاقی مورته زا هه لساوی تاکو توانی خوینی نه ژنوی بوه ستی. مورته زا لاقی له قولاپه یه وه تاکو رانی نایه به ینی لقه داره وه و به کراسه که ی توند بهستی. قولله کانی له سه ره نه ژنوی و برینه که گریدا و شهلتانی ناره قه زستانی له نامیز گرت. دهنگیک که له چومه که وه ده هات، دهستی دا بن پیلی مورته زا و توانی هه ستیته سه ری.

چهن ژاندارمه قامکیان له سه ره په له پیتکه ی تفهنگ دانا و مورته زا دایبژ

دابیتز، دابیتز بوو. به لاقیتیکی پر له لقه زهیتونونه وه بهره و پاییز رویشته.
هیچ ساتیتیکی دویتنی و سههینیتی وهک ئەم ساته‌ی بی پایان نه‌بوو که
ده‌یزانی ده‌مری. به‌لام هینده زیندوو بوو که ده‌یدی رهنگه‌کانی ده‌ور و به‌ری
چۆنی ده‌وره ده‌دهن. رهنگه‌کانیش هه‌ر یه‌که‌ی توژی خویمان تیهه‌لده‌ساوی.

سپی سه‌رمای خو‌ی به‌سه‌ر مورته‌زادا رشتبوو. هه‌ر ئەو جو‌ره‌ی که سوور
یه‌سقانه‌کانی گه‌رم داهینابوو. هه‌ر ئەو جو‌ره‌ی که ساتیتیکی لای ئیواره‌ی
هه‌ینی ده‌ستی به‌نیو چوانیدا دینا و به‌جه‌سته‌یدا رو‌ده‌چوو و به‌به‌پال
ده‌ماره‌ پچراو و گو‌شته سووتاو‌ه‌که‌یدا تیده‌په‌ری تا خو‌ی له‌ روژژمیری
دیواری و هه‌ینییه‌کانی ۱۳۴۹ دووربخاته‌وه.

له‌ ده‌روه‌ی مورته‌زا دارستان هه‌ناسه‌ی ده‌کیشا و گه‌لاکانی بو‌لای لق و
پو‌تیک ده‌نارد که له‌ ده‌وری به‌له‌ک و ئەژنۆی به‌سترابوو.

ئەو روژه هه‌تا ئیواره سه‌روان و ژاندارمه‌کان بنچک به‌بنچک به‌شوین
ته‌رمیتکدا ده‌گه‌ران. گیا به‌گیا بو‌ دۆزینه‌وه‌ی مورته‌زا و به‌رد به‌به‌ردی
دارستانه‌که‌یان پشکنی و زور جار به‌په‌نا زه‌یتوون و ده‌نکه سه‌وزه‌کانیدا
تیپه‌رین. بی ئەوه‌ی هیچکامیان بتوانن مورته‌زا ببینن، چونکه ده‌ستی
مورته‌زا له‌ نیو گه‌لاکاندا بوو. لاقیشی له‌گه‌ل ره‌گ و ریشه‌ی داره‌کان
به‌زه‌ویدا رو‌چووبوو. روومه‌تی ببوونه گه‌لا، پیستی جه‌سته‌ی به‌چیلکه و
چالی ته‌ره‌وه نووسابوو و چاوی له‌ نیو مشتی پایزدا دوور ده‌که‌وته‌وه و
خوین له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌وه به‌رچاو ده‌که‌وت و سه‌روان له‌ نیو بیته‌له‌که‌دا
ده‌یگوراند:

- تیمسار ئیمه پیکامان... به‌لام... به‌لای قوربان... ته‌رمه‌که‌ی؟ نا،
هیچی لی نییه، نادۆزیته‌وه.

به‌چی ده‌لین گورگ، به‌چی ده‌لین...

له‌و دیوی به‌فرسه‌که‌وه، چرای ماشینه‌که تاریکی کون کردبوو و باران
به‌کووته بالایی به‌سه‌ر ئەو کونانه‌دا ده‌باری.

رینگا هیندی له‌ولای خه‌زه‌روه‌ه قیله‌تاوه‌که‌ی خووساوه و هینده ره‌شه بری
جار رووناکایی چراکان له‌بیر ده‌باته‌وه. هه‌ر ئەو جو‌ره‌ی که له‌و خرمه
خرمی بارانه‌دا کهس ناتوانی ده‌نگی زه‌ریا وه‌بیر خو‌ی بینیته‌وه.

تاهیر سه‌ری له‌سه‌ر رانی دایکی و جووله و پاژانی خه‌و هینه‌ری
په‌یکانه‌که دانابوو. تاریکی له‌ پشت ماشینه‌که‌وه ئاوینه‌که‌ی پر کردبوو.

- زۆری ماوه؟

چونکه له‌ تونیل نزیك ببوونه‌وه شو‌فیره‌که پیی له‌سه‌ر گاز هه‌لگرت و
دوگمه‌ی به‌فرسه‌که‌ی هینا خواری و له‌ پرده‌ باران نه‌باری.

تونیل به‌میچی پر له‌ چرایه‌وه ره‌نگی زه‌ردی داده‌رشت و ماشینه‌که
هه‌لیده‌گرته‌وه. دیسان ده‌پرشت و دیسانیش هه‌لیده‌گرته‌وه و ده‌موچاوی
تاهیر به‌و پیسته‌وه که به‌م زووانه له‌ بیری موو لیها‌تندا نه‌بوو هیندی جار
ده‌بیندراو هیندی جاریش نا.

- ده‌ پیتم بلای که‌نگی ده‌گه‌بنی؟

دایکی: نازانم.

شو‌فیر: پیته‌خۆشه‌ که‌ی بگه‌ینی؟

تاهیر: هه‌ر ئیستا.

شۆفیر: ئیستا ناب... دەمەو بەیانی ئەو کاتە ی هەوا گورگومیش دەبێ،
دەگەینی.

تاهیر گوتی: گورگومیش؟ گورگومیش چیبە؟
شوفیر گوتی: نازانی. تۆ نازانی گورگومیش چیبە؟
تاهیر: نا.

شۆفیر: ئەگەر قەول بەدی نەخەوی پێشان دەدەم.
هێشتا تونیل تەواو نەبێوو.

دوای یازدە ساڵ شەویەک کە لە چایخانە ی سیاهکەل بیستم کە
چرێکە کان داویانە بەسەر بنکە ی ژاندارمەدا و دوو کەسیان کوشتوو و
دەستی ژاندارمێکیان بەقایشی شەروالە کە ی خۆی بەنەردە ی پەنجەرە کەو و
بەستۆتەو و پێنج ژێ سێ و حەقە نارنجۆکیان بردوو و خۆیان کردوو
بەنیو لێرەوارە کەدا، لە پەرەنگێکی زەرد سەری پر کردم. هەموو ئەو
کەسانە ی لە قاوەخانە کە بوون، دەیانویست بەجۆرێک خۆ لە قسە ی پاسگا
ببۆن. هەر کەسە ی قسە یەکی دەکرد و بەبیانوی چایی و جگەرە و شتی
واو لەو ترسە ی کە هەتا ئەو کاتە ترس نەبوو خۆی لادەدا.

دڵە خورپە، بەلێ دەکرێ بەلێ دڵە خورپە یەکی شیرین. ئیوارە ی هەمیشە
شە کە تی چایخانە کە ی وەلانا بوو، چوو بوو ژێر پێستی ئیمە ی خەلکی
سیاهکە لەو.

- ئەگەر خۆیان کردبێ بەنیو لێرەوارە کەدا ئیتر زەحمە تە...

- دەیانگرن...

- لە نیو ئەو بەفرە زۆرەدا؟

- با رۆژ بێتەو وەک خیز و خۆل سەر هەلەدەن... راوەستە هەوا...
ئیستا ئەو زەردەم دۆزبۆو. لە نیو تونیلە کەدا بوو. چارشیو کە ی دایکیشم

لە ژێر روومە تەدا سڕ ببوو. شوفیرە کە دەیگوت: دەمەو بەیانی دەگەینی،
ئاوا کە گورگومیش بێ.

سەرمام بوو. بەو سەرمایە ی بەر لە لەگۆچوونی دەستم و ئەو زەردە ی لە
نیو سەرمادا بوو لە چایخانە کە هاتە دەری. کویستانی «دەبلەمان»
کەوتبوو ژێر هەوری گەوال گەوال و رەنگە ئەو سەرەشیان پێخۆشتر بێ
لەو ی کە بێنە خواری و لەبن قاچ و قولی خەلکدا پێپەست و قورای بێ.
لە چایخانە ی تەکو قوتابخانە ی تیمسار فەرسیو (تیمساریان سالی
پێشوو تیرۆر کردبوو) شەقام لە راستە ی برینج فرۆشە کەنەو دەستی
پێدەکرد و پاشان دەگەیشته حەوشە ی مردوو شوێر خانە. لەو ی بەچەند گۆر
چارەنووسی قیلە تاو دەکە ی شەقام دەگەیشته کۆتایی.

ئەو رۆژە تاتە شوێرە کە بێ ئەو ی مردوو ی لەسەر بێ دوو کەس ئاویان
پیدا دەکرد و دەرگا کان لەسەر رەقی پشت کرابوونەو... دەرگا کان؟ کامە
دەرگا؟ (ئەم رەنگە زەردە ی چرای تونیلە کە ناهیتلێ ئەو رۆژانە وەک خۆیان
بێنەو بێرم.)

شۆفیرە کە دەیگوت: شتیەک لە نیوان شەو و رۆژ دایە و پێی دەلێن
گورگومیش. نەخەوی ها! بەیانی دایکم لە خەوی هەستاندبووم و ئیمە
گەیشتبووینی. شۆفیرە کە جانتاکەمانی لە سندووقی پاشی ماشینە کە
لەلای لاقی دایکم دانا بوو. قامکیشی بۆ چرکە یەک تەنانەت کە مەتر لە
خوراندن یان کایە، کردبوو بەنیو توو کە سەرمادا و - من کە لە پال دایکم و
ماشینە کەدا وێستا بووم - گوتبووی:

- تۆ قەولت داوو نەخەوی. ئیستا دەبێ خۆت شەویەک هەتا بەیانی
بەخە بەر بمتییەو تەکو بزانی بەچی دەلێن گورگ و بەچی دەلێن میش،
بەچی دەلێن...

پاشماو ی قسە کانی قووت دایەو و رۆیشته. دایکم گوتی:

- ئه وه دهیگوت چی؟

من غهیری هه لته کاندنی شانم هیچی دیکه م نه ده زانی.

برسیم بو. لیواری چۆمه کهم گرت و هه تا ئه و ماله رویشتم که له نتهری بهر هه یوانه که بیان له پال چرای وه تاغه کانیدا به سایلۆ حیه کی گه و جانه وه هه لکرا بو. هه ر له پیشا زانیم ئه گه ر دایکم چاوی پیم بکه وی ده لئی:

- ئه وه نده فیشه فیش جگه ره مه کیشه تاهیر.

جگه ره کهم له بهر هه یوانه که کوژانده وه و به بهر بارانه که دا تپه پیم ئه و بارانه ی که تکه یه لیره و تکه یه له وی ده که وت و بو ئه وه ی بۆنی خو ل، بۆنی خو ل، بۆنی خو لی سیاه که ل ولات داگرئ ده بو دلۆبه کانی زیاتر بکات.

دایکم به هه موو پیری جهسته یه وه له مبه ری ئاوینه که وه بو. ئاوینه؟ کامه ئاوینه؟

گوتی: دا جگه ره یه کم ده یه تاهیر.

گوتم: بیستوو ته دابه! ده لئین داویانه به سه ر پاسگادا.

دایکم گوتی: ئه وانه ده یان هه وی خو یان به کوشت بدن. له ئیمام حسینه وه تا ئیستا. بو چیشه هیچ کهس نازانی.

له بهر ئه و غیره ته ی دایکم مرم. هینده فوو له دۆ ناکا. ده زانی یانی چی؟ یانی دایکم پیتی وابوو دنیا به جارئ گلاو بووه و خودا ده بی زه وی له و نیو پیساییه ده ره یئنی و فرتی بداته نیو سه تلئ زباله وه.

ئیمه پیکه وه ده چوین بو حه مام. رۆژتیک هه یینی بو. هه رکه به دوای دایکمدا چومه نیو حه مامی گو لشن، ژنیک که پالی به کو له که یه که وه دابوو و له سه ر کاشییه گه رمه کان دانیشتبوو، تاسیکی به بهر خو به وه گرت...

هه لبهت من هوی گرتنی تاسه کهم نه ده زانی؛ چونکه به و هه موو به زه دا که وتوو ی بهر زگییه وه هیچ شتی دیار نه بوو گوتی:

- تو که ئاغازاده که تت هینا وه، ده بوو باو کیشی بینی.

دایکم هیشتا نه گه یشتبو وه گه نجه ی جلوه رگه کان گه راپه وه. گریان ئه وکی گرتبوو له بن لیوه وه گوتی: له به ریان بکه تاهیر، تو خوا خو ت جله کانت له بهر که وه.

هاتینه ده ری. ئیستا بۆنی له شی ئیمه له کو لانه که گه رابوو؛ بۆنیکی چلک و ته ری که هه نگاو به هه نگاو له گه لمانا ده هات. هه نگاو به هه نگاو ییش نا، جاری وابوو له پیشمانه وه ده رۆی؛ جاری واش بوو دووسی هه نگاو له دوامانه وه بوو. له سه ری کو لانه که دایکم بو خچه که ی به بهر ده موچاوییه وه گرت و له بن بو خچه که وه گوتی:

- خودا... خودا زه لیلت کا ئیستالین. خودا زه لیلت...

تا کو سالانیکی زۆر دواتر من نه متوانی ئیستالین و حه مام پیکه وه پیوه ندی بده م.

له سه ر کورسیله یه ک له پال په نجیره ی روو به ده یله ماندا دانیشتبوو، جوانترین کراسی خو ی له بهر کردبوو. پرچه کانی له گه ل سپی به سه ر شانی چه په یدا بهر دابوو. مه چه کی ده ستیم گرت و ئه وه نده م ماچ کرد تا کو ئه و بتوانی چاوی بقووچینی و له ته کانی رابردوو ی شارا وه ی هه لگرتیه وه و له پیستی لاوازی خو ی هه لسا وی.

له و دیوی په نجه ره که وه، سیاه که ل کړوکپ بوو و شا له سه ر لاپه ره ی هه وه لئ رۆژنامه ی که یهان له قه راغ سفره که بزهی ده هاتنی. دایکم تا وه که ی له سه ر ئه و بزهییه دانا و گوتی:

- نه چی سبه یینی برۆیه ده ری ده ست بکه ی به چه نه وه ری.

گوتم: چی؟

- ته نیا گوئی راگره بزانه خه لک ده لئین چی .

- خه لک هینده ترساون ئیتر...

گوتی: ئه وان نه ترساون. که یفی پی ده کهن؛ به لام خوشیان نازانن. نازانی رۆژی له داردانی مورتەزا چەن کەس کەرە ی به یانی له خه و ههستا بوون و چەندین کاتژمیر له سەر عەرزى، هەر له و شوینە ی ئیستا توپینی لیدە کهن، له سەر گژ و گیا دانیشتبوون تا کو ژاندارمه کان مورتەزا بینن. ئیستا دایکم به یهسقانی گهرووی قسه ی ده کرد و من ته نیا قرچه قرچی شکانی چەن یهسقانم ده بیست و ده موچاوی دایکم له هیج و خوړایی خووسابوو.

نیوه شه و به دهنگی هه ناسه کیشانی له سه ره خو ی دایکم هه تا تا قه ی چرا که و ئه و یه غدانه ی که کراسیکی توړی و کوژت و شالواریکی سورمه یی ری ری له نیویدا با وهشیان له یه کتر وه رهینابوو، چووم تا کو بزانه ده توانم تا به یانی به خه بهر بمینمه وه و به چاوی خو م شتیک بینم که سالانی زوو کابراهک له جینگایه ک له ساتیکا باسی کردبوو.

رۆیشتم، رۆیشتم، رۆیشتم پاشان راکشام.

پاشان چاوم قووچاند.

پاشان.

پیرست

5	سورپیستیک له ئاستارا
17	ئارنایرمان و خه نجر و وشه کان له باسکی مندا
27	بی تاوانه کان
37	سه رنجی مراوییه ک
59	دیسان له و شه قامانه وه
72	نه خو شخانه نا، شه منده فەر
81	جهسته شین و جهسته ئاو
90	تا قه گه لی پر له ددان
97	رووداویکی چکۆله
102	وایلۆکی بو چیمه ن
110	من ده مه هوی چی بدۆزمه وه؟
120	مانیکۆر
125	زمان نا له کاتژمیردا
129	بی وەر ز و نادرهخت
139	رۆحی نازاد بووی شته کان
148	سالی دوو پایز
153	خال
164	هۆتیلی نادری
172	ده بزانی خه ریکه ده مرئ
176	به چی ده لئین گورگ، به چی ده لئین

وتهیهک

بیژن نهجدی چیرۆکنووسی ناسراوی فارس له چیرۆک نووسین و شیعر هۆنینهوهدا پرکار و پشوودریژ بوو، بهلام له بلاوکردنهوهدا زۆر کهمتهرخههه بوو. ئهوههر ئهوه ده چیرۆکه بلاوگراوهی کتیبی (ئهو پلینگانهی پین بهپیتی من ههلاتوون)ی بهس بوو که ئهدهبیاتی فارس شانازی پتیه بکات و ریزی بو دانن.

بیژن نهجدی چیرۆکنووسیکی وردبین و ناسک خه یاله و شتوازی تایبهت بهخۆی له چیرۆکدا ههیه. ههر ئهه شتیه نووسین و خه یاله شیعراوییهکانی بووه هۆی ئهوهی دهس بدهمه وهرگیرانی ئهه کتیه بهنرخهی بهناوی (ديسان لهو شهقامانهوه). بهو هپویهی توانییتم چیرۆکی نهجدی بهخوینتهوه، کورد بناسینم. دلنیاشم ههرکهسی چیرۆکی بیژن نهجدی بخوینتهوه، تا هتایه دهبیته ئاشق و لایهنگری ئهو شتوازی و زمانه نوویهی چیرۆک.

بیژن نهجدی سالی ۱۹۴۰ له دایک بووه و سالی ۱۹۹۶ کۆچی دوایی کرد.

وهرگیر